

Market

APRILL 1937

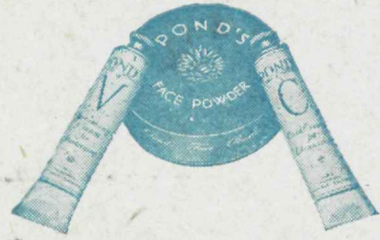

KÄE- JA NÄONAHA ILU JA PEHMUSE ALALHOIDJAD ON

POND'S

KREEM ja PUUDER

TARVITUSEL KOGU MAAILMAS!

POND'S tungib kergelt ja mõjuvalt nahapooridesse. POND'S sisaldab olluseid, mille ülesanne on kaitsta nahka vananemisest ja sooja ning külma liigsest mõjust. POND'S „V“ kreem annab nahale meeldiva välimuse. POND'S „C“ pehmendab karedat, kõõmalist nahka, tehes selle siidpehmeks. POND'S „V“ on ideaalne puudrialus.

POND'S puuder on valmistatud mitmes varjundis, katab nahka ühtlase, hästipüsiva korrana, andes näole meeldiva, pehme jume.

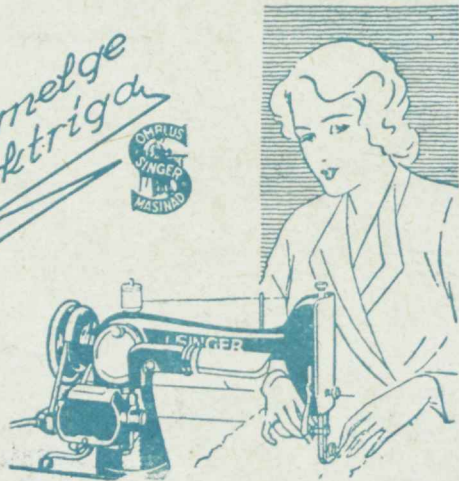
POND'S preparaate tarvitades jääte nende alatiseks ostjaks!

Esindus: A./S. Prov. JULIUS LILL — Tartus.

SINGER

Õmmelge elektriga

Pilt-ilus

on ainult üle nooruslik värskel nägu. Igaüks teab, ilusajooneline nägu võib muutuda wadistikaks, kui ta kõhuga wiftrikudega ja tebratähtedega üle on läbiwõetud. Kuidas saab ilusaks?

Suwitawaid andmeid uaha ja ilu eest hoolitsemiseks leiab teie Amourette iluseebi juures. Amourette iluseep on tarwiline, kui uadot asuwad: Tebratähted, Wlanid. Laieudatud poorid muuta peadege. Sigiläige. Punetus. Rõõm wõi muu uaha ebapuhkus. Wõrratu abinõu tauni noorusi, uasjume omamiseks. Medikon.

Juuksevärv

Rekord

värwib hallid juuksed ja habeme pesuehtsalt blondiks, satääniks, pruuniks ja mustaks. Värwimine on lihtne, õpetus on kaasas. Ehtne „punase ankruka“. Saadaval apteekides, kosmeetikarohukauplustes.

„Deniit“

NIITIDE ERIKAUPLUS

RAEKOJA PL.13 TEL.468-47

«Mareti» järgmisi numbroid on veel võimalik saada:

1935. aastast № № 1, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12
1936. „ „ „ 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12
1937. „ „ „ 1, 2, 3.

Üksiknumbri hind à 35 senti.

Büroo: Tartus, Ülikaali 25

tel. 15-20. Posti jook. arve 2201

Iga naine loeb
«Vallatud
Magasini»

Maret

NAISTE JA KODUDE KUUKIRI

NR. 4 (28)
3. AASTAKÄIK

APRILL 1937

Trükitud 27.000 eksemplari

*Suur üksindus
pilvede all*

AHOI!

KAAREL MURDEL

SINILILL

Kevad oli pikk ja kõle. Oli juba aprilli lõpp, sinililled kõnnumaal kihlesid, aga öökülm sundis neid jääma veel lehtede alla.

— Külm!... sosistasid nad üksteisele ja nende sosin täitis kogu kõnnumaa ja metsaaluse.

— Läänud aastal sellal olime juba päikesepaistel, ütlesid vanad põõsad. — Küll on tänavu kevad!

— Küll kevad!... õhkasisid kõik, kuulates kohinat maa pealt.

— See on põhjatuul, mis nõnda metsas mühiseb, ütlesid taas vanad ja auväärased sinilillepõõsad, nagu nad mäletasid omi esivanemaid ütelnud olevat. Aga meie armastame lõunatuult... Omi sõpru — lõunatuult ja päikest.

Nad vaikisid, ent nad ei saanud magada, kuna nende veri kihelus.

Üks noor sinilill, toidetud üpris hästi ja arenenud kiirelt, kergitas lehti enese kohal ning ütles: — Ai!... ja tõmbus ruttu tagasi. Kogu päeva oli ta siis ametis oma külmetunud nina puhastamisega. Ta sai nohu.

— Pole hea end alati esimesena toppida esile!... manitsesid elutargad ja vanad sinilillepuhmad. Oled alles kollanokk!...

— Nende sugukond on alati olnud palavavereline, ütles naabrile ürgvana kannas, kes armastas ikka suikuda ja magada.

Siis täitis vaikus kõnnumaa ning metsa. Ei räägitud.

Kuid põhjast traavis halle pilvi ning sadas lumelörtsi põldudele ja kõnnumaale, mille pinnas lehtede all magasid sinililled.

Siis lakkas sadu. Tuul pöördus lõunasse ja nüüd sadas vihma. Lumelörts sulas ning vesi valgus maasse, nirisedes ojakestena kallakutel. Päike tuli lõhenenud pilvedest nähtavale, õhku täitis hele rõõm. Maast tõusis aurusid.

Õo tuli lembe ja soe. Külm oli haihtunud ning rõõm täitis sumedat ööd.

Taas ärkasid sinililled, juues niiskest mullast verd oma soonisse. Elujõud kasvas iga hetkega.

Saabusid heledad ja kirkad hommikud. Soendavalt ja kutsuvalt tungisid päikesekiired maasse.

— Palav... kuum! hakkasid sinililled õhkama ning liigutasid endid.

— See on päikeselt, meie kevadiselt sõbralt, ütlesid vanad põõsad.

Samal hetkel lendasid kõnnumaast häälitseades üle kured.

— Kured lendavad põhja, aeg on öitsema ärgata!... raputasid põõsad oma liikmeid.

Ja korraga kostis kõikjalt hädaldamist:

— Siin on väga umbne... Raske on hingata... Oh kui kitsas on siin!...

Ning korraga oli kõigil soov — välja päikese kätte!...

Sääl tuli lõunatuulehoog ja kergitas kõnnumaal lehti, viies katte noorelt kuumavereliselt sinilillelt.

See esimesest ehmatuset toibunud, pilutas silmi ja sirutas kaela, et paremini näha ning kilkas:

— Mina olen väljas!... Kevad on alanud!...

Ta ümber ja kohal oli otsatu avarus. Mäherdune soojus, millises külluses valgust ning värsket õhku!

— Olen esimene!... hüüdis ta siis, kuid oma imestuseks ja pahameeleks kuulis eemalt: — Ka mina olen siin! Ja mina!! Ja mina!!!

Ta sirutas taas kaela ja nägi kõikjalt kerkivate sinilillede päid nagu vesirooside nuppe veel.

Maa oli veel niiske ning rohi polnud jõudnud tärgata.

— Oleme esimesed kevadekuulutajad maapinnast, rääkisid vanad põõsad, kergitades tähtsalt omi päid ja tervitasid naabreid ning soovisid sooja ja päikeserikast kevadet, nagu see igal aastal kombeks oli heade naabrite vahel.

— Toome rõõmu inimeste silmadesse, lastele palgeisse... Kuulutame pakase võidetuks, mulla varsti külvi- kõlvuliseks, vastasid naabrid ja noogutasid.

Nad kasvasid jõudsasti, nende kehad võrsusid pikkadeks, mille ladvus pakatasid ühel ööl sinised õied, mis olid nagu sügav, äärmiselt puhas, roheline lehestikuga ümbritsetud taevas.

Kui teised juba olid õitsemas, pistis alles see unimütsist põõsas, kes oli nimetanud noort sinilille kuumavereliseks, pea maapinnast.

— Olen kauaks magama jäänud! ohkas ta ja lisan kohe vabandavalt ning selgitavalt: See tuleb vist sellest, et olen väga vana ja mu juured on sügaval maapinnas... Nende ümber on veel kelts ja külm!...

Uhke ümin oli talle vastuseks noorelt kuumavereliselt sinilillelt.

Kõnnumaal oli nüüd läinud imeilusaks. Kogu metsaalune sinas, kallakud ja orud. Vallatud sinilillede noorukid kõigutasid päid ning suudlesid neid, kes läksid helesinisteks punastu-

sest. Vanad põõsad vestlesid tõsiseist küsimusist.

Õsel nägid nad loomi läbistamas kõnnumaad armatsemistuhinas. Pika-kõrvalised jänesed sirkasid ringi. Tedred lendasid kudrutades ja püüd hüüdisid abikaasasid. Öid täitsid salalikud ning kutsuvad hääled, mis olid täis kirge ja värskust...

Ka kitsi, kellede karv hakkas muutama punaseks, seisatas kõnnumaal ja huilgas kutsuvalt...

Päeval sillerdas õhk mängida kuuskeste ladvus, lõokesed lõõritasid ja mets helises lindudevadinast.

Ühel päeval tulid kõnnumaale lapsed metsatagusest talust.

— Sinililled!... hüüdis valgepeane tüdruk ja plaksutas käsi kokku.

— Sinililled!... hüppas juurde valge peaga tüdrukukese sinisilmaline vend.

Nad noppisid lilli ja ehtisid endid nendega. Nad jäid kõnnumaale terveks söögivaheks.

— Linnas saab nende eest raha, ütles poiss ning tõstis peod lilledega kõrgele. Mäletad, ema rääkis.

— Korjame ja saadame linna... siis saame raha! hüüdis tüdruk vaimustatult ning kummardus noppima sinililli.

Süled täis lilli jooksid nad koju ja hõikasid:

— Ema, ema, sinililled õitsevad juba!... Nad puistasid ema sinililledesse.

— Juba, ütles tööst kurnatud lesk-naine ja naeratas. Puhas sära tuli tema silmadesse, mis mõnegi raske koorma talumisel elus olid muutunud tuhmiks pisaraist ja murest.

— Õitseb sinilill, siis algab ka päris kevad. Ning ta mõtleb loomadele ja möödunud aastale ja heintele, mis vihm hävitanud. Nüüd oli toidust küünis nappus. Aga ta mures süda hakkas sinililli nähes tuksuma rõõmsalt, sest need kuulutasid inimesile häid uudiseid. Ta naeratas. Varsti haljendab maa. Siis on ka häda möödus ja ta näeb juba vaimus, kuidas veised ammuvad, haistes noort rohtu.

Noor kuumavereline sinilill oli üks nopituist ning ka tema murtud varresüda hakkas hüppama, kuuldes milliseid sõnu nende ilmumise maapinnast toob külladesse kevadel.

— Varsti olen ma surnud, mõtles korruga ta oma kuivavale varrele, kuid siis ületas rõõm sära üle, mille tõi lesk-naise tuhmidesse silmadesse, ta surmamõtted. Ja sinilill ei surnudki veel. Ta pandi vette ühes sõpradega. Nad said juua ja muutusid taas värseks.

Õhtupoole tõid lapsed neile juurde hulk uusi sinililli. Nad köideti kimpudesse väikestest virkadest kätest, kusjuures lapsesuud vadistasid, olid südamlikud, pidasid plaane ning rääkisid homsest linnatekonnast.

— Mina lähen emaga kaasa, ütles valgepeane tüdruk vennale. Lähen sinililledega kauplema...

Ja järgmisel päeval sinililled tegid korvides teekonna linna. Korvides oli väga pime, nagu ammu maapinnas. Nad rappusid ja arvasid igal hetkel hinge vartest lahkuvat.

Kui nad katteist vabastati, nad olid uimased ja lõõtsutasid. Ümbrus helkis asfaldist ning õhk oli lämmatav.

KEVAD

— Mis sinililled maksavad, preili?

— Viis senti kimp, proua!... vastab valgepeane tüdruk vankrist ja ulatab kimbukesi ostjaile. Ta on ärevil, kui saab raha.

Ema vaatab kõrvalt ja naeratab, nähes tüdrit äritsemas. Ja, ja, tüdrel on tema vaim... Mitmed prouad sillitasid ta valget pead ning ütlesid:

— Tragi tüdruk!...

Noore kuumaverelise sinilillega kimbu ostis peen härra. Ta asetas lilled ettevaatlikult oma mappi. Siin oli vilum.

— Varsti oleme surnud! lõõtsusid nad.

Kuid veel ei saanud surm. Nad viidi kenasse tuppa, mis oli väga armas, puhas ja nad nägid siin palju uudist. Siin elas noor naine, kelle nägu oli puhhas ning valge, silmad pikkade mustade ripsmetega, huuled helepunased. Ta hüüdis:

— Sinililled!... Kuidas ma neid armastan!

Ta võttis kallimalt kimbu, mille surus vastu huuli. Haaras siis mehel ümber kaela ja suudles teda põsele.

Meie tuttavale sinilillele oli häbi, ta langetas pilgu ja kuna ta vars oli väga palju kuivanud, hingas ta raskelt. Kuid tal oli hea meel, et ta sai tuua hulga inimestele palju rõõmu.

Siis korraldas tütarlaps nad vaasi ja tõi vett.

— Vesi! hõiskasid sinililled ja jõid, jõid ning ajasid sirgeks longuvajunud kaelad. Nad olid taas ilusad ja panid inimesi endid silmitsema.

Möödusid mõningad päevad ja siis ei aidanud ka enam uus vesi. Nad pidid surema. Ühel päeval suri kaks sinilille ning järgmisel juba viis.

Näis kunas on minu kord?!... mõtles kuumavereline.

Ühel õhtul noor naine vaatles mõtlikult närbuvaid sinililli. Ta nägi armsamat nende keskel. Siis võttis ta kimbust ühe õie. See juhtus olema endine kuumavereline nooruk.

Ta pani õie raamatu vahele ja asetas siis selle riulile mälestusena ühest kevadest ning kahest südamest...

Nüüd suri meie sinilill.

„Jutustad siis pika jutu,
ütled: lapsed, magama!
Ruttu tuttu, tuttu ruttu,
emake jääb valvama.“

E. Enno

EMADEPÄEVAKS

Mis on elumõte? Õnneks ei ole praegusel ajal enam kombeks selle probleemi üle targutada, nagu seda tehti varem aegadel vene mentaliteedi mõjutusel ja sageli satuti kõige äärmisemasse pessimismi. Kui aga nüüdki peaks vilksatama säärane küsimus läbi pea, siis on vastus nagu instinktiivselt valmis: elan oma perekonnale, oma lastele.

Suures ja pühas loodusesaladuses, mis tekitab maailma elu, on lapsed meile kõige konkreetsemaks ning ühtlasi kallimaks tõendiks. Nende kaudu sünnib inimese suur osaamine loodusest ning ümbritsevast maailmast, nemad seovad oleviku minevikuga ning tulevikuga, annavad kindla jalgealuse eluks ning õnneks.

Siit mõistame, miks just erilisel hindame ema, lastele eluandjat. Hindavad noored ja vanad, hindab terve ühiskond. Selles lugupidamises ei ole tühja, pinnapealset kiitust, teeseldud aukartust, õõnsate ülistussõnade langetamist, vaid selles peitub kõige otsesem ning siiram poolehoid.

Jah, muidugi, igapäevase elu raginas paistab sageli, nagu oleks see lugupidamine ununemas. Noored langetavad teinekordki ägedat meelepaha ema aadressil, vanad soetavad tüli ja pahandust.

Emadepäeva mõte õieti selles seisabki, et ta aitaks inimest sagedamini elu argipäeva närveldusest välja kiskuda ja tõsisemalt ning sügavamalt mõtlema panna. Meie aeg on ju säärane, kus inimene nii vähe saab enesega üksi olla, mõtisklusse laskuda, elu tähtsamaid põhimomente tõsisemalt sirvida. Selleks peavad paratamatult vastavad üritused appi tulema ja sobivaid võimalusi looma. Kui emadepäev ühele osalegi rahvast neid võimalusi suudab pakkuda, siis on ta ülesanne kuhjaga täidetud.

Olgu siis igas perekonnas emadepäeval ema pidulapseks, kus pannakse kõik tülid ning tusad vaka alla ja mõeldakse sellele, kui suur ja kui püha on õieti see missioon, mis emal meie kõigi elus on täita. Mõelgem minevikule ja mõelgem tulevikule, mõelgem elu pühale müsteeriumile, mille kaasosalised kõik oleme.

Näidakem tegelikult ja siiralt, et armastame ema.

Lapse tööst on tulu

eriti lapsele endale, kuid ka kodusele perele

Aja laps asjale, karga ise kannule, ütlesid juba me esiemad. Kui mõtleme ainult käesolevat hetke, siis muidugi on lapse tööst sageli enam kahju kui kasu. Kuid sellest hoolimata tuleb last katsetada mõne tööülesandega ja talle nõu anda ning teda julgustada. Nii arendame temas teotsemis- kui ka aitamistungi.

Tarbetu on istutada lastesse juba maast-madalast seda arusaamist, et on olemas suur vahe meeste ja naiste töö vahel. Maal on ehk palju kodusid, kus tütarlapsed peavad varakult hakkama emale abiks, kuid poisikestele ei anta mingit õiget tööd, enne kui neil on küllalt paslik asuda raskele põllutööle, kuhu neid kitsais oludes pannaksegi liiga vara, enne kui nende jõud on arenenud selleks küllaldasel määral. Nii saavad poisid ümbruses vabalt ringi lipata ja rahuldada oma tegevushimu igasuguste tempudega. Linnas ajab säärane töötaolek kinno ja tänavale. Neid väikesi mehi võiks väga hästi harjutada abistama ema koduseil askeldusil. Viimast tuleks teha väga ettevaatlikult, et ei haavataks nende „mehelikku“ enesetunnet, mis on neil juba põlvkõrguselt kaunis õrn. Väike mees on enamasti kaunis rüütellik ja aitab ehk meelsasti nõrgemat naissugu, mispärast sellele tõesti mehelikule kalduvusele vihjata tasa ja targu.

Laste tööks sobib selline askeldus, mis vastates nende kehalisele ja vaimsele arengule ei kahjusta nende tervist. Kõigepealt peavad lapsed õppima aitama iseennast. Rõivastumisoskusele järgneb voodi ja toa korraldamine, sellele jälle omakorda kingade puhastamine. Köögis võivad nad juba

varsti aidata kartuleid koorida ja nõusid pesta ning kuivatada. Niisamuti tuleks käsitööd õppida varakult, milleks tütarlastel on enamasti suur huvi. Kuid ei tee paha, kui poisidki õpiksid niipalju käsitama nõela ja lõnga, et oskaksid ise nõeluda oma sokke ja õmmelda korralikult ette lahtitunud nõöbi. On kindel, et nad nii õpivad enam hoidma oma riideid, saades ise tunda, millist vaeva maksab nende parandamine. Kui ema koob kangast, on pooliajamine poistele ja tüdrukuile suureks lõbuks, samuti lõngakerimine. Tüdrukud peaksid küll juba aegsasti hakkama õppima kinnaste ja ka sukkade kudumist. Rammu kasvamisel tuleb võimaluse korral järg voki ja kangaspuude kätte. Samuti peaks õppima ise õmblema pesu ja lihtsamaid rõivaid, vahest ehk ka vendade ja isagi pesu.

Maaoludes tuleks lapsed viia aegsasti laudaga tutvuma, kuna just laudatoimetustest hiljem väga hõlpsasti võõrdutakse. Lastele meeldivad väga väikesed loomad, vasikakesed ja kanapojad, kellega saavad varsti suurepäraseks sõpradeks. Laudatoimetused oleksid eriti kasulikud mõnele kahvatule ja loiuale tütarlapsele, ent poeglapski leiab sealt loendamatu võimalusi rakenduda kasulikuks tööks. Aiatöö sobib oivaliselt juba võrdlemisi varases eas. Algul õpitakse rohima, mille järel vähehaaval tutvutakse ka teiste töödega. Ka õue korrashoiu eest võiksid nad täiskasvanute abiga hoolt kanda.

Veel oleks nimetada üks kodune tööala, nimelt lapsehoidmine. Väikestes tüdrukutes ilmneb teatav emalikkuse

joon, mida maksab arendada. Laske neid mängida vähemate õdede ja vendadega ja hoolitseda nende eest, kuid pange tähele, et nad ei tõstaks ega kannaks neid oma nõrkade lihastega. Lapsehoidmine on iseendast raske ja äärmiselt suurt hoolt ning kogemusi nõudev ülesanne, mispärast siin eesotsas peab seisma ikkagi täiskasvanu, keda vanemad lapsed võivad ainult abistada.

Last ei maksa aga millalgi liiga palju tööle sundida, kuna tema arenev keha ei pea vastu alatisele pingutusele, talle tuleb töö kõrval aega jätta ka mängimiseks. Töö ei tohi muutuda lapsele vastumeelseks, mida ta hiljem ei peaks needuseks, vaid õnnistuseks, elu sisuks.

Ka tuleb arendada laste isikupärast, algatusvõimelist tegevust. Nii võib lasta tütreid kordamööda koostada ja

valmistada perele lõunat. Samuti rõõmustab last oma peenar aianurgas, lammas, kana või lehmgi, kelle heaolu eest ta võib hoolitseda. Tähtajaline töö arendab leidlikkust tööjõudluse tõstmiseks ja selle kaudu ka tööindu. Vanemad ei peaks neid ka keelama väikesi parandusi ja uuendusi ette võtmast, sest noor vaim ihkab aina uut, kippudes seda otsima siis mujalt, kui kodus pole seks võimalusi.

Parajuslik keheline töö ei väsita, vastupidi, see just värskendab õppimise kõrval. Kodu muutub lapsele palju armsamaks, kui ta saab tema eest natuke vaeva näha. Eriti neid lapsi, kes kalduvad unistama ja uppuma raamatuisse, unustades kõik muu maailmas, tuleb tõmmata kaasa elavasse ellu. Neile tuleb selgeks teha, et ka kehalises töös võib kasutada kujutlusvõimet ja et kehalises töös peitub ka pideva arengu võimalus.

Mehe nõuandeid naisele

Oli kord aeg — jutustavad vanemad inimesed — mil mees valitses ainuvalitsejana perekonda ja kodu. Kui kuuldi tema samme lähenevat, jäid lapsed vait ja naine ruttas abivalmis talle vastu. Mees võttis esimesena laualt toitu, ja kui ta pärast sööki asetus tugitooli, täitis naine tema pikavarrelise piibu, lugedes talle seejärel ette luuletusi või turuarveid.

Praegune aeg on riisunud aga mehelt diktaatorivõimu, teinud naise üheõiguslikuks mehega. Nüüdisaja perekond on vabariik ilma presidendita.

Kuid ka vabariigis võib tekkida parteisid ja vaidluskiisusi, mispärast nüüdisaegseski perekonnas puhkeb näilise üheõiguslusest hoolimata torme, sajab vett ja heidab vätku. Vahest on selles süüdi naised, vahest mehed. Et aga meeste kaela ei jääks kõik süü säärastral kordadel, siis julgeme siinkohal anda naistele mõningaid näpunäiteid, kuis tuleks kohelda mehi.

On üsna kindel, et naised peavad mehi pisut lihtsameelseiks ja rumalaiks. Kahtlemata on nad seda omajagu ka, kuid mitte nii suuresti kui naised arvavad. Kas olete kunagi näinud mullikat, keda keegi ei suuda ajada lauta, kui mullikas on otsustanud sinna mitte minna? Eks mehedki ole teinekord sellised.

Tark naine saab kohe aru, et säärasest olendist ei saa jagu jõu ega väevõimuga, vaid helluse ja kavalusega.

Mehed alistuvad meelsasti, kui neid koheldakse hellasti.

Mehed ei salli, kui neid käsutatakse, eriti mitte oma naise poolt. Mehed nimelt on üsna romantilised, kuna nad on kord pähe võtnud, et naised on roosid, tähed ja päikesed.

Mis puutub kavaluse tarvitamisse, siis pole sellega mõeldud naise poolt mehe ninapidi vedamist. Kavaluse all mõtleme vaid peent naiselikku diplomaatiat.

Pikad maad on kandnud mehed neile endile mõeldud jõulukinki, teadmata, mis pakis on. Mehed vihkavad pakikesi. Seepärast ütles naine mehele, kui nad asusid teele: „Narr küll, et pead kandma niisugust pakki, aga onutütar palus meid seda edasi toimetada. Ta oleks võinud seda parem postiga saata.“ Kirudes pakki ja onutütart, kandsid nad paki ilusasti koju. Imestus oli suur, kui mees silmas jõululaua sama pakki tema nimele aadressitult. Sellist kavalust, mis nii hõlpsasti saab jagu meie rumalusest, oleme alati valmis imetlema.

„Lugu puuduvast nõobist“ on teema, mille üle võiks kirjutada terve romaani. On naise poolt hilja pesu üleandmisel veel hakata puuduvat nõopi ette õmblema. Mees on silmapilkselt tulivihane ja tahab ilmtingimata teada, miks ei ole nõöp aetud ette juba varem. Mingisugused seletused ei aita: mees on koledasti vihane nii umbes kakskümmend minutit, siis tuleb ta aga juba alandlikult andeks paluma. Kuid järgmisel korral on lugu täpsalt niisamuti: mees vihastub.

Millest see tuleb? Ei sugugi sellest, et mees hooliks väikesest viivitusest; vaid sellest, et ta tunneb, et teda on unustatud. Kõik muu kodus näib olevat tema silmis korras. Kui nüüd tema nõöp puudub eest, teeb ta kohe järelduse, et teda pole peetud meeles, teda on jäetud tagaplaanile. See puudutab teda ja kuna ta ei või nutta, siis ta vihastub.

Seepärast peavad naised alati valvama, et nõobid oleksid ees. Siis on mehed alati heas tujus ja sõbralikud.

Suurem osa mehi ei osuta erilist tähelepanu sellele, mida nad söövad. Neil on aga siiski hea meel, kui neile vihjata, et juust, redis või salat on ostetud just eeskätt nende jaoks.

Iga mees on kindlasti veendunud, et naisel on vähemalt kümme tarvitamiskõlvulist kleiti, mispärast on ka tema ülla-

tus väga suur, kui naine teatab, et ta ei saa minna seekord külla või teatrisse, kuna tal pole sobivat rõivastist. Mees, kei on omad aastast aastasse kõlvulised ülikonnad, ei taipa otsekohe, et naistemoed muutuvad ja et naine peab alata laskma juurde teha uusi rõivaid, et olla rõivastunud üheväärselt mehega. Peale selle mõtleb mees uuest kleidist kuuldes kohe oma kallile ülikonnale.

Niisuguses olukorras nõutakse naiselt eriti „peenetundlikku“ talitusviisi. Ta peab valima sobiva silmapilgu, mil nagu mööda minnes jutustada uutest moodidest ja lausuda: „Küll oleks tore, kui saaksid anda mulle raha uue kleidi jaoks! Aga see pole nüüd võimalik, sul on olnud nii palju väljaminekuid — sinu uus ülikond toodi alles hiljuti.“ Mehel hakkab piinlik, ta kõhatab närklikult ja küsib ettevaatlikult, kui palju niisugune kleit maksaks. Hinda kuuldes ta rõõmustub ja annab otsekohe raha.

Naine ei peaks ootama, et mees kunagi omal algatusel küsiks, kas naine ei vajaks ehk uut kleiti. Seda ei tee ta iialgi. Paremal juhul võib ta imetella tänaval mõnd kleiti või mantlit. Siis tuleb talle öelda: „Niisugust oleksin soovinud endalegi, aga...“ Mees on kohe nõus.

J a a k.

ESIMENE KEVADEKUULUTAJA

Tiitaplaps sinises

Rich. Janno comeaan.

4. järg.

Maaja lõi jutule lustilisema tooni:

„Eks olnud ikka ehmatus küll?“

„Hirmus.“

„Seda ma kartsin. Aga olin kuulnud teist nii palju head, et sõandasin siiski. Lootsin, et annate mulle andeks ega räägi prouale. Ega te ei räägi ju?“

„Ah, mis nüüd...“

„Täna väga. Mul on kohe poole kergem. Ja siis on jälle kõik hästi.“

„Hästi ta nüüd päris just ei ole, aga olgu peale.“

Rand tõusis püsti.

„Head nägemist.“

„Head tervist, noorherra.“

Rannas tuksatas jälle midagi, seda oli näha ta õlalihaste äkiseist tõmbeist, kuid ümber ta ei pöördunud. Köögiuks langes kinni.

Maaja viskus seliti voodisse ja kõik otse hõiskas ta rinnas ning südames. Ta ei kuulnudki, kui Juuli tatsas kööki. Nähes Maajat ristseliti voodi valgel päevavaibal, ei raatsitud jätta ütlemata:

„No sedasi nüüd küll ei saa!“

„Ma isegi tean, et ei saa, aga olgu see ükskord!“

„Üks kord, kaks korda, kolm korda... mis siin vahet?“

Mina ei tea, mis päev see täna on, igal pool tehakse siukest kõva pidutuju. All kojamehe juures kah suur jubileum lahti: kirikhärra Pihup on tulnud külla ja toonud kõiksugusemat padajänni. Kui neid mehi hakkab kord tulema, siis pole enam otsa ega äärt. Täna õhtul tuleb meil muidugi suur pillerkaar, sest kirikhärra ei jäta meile muidugi tulemata ja siis, et noorherra tuli... oijah, peab kohe tule alla tegema.“

„Misuke mees see pastor on?“ küsis Maaja peaaegu hoolimatu vallatusega.

„Misuke mees?“ sattus Juuli hämmeldusesse. Tükk aega valitses vaikus. Siis nagu toibuti:

„Kuidas sa küsid? Kas sul häbi ei ole?“

„Ärge pange pahaks...“

„Ärge, ärge! Mis ärge ma sulle olen? Sina oled sina ja mina olen sina, see pea meeles. Siin pole mingisugust teietamist ega eietamist. Ja nüüd maast lahti, mis vedelemine see on!“

Maaja tõusis kärmesti ja astus kööki. Kaks anuvat silma juhiti Juuli karmi vaatesse.

„Ära ole kuri...“

„Tee tuli alla!“

Tuli pragiseski varsti rõõmsate neeludega.

11.

Kutse pihtimusele

Mitu päeva nägi Maaja Randa ainult söögiaegadel. Pere oli nüüd päral täies koosseisus. Kaks perepoissi — Peeter ja Aarne — olid jõudnud maalt linna värsketena ning päikesest põlenuna. Kuigi need kaheteistkümnendaastased „pesapojad“ olid kaksikud, luges Peeter end siiski vanemaks ning tähtsamaks, sest ta oli Aarnest kaks sentimeetrit pikem ja jõupoolsest tugevasti ülekaalukam. Ka muidu oli ta hakkajam, elavam ja liikuvam kui Aarne, kes armastas rohkem isenesesse tõmbuda ja seal vaikselt nohiseda, kus vend väiksemagi asja suure kella külge sidus. Kummagagi polnud aga Maaja veel saanud lähemalt kokku puutuda, sest Peetri hoidis Juuli karm silm köögist eemal ja Aarne ei tundnud mingisugust huvi oma piirist välja tungida.

Kuivõrd Maaja katsuski olla külmavereline, ükskõikne ja teenijaslikult asjalik, nägi ta siiski, et söögiaegadel lauda ümmardades mõnigi asi ei läinud nii, nagu oleks pidanud

olema kord ja kohus. Ta lootis siiski, et väikesed äraandlikud komistused jäävad vähemalt teistele tähelepanematuks. Kuid loodus on nii loonud, et just neis asjus on inimestel kõige terasemad silmad.

Ühel pealelõunal, kui majas valitses mugav „luusselaskmise“ rahu, kutsus proua Pender Maaja magamistuppa. Ta näol peegeldus väikene kelmitus, kuid ühtlasi oli tunda, et ta kutsele andis ka teatava tõsiolulise tähenduse.

„Palun istuge,“ ütles ta, „ja oleme nüüd täiesti omavahel. Jätame „ametikohused“ sootuks kõrvale. Pean kõige pealt ütleva, et olete mulle teinud päris isemoodi üllatuse.“

Maaja silmis värises teadmatuse ärevus. Ta surus vaate maha ja riivas ainult vilksamisi pilguga proua ebamääraselt naeratlevat nägu, nagu otsides ootamatu jutuajamise pärispõhjust. Oli õhust tunda, et see põhjus polnud tavaline.

Proua jätkas:

„Ei võinud tõesti arvata, et suudate kogu seda asja võtta nii... noh, kuidas öelda... tõelikult. Andke andeks, aga mõtlesin nii, et noor preili tuleb oma väikest tujukest rahuldama, pettub varsti ja kaob. Aga: nii valesti pole ma elus veel midagi oletanud. Mul on koguni tunne, et teie välimuski on hoopis teine. Ennem olite peen, habras, õrnukene, pisut nagu hellitatudki, aga nüüd...“

Maajal tekkis muhe tunne. Eneselegi ootamatult põikas ta vahele:

„Nagu sündinud toatüdrukus...“

See oli öeldud siiratundelise heameelega, nii et proua pidi samalaadselt vastu naeratama.

„Peaaegu nii,“ ütles ta. „Pean avaldama kiitust — säärast tublit piigat pole mul kaua enam olnud. Aga mis minu kiitus: sain siin kord jutule Juuliga ja siis kuulsin lauset, mida tema suust pole veel kuulnud. Ta ütles: ontlik plika. See juba tähendab midagi. Kõnelen seda muidugi seepärast, et tean: ega teiesugune nii kergesti tühja-tähja uhkeks ei lähe.“

„Juuli sõnust on mul tõesti südamest rõõm,“ ütles Maaja.

„Võib arvata. Ja tunnistan üles, et kõige selle kõnelemiseks ei olnud mul põhjust teid siia kutsuda. Tahtsin...“

Siin jäid proua sõnad kogelemisi kinni. Et vältida paratamatut piinlikkust, teeskles ta usinat kohendamist padjakatte kallal, nagu oleks seal midagi niisugust, mis nõuab kiiret ja hädavajalist õiendamist. Maaja põsed löid õhetama.

Viivu pärast, mille kestel valitses surmavaikus, pingutas proua end jätkama:

„Sellest on muidugi natuke naljakas kõnelda ja teie mõtlete teadagi, et mind ajab taga kõige tühisem uudishimu. Nojah, uudishimu see osalt vahest ongi, aga mitte tühine. Tunnen, et pean olema teadlik mõningaiski asjus, millest mul praegu pole mingisugust aimu. Olete ju lõpuks... peale muu... ka minu, nõnda öelda, emaliku kaitse all. Ja sellepärast...“

Proua otsis sõnu. Maaja õhetas veel rohkem.

„Ütlen pealegi järsku välja. Kas... te nägite härra Randa siin esmakordselt?“

Maaja langetas pilgu veel madalamale. Aga ta ei suutnud ühtki mõtet sõnuks seada. Teadis küll, et sellega on juba kõik reedetud, aga tummus lõi kahinal üle ta keele ning meelte.

Prouale oli seisukord selge. Ta jätkas hoopis vabamalt:

„Juba sel päeval, kui härra Rand suvitusel tagasi jõudis, märkasid, et teisse mõlematesse löi nagu tuli sisse. Eriti härra Randa. Ja hiljem, igakord olete nagu traadile tõmmatud. Tahate olla küll äärmiselt ükskõikne, aga see tahtmine veabki viltu. Lusikas kukub, mõni närvlik liigutus lööb vaagna viltu, kööki tagasimineku sünnib ebaloomulikult äkise pöördega. Võib ju olla, et see on ainult kujutlus, aga tahtsin südame rahustuseks küsida: on siin midagi?“

Puuder piisib paremini,

kui enne puuderdamist nägu vähesel määral kreemitada Niveaga. Ka hügieenilistel põhjustel peaks puuder ja näovärv kantama ainult Niveaga imbutatud nahale. Nivea kinnitab puudri ja mingi, kuid takistab sealjuures pooride ummistumist. Nivea-kreem on nahale ühtlasi ka parim puhastusvahend. Igal õhtul enne magaminekut hõõruge näole ja kätele Nivea-kreemi, see puhastab naha poorid ja võimaldab nii nahale õige hingamise ja puhkuse. Nivea abil omandate puhta jume ja noorusliku näonaha.

NIVEA-KREEM

Hinnad alates Kr. 0.30
Werner Mehks / Tallinn

„Tunnen härra Randa juba varem,“ sõnas Maaja äkise tõukega. Ja korraga läks tal hoopis kergemaks, pakitsev verevuski hakkas näost taanduma.

„Siiski...“ ütles proua vaikselt.

Ja väikese pausi järel:

„Tartust?“

„Ei, hoopis kauem.“

„Kauem? Minu teada olete Eestis ju ainult mõni aasta ja kogu see aeg olnud Tartus?“

Maaja naeratas leebet, nagu kauget minevikku meenutavat naeratust. Ta oli nüüd ärevusest täiesti üle saanud ja võis rääkida, nagu süda kutsus.

„See paistab imelik,“ sõnas ta, „aga on nii, et härra Rand mind ei tunne, kuigi mina tunnen teda väga hästi.“

„Hoopis huvitav!“

„Täiesti õigesti ma siiski ei öelnud. Õigem on nii, et härra Rand tunneb mind ainult paar kuud ja sedagi vaid näo järgi, mina aga tunnen teda kaugelt rohkem ja lähemalt.“

Maaja puhetas vaikset, lõbusat naeru ja lisandas kohe:

„Sain temaga tuttavaks juba kuusteistkümme aastat tagasi. Ja elasime koguni koos.“

Proua nägu vajus tummaks üllatuseks.

„See polegi nii keeruline, nagu paistab,“ jätkas Maaja, „kui te lubate, seletan kohe lähemalt.“

„Küsite veel, et kas ma luban! Tulge astuge siia lähemale, on mugavam.“

Maaja istus proua kõrvale tugitooli ja avas oma saladuse.

12.

Kajad minevikust

„Kolmeaastasena viidi mind Eestist Soome,“ kõneles Maaja rahulikult ning tunduva soojusega nende kaugete aegade vastu, millest üliüüdi tuli nii erakordses olukorras kõnelda. „Isa sai, nagu teate, Helsingi Eesti saatkonda ametisse ja tuli, nõnda öelda, välja rännata. Vend oli mul siis kümneaastane, seega parajas koolieas. Et poisile võimaldada eestikeelset haridust, vähemalt esialgu, siis polnud muud teha, kui tuli palgata majja keegi kodukoolmeistriks, kes vajalised õpingud aitaks ära teha.“

Nii tuligi meie majja noormees. Oli vaene poiss, kes kooli lõpetanud, aga ülikooli pääs esialgu suletud.

Elasime koos kaks aastat. See noormees oligi — Jüri Rand.“

„Aa!“ turgatas prouale äkki meele. Ta oli kuulamisärevusest päris pinguli kistud, põskedel pakatasid roosakad laigukesed. „Härra Rand on vahel nagu poetanud mõne sõna, et ta on kunagi Helsingis elanud.“

Maaja suunas silmad mõtlikult põrandale. Proua vahelepoiget ta nagu ei kuulnudki, mõtted kerisid kaugete aegade taha.

„Tollest ajast pole mul midugi enam midagi meeles,“ jätkas ta, „või peaaegu midagi. Mõni üksik pildivälgatus nagu vilksataks silmade eest läbi, aga kas see on just sellest ajast või hilisemast, mine tea. Härra Rannast tean ainult niipalju, kui ema ja isa on mulle temast kõnelnud. Ja ta pilt seisab praegugi meil albumis, selle järgi tundsiingi ta ära, kui...“

Maaja katkestas lause silbilt ja jätkas kohe:

„Ema on alati kõnelnud, et oleme kahekesi väga hästi läbi saanud. Olen jätnud nutu ja jonnigi, kui härra Rand on mu sülle tõstnud ja hakanud kõnelema mingisugust lugu. Tal on neid lugusid olnud palju, muinasjutte ja muid. Kord...“

Siin Maaja naeratles endamisi, kuid muutus kohe tõsiseks. Miks seda kõike kõnelda? protestis miski ta südames, aga tundis sealsamas, et poleks ilus nii tihti juttu katkestada ning kahtlaselt mõistatada jätta. Proua võiks arvata teab mida, vahest isegi...“

Ja Maaja ruttas edasi kõnelema, teeseldes pinnapealset muhelust.

„Kord... oli ta isegi kirjutanud mingisuguse loo ühest kassikesest ning selle kurvast elukäigust. Meisterdanud päris raamatu, piltide ja muuga. See on praegu meil Helsingis veel olemas ja olen teda hiljem mõnigi kord sirvinud. „Kassikene Nelli“ on ta pealkiri. Ilusa, hoolika käekirjaga maalitud ja tõesti... südamlük lugu. Ema räägib, et mulle on seda lugu must-tuhat korda ette loetud ja olen kogu aja järelejätmatult nõudnud, et: lugege Nelli-kassikest...“

„Või meie Rand on siis ka kirjanik!“ sõnas proua Pender.

„Sedapidi jah,“ naeratas Maaja. „Võib siis arvata, et mul tekkis iselaadne ettekujutus sellest omaaegselt koolmeistrilt. Mingi... soe ja pehme mälestus. Vahel küsisin koguni, et kus ta võiks praegu olla, aga nii ema kui ka isa olid kaotanud igasugused jäljed. Ainult nii palju oli teada, et olevat läinud Tartu ülikooli õppima.“

„Ja siis korraga leidsite ta siit?“

„Ei,“ vastas Maaja vaikse ärevusega. Ta peatus veidi ja seletas siis, mis Pedassaarel oli juhtunud.

Proua nägu võttis mõtliku tõsiduse.

„Soo-soo,“ sõnas ta. „Sellepärast... härra Rand oligi nii... nii nagu ta oli. Ahaa!“ Ja mõnusa naerupuhangu järel: „See on ju nagu filmis!“

Maajale meenusid tädi sõnad ja ta ütles, nagu piinlikkust tundes:

„Tõesti.“

Proua küsis tõsisemalt:

„Kas... siin mingisugust jutuaJamist pole olnud?“

„On,“ vastas Maaja.

„Mis ta siis kõneles?“
„Niisama... Oli imestunud ja üllatunud. Aga mina... muidugi olin ja jäin teenijaks. Ja palun... et... teie... ka sellest Pedassaare loost...“

„Kus nüüd seda!“ naeris proua. „See on ju niisugune nali, et ma juba oma huvides ei hakka siin olukorda rikkuma. Kuidas te ise mõlete? Jätkate endist moodi?“

„Peab,“ vastas Maaja.

„Tore. Minule igatahes võite kindel olla. Juba sellepärast...“ proua pani väikese kelmikusega käe Maaja õlale, „et ma ei taha kaotada eeskujulikkust toatüdrukut, kelle taolist nüüdsel ajal nii raske leida. Ma ainult ei tea, mis meie vanasaksaga teha?“

„Härra Penderiga?“

„Temaga jah. Ta on pooletüüni asjasse pühendatud ja vahest on kasulik, kui...“

„Mul ei ole midagi selle vastu, kui härra samuti kõike teab.“

„Ega tohiks olla küll. Tema oskab heast naljast lugu pidada ja suuvärk tal nii hõlpsasti ei hakka kõnelema, mille üle on parem vaikida. Kas olete koju juba sellest draamast kirjutanud?“

„Ei ole veel...“

„Noh, sellest saab pikk kiri. Muidugi... ema arvab kohe, et nüüd läheb seal midagi lahti. Nagu neis kinofilmides ikka on, et krahv hakkab pesutüdrukut armastama ja pärast selgub, et...“

Proua naeris ja selles naerus oli tunda otsustust.

Maajale lõi kuumus näkku ja ta pööras pea kõrvale.

„Küll ma aga juba selle järele valvan,“ sõnas proua naljatlevalt, „et siin majas valitseks kord ja rahu. Härra Randa pole vaja ju karta, temal kergete kitschühpeid sees ei ole, aga kui ma teid nii vaatan...“

Proua ei saanud rõõmsast lustist lahti. Nagu riivamisi lõpetas ta lause:

„... siis ei võiks temagi eest pead anda.“

„Mis... nüüd...“ kohmas Maaja ärevas piinlikkuses.

„Küllap teate seda isegi. Aga jätame praegu niisugused asjad. Veel üks päris konkreetne küsimus. Härra Rand teab praegu ainult teie eesnime, aga kui peaks juhtuma, et tekib tarvidus ka liignime nimetamiseks?“

„Ei... mitte!“ sõnas Maaja nagu ehmudes.

„Muidugi, muidugi. Aga peame kokku leppima kindla tiitli peale. Juulile vahest tuleb kah varem või hiljem öelda, kuidas Maajakese vahmiilie on. Mis nime me siis võtame?“

Proua üleminek asjalikule toonile lõi Maaja korraga julgemaks. „Olen juba endamisi sellele mõelnud. Ja arvasin, et võiks võtta ühe minu kooliõe nime: Lingo. On nagu kõlaliseltki natuke minu nime moodi — Lingo ja Kangro.“

„Noh, hea,“ sõnas proua. „Siis jääb nii, et Lingo. Maaja Lingo. Päris ilusasti kõlab.“

Kui Maaja üles tõusis, oli tal hoopis kergem olla. Kärtsik rahutus oli langenud südamele.

12.

Teatripilet

Ühel hommikul sai teatavaks, et õhtul tulevad külalised. See lõi Juuli tuju alla, kuid polnud hästi aru saada, kas oli see ainult teeseldud tusakihk, või oli talle külaliste majjatuulek tõesti vastumeelt. Igal juhtumil lõi ta kõõgitalitusetele kohe varakult erilise palaviku sisse ja õhk oli auru ning ärevust särinal täis.

Jutt oli aga selle juurde niisugune:

„Ei saa ise veel õieti maalt linnagi, juba kohe pitsid ja pallid! See on, kui on raha käes ja aega pole kuhugi panna. Härra muidugi ei hooli neist asjadest, aga mis temagi saab teha, kui proual on niisugune rõõmuhimu sees. Õnneks ei ole ta täna tervet linna kokku kutsunud.“

„Ei tea, kes?“ küsis Maaja.

„Või minagi tean. Proua ütles, et neli inimest tuleb. Pastor Pihup tulevat kah, noh, selle vastu ei saa midagi olla. Aga et see plikuskil end jälle siia ajab, see on juba teine asi.“

„Misque plikuskil?“

„Noh, eks ikka see, kes siin ketrab ümber Ranna härra. Tühi temaga. Aga nüüd tee, et saad toad rutem korda, siin kõõgis tuleb täna sinulgi kärmesti liigutada.“

Maaja asus tube koristama. Söögitoas kohtas ta ootamatult Jüri Randa. See seisis puhvetikapi juures ja õiendas midagi pudelitega. Näis olevat lustakas tujus, lõbus vile visises läbi toa.

„Aa!“ hüüatas ta, nähes Maajat. „Tere hommikut, Maaja preili!“

„Tere.“

„Armastate vist väga sinist?“

„Kuis nii?“ tegi Maaja, nagu ei mõistaks.

„Olete praegu sinises ja suvel... olite sinises.“

„Nähtavasti siis armastan küll,“ naeratas Maaja ja asus pühkima.

„Olen teil siin ees. Aga mul kästi pudelite tagavara üle vaadata, täna õhtul tuleb ju väike pidu. Kuidagi on nad siin majas nii sättinud, et viinameistri ülesanded on pandud minule. Noh, nagu ma näen, suuremat pole siin enam midagi.“

Ta tõstis ja loksutas pudeleid, vahtis vastu valgust. Aga vilksamisi käisid silmad pudeleist mööda, Maajale.

„Kuidas teile siin meeldib, Maaja preili?“ küsis ta siis.

„Hästi meeldib.“

„Juuli käest pole veel vitsa saanud?“

„Kas ta annab?“

„Kindlasti. Vähemalt sel korral, kui...“

Rand naeratas paljutähendavalt ja lõpetas: „... kui satub mõni peigmees tulema.“

„Siis jään küll ilma.“

„Nonoh! Kas olete neile oma külastamise ära keelanud?“

„Kellele?“

„Peigmeestele.“

„Mul neid pole.“

„Sosoo. Muidugi, muidugi. Siis on ju kole igav!“

„Ei ole siiani veel tundnud. Töönimesel pole mahti niisuguse asjaga tegemist teha.“

Rand seadis pudelid kappi, pomises endamisi: „Siit pole küll midagi enam võtta,“ ja jäi siis käsipõseki kapi najale. Ta silmi sigines tõsine ilme.

„See oli siiski nii ilus,“ sõnas ta vaikselt, „see suvine tunnikene seal Pedassaarel.“

Maaja vaikus, laskis kätel nobedasti käia.

„Tahaksin teiega nii väga kõnelda,“ jätkas Rand, „aga siin pole ju kunagi mahti. Juuli valvab kui lõukoer. Mis te vabal ajal teete? Armastate kõndida?“

„Küllap kõnniksin... kui oleks aega,“ vastas Maaja tõrk-salt.

„Noh, raasuke ikka on ka oma jaoks. Või armastate kino?“

„Suuremat mitte.“

Rand astus sammu Maajale lähemale. Tal oli üks käsi jäänud püksitaskusse, teine rippus lõdvalt küljel.

„Teate, pühapäeval sõidab meie pere Piritale. Ma jään koju. Siis on siin õhk puhas ja oleks väga armas, kui saaksin teiega pisut juttu vesta.“

„Mul on pühapäeval vaba päev,“ ütles Maaja.

Rannal vajusid kulmud tusaseks.

„Lähetate siis välja?“

„Lubasin juba hommikul... tädi juurde minna. Ta ootab mind suure igatsusega.“

„Ah, tädi juurde...“ venitas Rand. Ja läbi altkulmu pilgu andis ta selgesti mõista, et niisugust juttu ei usta. „Siis on halvasti,“ lisandas ta tujutult. „Aga ega pole parata. Tuleb oodata paremaid aegu. Muide...“

Ta võttis taskuraamatu ja otsis selle vahelt paberiliblekese.

„Sain juhuslikult homme õhtuks ühe teatripileti. Ise ma ei saa minna. Kui teil oleks soovi... võiksin anda teile?“

Maaja silmist käis läbi segiähmane värin.

„Ma ei tea...“ kohmas ta.

„Kas te teatrit ei armasta?“

„Küll... aga ma ei tea, kas... kuidas proua arvab.“

„Kui ilusasti küsite, küllap ta lubab. Juuli võib ju selle natukese teie eest teha ja teeb kah heameelega. Ega's ta nii kuri ei olegi. Ja kui juhtubki, et ei saa minna, ega sellest midagi ei ole. Pilet jääks ju niikuinii kasutatamatult minu taskusse.“

„Jah, aga...“

Rand naeratas lohutavalt. „Ah et minu käest on paha võtta? Kes seda siis teab? Ja on see siis mõni patt, kui teavadki?“

Ta ulatas pileti Maajale ja kui see ikka veel kõhkles, siis surus poolvägisi pihku.

„Arge olge nüüd nii arg,“ sõnas ta nagu paluvalt. „Minge tingimata, on tore tükk. Muusikat ja tantsu ja laulu ja... armastust.“

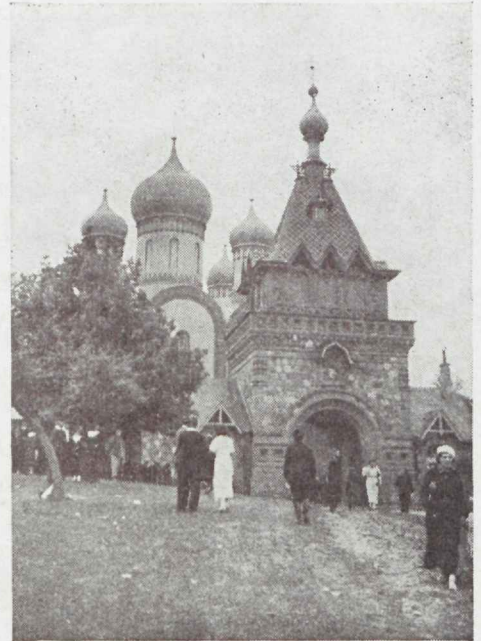
Kui Rand kadus ukse taha, lõi Maaja nagu rõõmsale naerule. Pileti pistis ta kerkja liigutusega põlletaskusse.

(Järgneb.)

Nunn pühäl allikal küünlaid müütamas

Kloostri peavärv

Kuremäe nunnakloostri

See, kes uudishimulikuna otsib pääsu Kuremäe nunnade riiki, peab pettununa tagasi tõmbuma, kuna naisteklooster on ligipääsematu kõigile võrastele. Tänapäeva omapärasem klooster ja selle elanikkond on lahutatud välismaailmast ülepääsematu müüriaga. Vaid mõnel üksikul õnnestub pilku heita sellesse ainulaadsesse omaette maailma.

Kuidas aga klooster tänapäeval täielikult erineb varem aegade kloostritest! Pole enam mingit hiilgust, tohuid varandusi, laiutamisi. Elatakse vaikselt ja kokkuhoidlikult, kogutakse üksikuid sentegi, et neid ohverdada oma riigi ülespidamiseks. Enamik nunnadest on vanad, väga paljud neist endised vene suurnikud, kes nüüd elavad veel vaid mälestustele. Kui hiljuti ajakirjanduses juttu oli uuest nunnakandidaadist, siis imestati, et veelgi leidub naisi, kes kõigest võivad loobuda, et kloostrisse astuda. Vahest kõige enam imestasid selle üle aga nunnad ise, kuna klooster elab veel vaid minevikule, oleviku-inimesed sinna ei sobi.

Pragu on Kuremäel üle saja nunn, suurem osa neist on seal elutsenud juba kauemat aega. Viimaste aastate jooksul on kloostrisse vastu võetud veel vaid üksikuid naisi. Huvitava asjaoluna võib märkida siinkohal, et tänapäeval igatsevad kloostrisse ainult vaesemad inimesed, kes on üksi ja omasteta jäänud maailma. Kadunud on romantika, mis varem aegadel ajas kloostrisse noori. Viimaste aastate jooksul kloostrisse võetud kolmest nunnast on kaks vene tütarlapsed, kes vanemateta ja sugulasteta maailma olid jäänud. Kloostrist leidsid nad nüüd endile õdesid ja peavarju.

Jälgegi pole enam romantikast kloostrisse jäänud. See on lihtsalt teistest eraldatud naisteriik, kus valitsevad omad seadused, äärmiselt valjud ja halastamatud. Päevast päeva on kõik kloostrielanikud rakendatud töösse ja palvesse. Piiramata võimuga abtiss juhib sealset tööd ja tegevust, olles oma alluvatele kõrgeimaks maapealseks käskijaks. Töö on kloostri palvega üheväärtuslik. Kui kloostrikellad kaugele üle ümberkaudsete soolagendikkude helisevad ja usklike palvele kutsuvad, siis võib põldudel näha nunne, kes rahulikult edasi töötavad. Abtiss on neile andnud juba oma õnnistuse töö juurde asumisel ja töö, see tehakse ju kloostri heaks, seega loetakse seda üheväärseks hardaima palvega.

Kuidas suudavad kloostrielanikud endal hinge sees hoida, see on tõesti ime. Päevad läbi rabatakse rasketel töödel, õhtuti töötatakse kloostrikongides oma kõrvaltööde juures ja kui vähegi mahti, siis ollakse palvel. Nagu sipelgad sagivad nad päevad ja ööd, väsimata ja nurisemata. Kloostri poolt saadakse tasuta vaid prii korter, tööriivid ja üks kord päevas ka süüa. Kloostri lõuna on pea ilma erandita aastast aastasse sama: soolakalaga keedetud kartulisupp, mille juurde saadakse ka paar viilukest leiba ja teise roana keedetud kartulid soolakurgiga. Sellest peab jätkuma neile tööinimestele kogu päevaks!

Nii tahestahtmata peavad kloostrielanikud endale ise sissetulekut hankima rõivaste, õli, suhkru ja ka tee jaoks. Kuna aga kogu aja ollakse tegevuses kloostri tööde juures, siis on tõesti ime, millal nunnadel aega jätkub ka endale mõtlemiseks. Enda isik surutakse üldse täielikult tagaplaanile, alles viimasena mõeldakse endale. Meil oli juhus näha, kui

sugulaste poolt saadeti ühele vanale nunnale kloostrisse kümme krooni raha. Vanake palus postkontoris, et kümnekroonine vahetataks ümber peenrahaks, kroonisteks ja veel peenemaks. Ja mis ta siis tegi — ainult kaks krooni jättis endale, kuna ülejäänud laskis mitmesugustesse kloostrikirikusse ülesseatud korjanduskarpidesse! Pidasime kirikutrepil vanakese kinni ja küsisime, et millest ta siis ise elada mõtleb. Saime selge vastuse:

„Paljukese mina, vanainimene... Natuke õli ikoonale, natuke suhkrut ja natuke teed, sellest aitab!“

„Aga rõivad, kas need ei vaja uuendamist?“

„Kui sügisel palju teenin jõhvikate korjamisega, küll siis saab sellekski.“

Ja lootuses sügisele nad elavadki. Kuremäe rabad on rikkad jõhvikatest, kus sügisekuudel päevast päeva nunnad tööl on. Kuus päeva nädalas peavad nad kloostri tööta, üks päev on nende endi jaoks. Selle vaba päeva jooksul püütakse siis jõhvikaid korjata niipalju kui aga keegi jõuab. Eluga riskides käiakse marjul soolaugaste vahel, tullakse sealt suurte marjakottidega tagasi ja — müüakse siis vaevaga kogutud tagavarad kohapealsetele ülesostjatele, kellelt saadakse vaid neljandik marjade tõelisest hinnast! Nii kestab see aastast aastasse.

Mis sünnib välismaailmas, see kloostri rahvast ei huvita. Ainukesena tunneb huvi välismaailma vastu kloostri elutsev vürstinna Šahovskoi, kloostri asutaja vürsti abikaasa. Ta on juba 95-aastane, kuid siiski pole veel ennast suutnud välismaailmast lahti kiskuda. Ise ta enam ajalehti lugeda ei näe, neid loetakse talle seal ette. Vürstinna ei ole nunn, kuigi teda loetakse kloostri pühamate elanikkude hulka. Ta asus kloostrisse elama, et viibida oma mehe põrmu läheduses, mis on maetud kloostrikalmistule.

Kloostrielanike perre kuuluvad ka kaks meest. Kloostri preestriks on endine Lügänuise rahukohtuniku sekretär Tang, kelle elukoht aga asub väljaspool kloostri piire. Teine ja ühtlasi omapärasem kloostrielanik on endine Kuremäe kaupmees Stepan Krõlov, või nagu teda üldiselt hüütakse — isake Stepan. See tüüpiline vene vanamees on juba ligemale 35 aastat elanud väikeses majakeses kloostri juures. Väikeses ruumis on tal surnukirst, milles omapärane pühak mööda saadab oma elupäevi. Viimastel aastatel on vana kirstuelanikku aga vallanud raugemata rändamisiha. Nädalate viisi matkab ta Peipsi ja Narva jõe äärsetes vene küldes ning igal suvel võidakse teda paari kuu kestel matkamas näha Petserimaal.

Kloostrikalmistul on tema jaoks juba valmis ehitatud väikene hauakabel, kuhu ta maetakse kirstuga, milles ta kümneid aastaid on surma oodanud!

Kuigi kloostrielanikud peaksid kõigist maistest kommetest ja hüvedest loobuma, siiski on nemadki vaid inimesed, kes tihti võtavad oma nõrkused ka kloostriüksildusse kaasa. Ei puudu sealgi omavahelised arusaamatused, tülid ja pahanused. Ka kloostri leidub omavahelist võistlust, kusjuures kasutatavad võtted pole kaugeltki alati ausad. Kuid üksijaid kloostrikorra vastu ootab raske karistus. Abtiss lahendab kindlakäeliselt igasugused tüliküsimused ja määrab karistu-

sed, mida täidetakse vastuvaidlematult. Milliseid karistusi aga need elust loobunud naised all kloostrikeldrites kandma peavad, seda võib vaid aimata. Nunn peab puhas olema kõigist maisele inimesele omastest külgedest ja kui ta seda ei suuda, siis pööravad karistused ta õigele teele.

Kloostrieluga tutvudes huvitab võõraid pea alati ka see, kas nunnad on suutnud lahti öelda ka kodusest mugavusest. Üldse, kas suudavad naised loobuda koduse õhkkonna loomisest kloostris. Kuremäel elavad nunnad enamikus kahekesi väikestes kambrites, kus aukoht on antud igasugustele pühakujudele ja pühapiltidele. Sisustis on äärmiselt lihtne ja tagasihoidlik, ent siiski — kui palju lahkuminekut näiteks Petseri mungakloostri eluruumest! Juba esimese pilguga jääb mulje, et kambrielanikeks on naised, kes küll tagasihoidlikult, kuid siiski märgatavalt hoolt kannavad oma kodu eest.

Kord aastas, 15. augustil, on Kuremäe nunnadel suurepäev. Siis koguneb sinna tuhandeid usklikke palverändajaid, külalisi Soomest, Lätist, Leedust ja isegi Prantsusmaalt. Kogu kloostri ümbrus sarnaneb nagu hiigelsuurele laadaplatsile, kus koos vaimuliku talitusega käivad kaasas ka lõbustused. Kõik ruumid on täis inimesi. Kogu päeva helisevad

kord rõõmsalt, kord vagalt suured kloostrikellad, kirikus kestavad vahetpidamata palvetalitused ja rongkäigud voorivad kirikute ja püha-allika vahet. Haiged ja terved, noored ja vanad on siis kui üheks sumisevaks pereks kokku sulanud, otsides õnne vagade naiste elukohast.

Ka igasuguste fantastiliste paikade ja esemete poolest on Kuremäe klooster kuulus. Leidub kümneid usklikke, kes vandega võivad kinnitada kloostri püha-allika imetegevat jõudu. Supelgu selles siis haiged ja vigased — nad saavad terveks; joogu seda vett tõbised — neile toob see tervist; pesku oma silmi selle veega pimedad — nad saavad jälle nägijateks! Ja allikal käivad tuhanded palverändajad. Pühitsetud vett võetakse kaasa kodudesse, abiks haiguste vastu. Allikale ehitatud kabeli uksele õnnistab nunn ristimärgiga veega täidetud pudeleid. Kõik allikalkäijad on kui üks pere; kus ei tunta häbenemist ega vaenu. Seal võib näha fanaatikuid otse rahvahulga ees end üleni püha veega pesemas ja keegi ei pane neile seda pahaks.

Nagu Petseriski, nii ka Kuremäel on oma püha tamm, mille koor parandavat hambavalust ka suuremaid vaevlejaid.
E. Toome.

Kroonid, millega 12. mail s. a. kroonitakse Inglise kuningas ja kuninganna

Pidulikul kroonimispäeval, 12. mail 1937 asetab Canterbury peapiiskop ajaloolises Westminsteri peakirikus Londonis esimesena George VI pähe ajaloolise Püha Edward Usutunnistaja ehk Inglise riigikrooni. See kroon tehti aastal 1662 Charles II kroonimiseks vana inglise krooni kavandi järgi, kuna vana kroon oli hävinenud revolutsiooni päevil.

Et see kroon väga raske on — ta kaalub kuus naela, on puhtast kullast ja kaunistatud mitmesaja pärli, safiiri, rubiini ja briljantidega — asendatakse ta kroonimisel otsekohe impeeriumikrooniga. Viimane on tuntud ka „Teemantkrooni“ nime all.

Impeeriumikrooni kannab inglise monarh tähtsail sündmustel, nagu parlamendi avamisel jne. See kroon saadab ka kuningat tema viimsel teekonnal, paigutatud kuninglikule puusärgile.

Möödunud aastal George V matmisel kukkus puusärgilt maha impeeriumikrooni ülemise tipu briljantidest rist.

Rist on paigutatud briljantidest riigiõnnale ja asub krooni nelja kaare keskel.

Puusärgi kõrval sammuv sõjaväelane tõstis risti üles, mille eest sai suure autasu.

Impeeriumikroon oma praegusel kujul on valmistatud kuninganna Victoria kroonimiseks aastal 1838.

Kroonis leiduvad ajaloolised kalliskivid võeti vanadelt kroonidelt ja kuninglikust kalliskivide kollektsioonist. Kuulsaim neist on krooni esiküljel asuv suur, veripunane „Musta Printsiriubiin“. See kallihinnaline, haruldane rubiin arvatakse pärinevat Indiast, kust ta Hispaaniasse, Granada valitseja, sultan Chaireddini kätte sattus, keda peetakse esimeseks ajalooliselt kindlaksmääratud rubiini omanikuks 14. sajandi keskel. Sultan Chaireddini käest langes rubiin sõjasaagina Kastiilia kuninga Peeter Julma kätte. Viimane kinkis ta Inglise troonipärijale „Mustale printsile“ 3. aprillil 1367. a. peale Navaretti lahingut. „Mustaks printsiks“ hüüti inglise troonipärijat tema sügavmusta relvastise pärast. Ka oli ta kuulus oma rüütellikuse, vahvuse ja kangelaslikkuse poolest. Sellest ajast kuulub sultan Chaireddini haruldane rubiin Inglise kuningate riigiaarete hulka.

Kuninganna Victoria valitsemise ajal paigutati impeeriumikrooni „Aafrika täht“, imeilus briljant, kaaluga 309 karaati, mis lõigati 3025-karaadilisest teemandist. Üldiselt koosneb impeeriumikroon 2818 teemandist, 297 pärlist, 2 safiirist, 56 briljandist.

12. mail s. a. kroonitakse Inglise kuninganna Elisabeth sellesama krooniga, millega krooniti 1911. aastal kuninganna Mary.

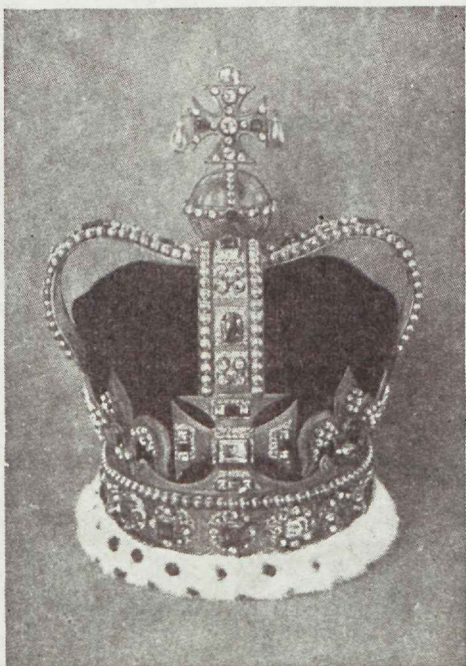
Kuninganna imeilus kroon koosneb briljantidest. Tema esiküljel särab pimestavalt maailma kuulsaim juvel „Kohinoor“ ehk „Valguse mägi“. Esimesena ilmus „Kohinoor“ ajalukku aastal 1650. Legendi järgi ulatub ta iga aastale 50 enne Kr. Tõe-

näoselt leiti see teemant Golconda teemandiväljadelt Indias. „Kohinooril“ on väga traagiline ajalugu, enne kui ta a. 1850 peale Punjabi vallutamist Indias Inglise armee poolt kingitakse Inglismaa kuninganna Victorialle. Inglise kuninganna laskis „Kohinoori“ Amsterdami kalliskivide lihvimiskojas veel kord lihvida.

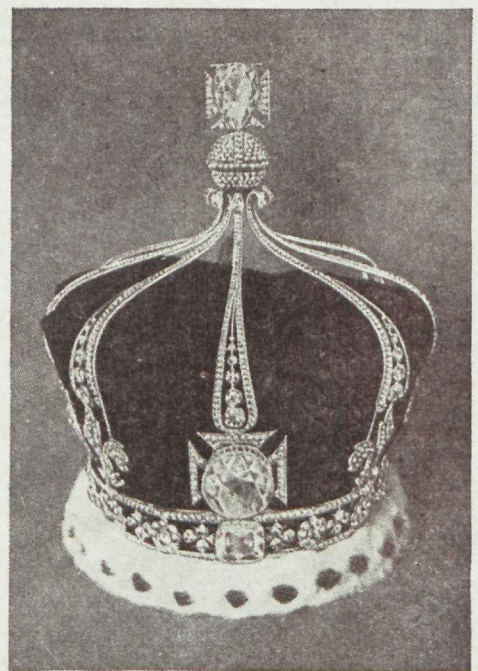
Kui seisin mõni kuu tagasi Londonis Wakefield Toweris, Inglise kuningate varakambris selle krooni ees, oli raske silmi ära pöörata „Valguse mäest“, otse pimestavalt mõjus ta sära.

Kuna aga „Kohinoori“ küljes on palju inimese verd, saatust, pisaraid, siis peetakse teda õnnetuskiviks, mis toob oma valdajale õnnetust. Seepärast lubas kuninganna Victoria selle juveeli ainult naisele, mida ka kuninganna poolt väljaantud kojaseadu määrab.

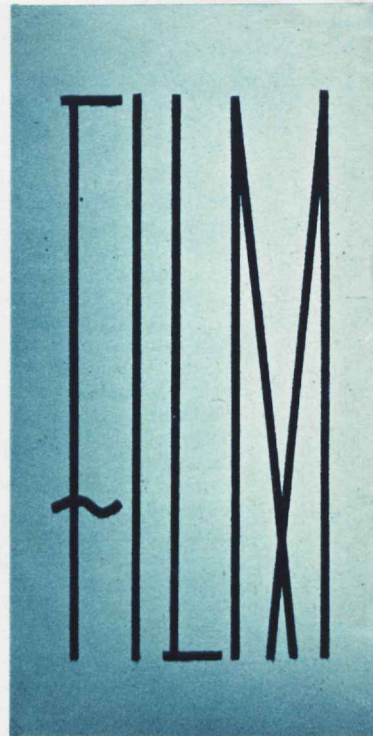
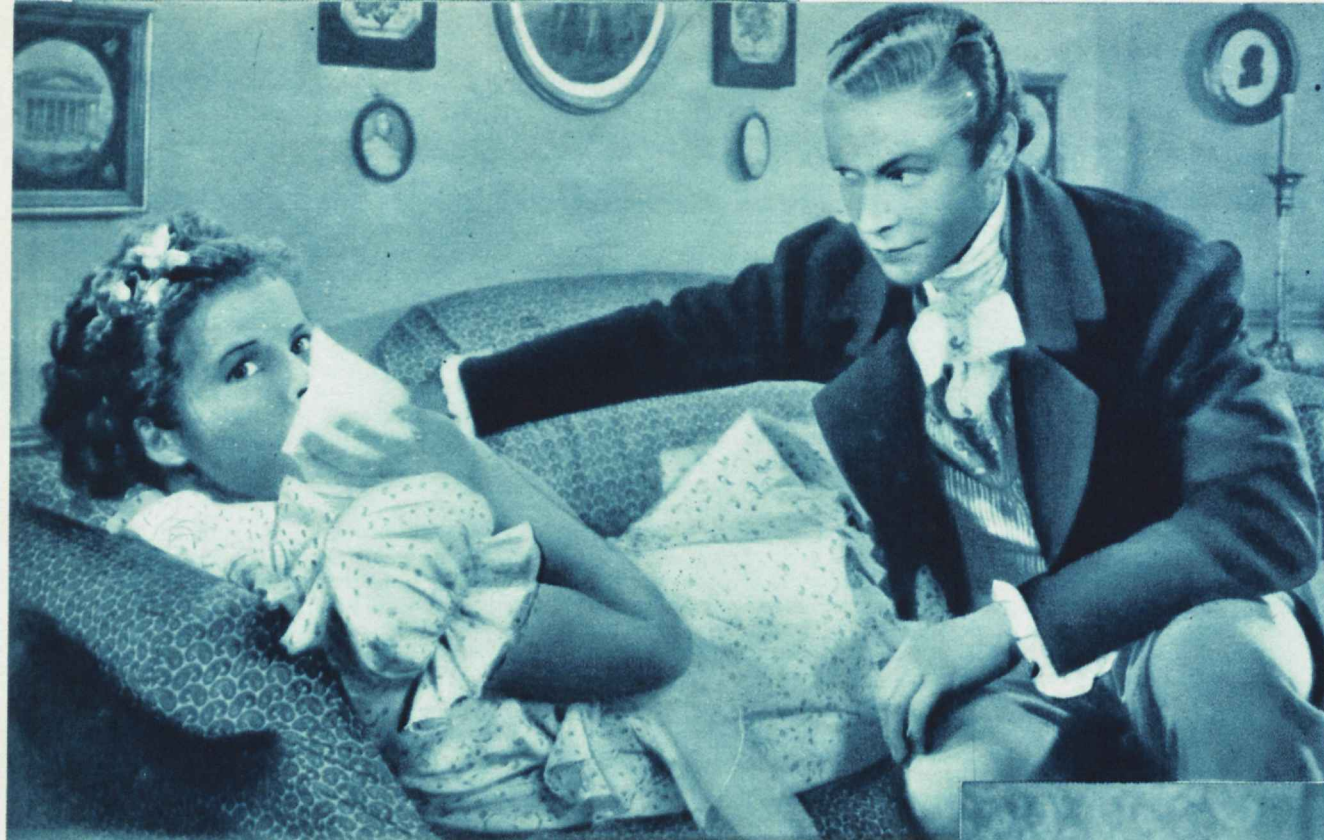
Ly Oldekop.

Kroon, millega kroonitakse kuningas George VI

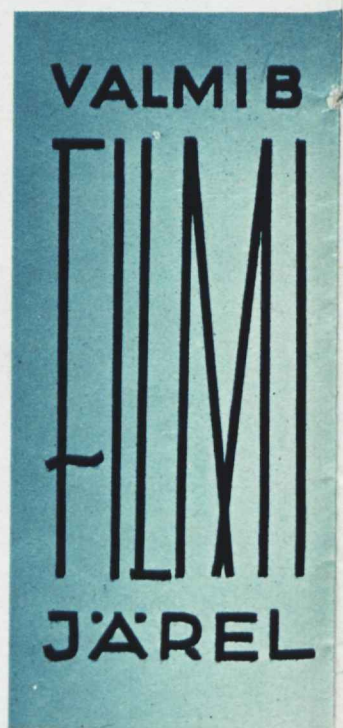
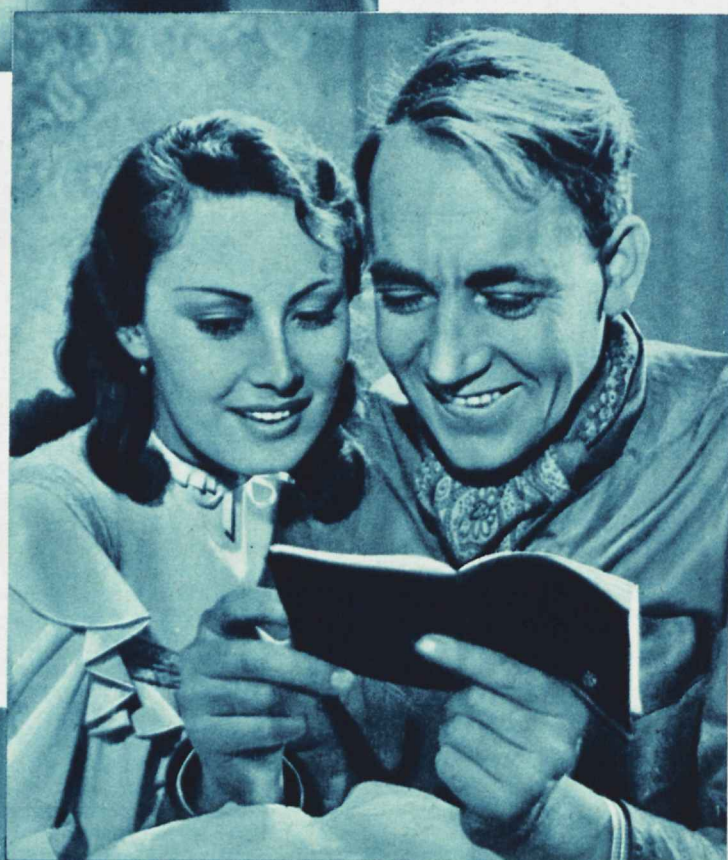
Kroon, millega kroonitakse kuninganna Elisabeth

Ülal: Katherine Hepburn ja Franchot Tone uues
filmis „Ülemkihi tänav“.

•
Keskkel: Lida Baarova ja Mathias Wieman uues
„Ufa“ filmis „Patrioodid“.

•
All: Paula Wessely ja Rudolf Forster esinevad
peaosades filmis „Päris suured pöörasused“. Film
kujutab koolitüdruku romaani oma õpetajaga Viinis.

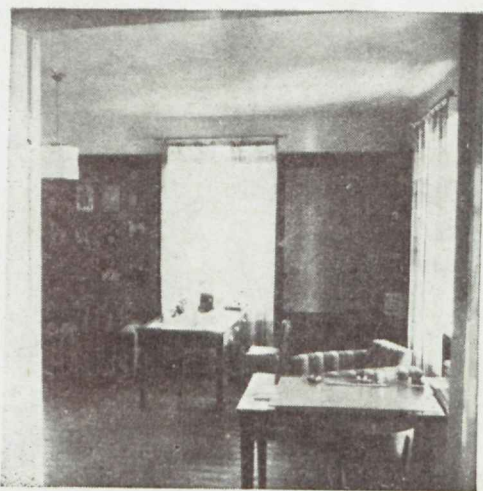
Ülal vasakul: Pola Negri ja Werner Scharf filmis „Madam Bovary“, mis filmitud Gustave Flaubert'i romaani järgi. Werner Scharf mängib noore õigusteadlase Léon Dupuis' osa, kuna Pola Negri on Emma Bovary.

•

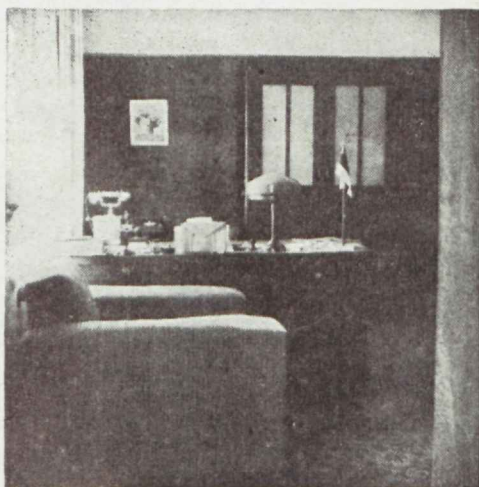
Ülal paremal: Marieluise Claudius mängib Eva osa filmis „Paan“, mis on filmitud Knut Hamsuni novelli järgi. Teatavasti jutustatakse selles novellis leitnant Glahni armastusest kahe naise, Edvarda ja Eva vastu.

•

Kõrval: Lilian Harvey uues „Ufa“ filmis „Seitse kõrvakiilu“. Lavastab Paul Martin.

Talituse ja arveosakonna ruum

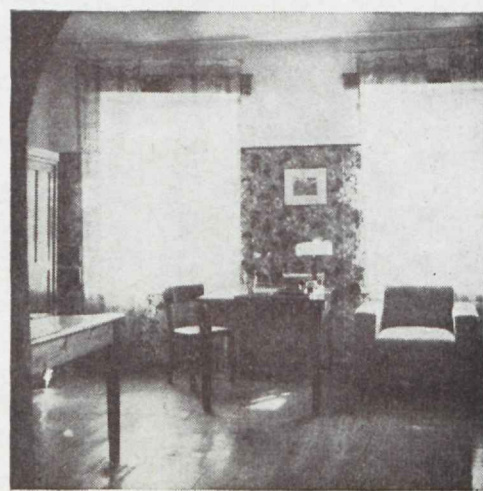

Ärijuhi kabinet

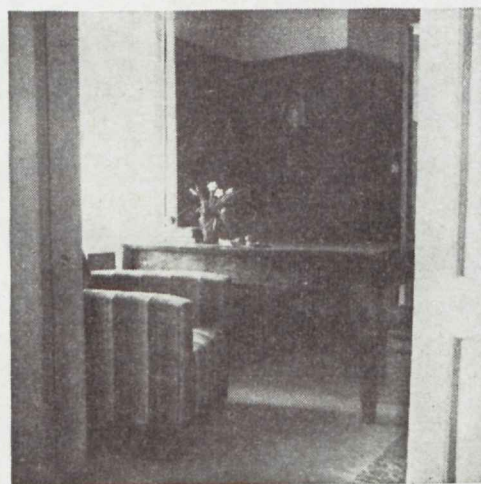
Kuukiri „Maret“ uutes, avarates ruumides

Käesoleva kuu algul kolis kuukirja toimetuse ja talitus järjest suureneva tegevuse tõttu uutesse, avaratesse ruumidesse, mis asuvad Ülikooli tä n. 25, kus kirjastusel on kasutada kogu maja alumine kord (7 tuba). Kirjastuse telefon on endiselt 15-20.

Kõrvalolevatel pildidel ülesvõtteid praegustest ruumidest.

Peatoimetaja kabinet

Käsitöö- ja moeosak. toimetaja vastuvõtutuba

● EUROOPA MOEUUDISEID ●

PARIIS

Juba sosistavad naised: Pariis — maailmanäitus — kas ei saaks kuidagi — sõita Pariisi? Ah, Pariis! — Küllap on need sosinad tunginud tollitakistusega üle piiri. Pariis on alarmeritud, eriti veel nüüd, mil nii paljud rahvad püüavad anda moele oma, rahvuslikku joont. Eeskätt kübarad. Kevademoe kõige originaalsem, kuid ka kõige lühiealisem eksperiment, nagu alati. Osa kübaraid on taha kuklasse vajunud, kusjuures lauba ja meelekohta ümbruses asetsevate lokikeste peidus on kaunistavad lillekimbukesed. Nende kevadekübarate kõrval kohtab karmilt sportlikke käpesid jügete suletuttidega või hispaania bretoone, millel on ainult lõngatupsude asemel lillepallikesed ääre küljes. Kirjusid linnukesi kiigub väikesil pitskapedel; laia äärega, väga sirgjoonelised, napilt ilustatud kübarad varjutavad otsaesist. Ja lilli, lilli on kõikjal, neid kevade lemmikuid. Kui neid ei pisteta peenelt sobivas toonis kleidile, kiiguvad nad uhkelt kübaraserval või valguvad laiaili üle kevade ja lilledega koos ilmuvate imprimeekleitide. Imprimeekangaste värvikoostises esineb sama lillekimpude julgus. Ees napilt vaheliti sulguvad redingote-taolised mantlid ei varja ihnsalt neid värvirõõmsaid kleidikesi. Miks nad peaksidki varjama? Eks ole ju need kleidid võluvamad, kaunimad kui iial enne? Tulgu sel suvel külla kestahes: ilu ja graatsia vaimustavad tema silma igal kujul. — Väikesed bolero kostüümid on mitmeti väga nägusad. Hommikul hallist flanellist, pärastlõunal mariinsinised ja mustad, õhtul — imprimee ja pärltikand. — Kostüüm näib olevat rätsepakunstilt ületamatu. Seelik on sirge, jakk on muutunud taas lühemaks ja istub nagu selga valatud. Jakisoosi nooruslik lühisus ees on ainult silmapete, sest taga ulatub talje madalamale. Selle eest koondub siia ka enam laiust, hoolitsedes liikumisvabaduse eest. Ainult õlad jäävad otsesteks ja ikka veel laia-

deks. — Mantlid on väga ühte moodi: hästi taljes, alt kellukesetaolised. Sageli koguneb kellukese peamine raskus seljale. Igal juhul aga näitab mantel eest kleiti; mida elegantsem mantel, seda enam näitab kleiti. Ainult spordimantlid sulguvad napilt nõõpidega. Võidu nõelameistritega ilmuvad oma kunsti tikkijad. Esineb palju stiile: moodne, pärsia, biedermeier, kaukaasia. Igasugused motiivid jakkidel, mantleil, kleitidel on mitmesugusest materjalist: vill, nõõr, pärlid. Maitsekalt ohjeldatud värvirõõm toodab üllatavalt ilusaid mustreid. Veel enam ilmneb naise ilu ja veetlevus kalleis, toredais õhtuualettides. Need õhulised pitsist ja tüllist rõivad kannavad nime „valse“ — eks see näita, millals mood on mõeldud! Kitsasete ruumidesest kuni nõõrandani küünib kange seelik. Kuid neile, kes tunnevad keha ümber meelsamini matte kreppe, šifonge või brokaate, pakub mood võõta, saledalt langevaid kleite, mida tüll ja pits veel ainult mantlitaoliselt hõljudes ümbritsevad. Sageli on kontrastid nii julged, nii äärmuslikud ja sealjuures nii võluvad, et juba nende värvikoostiste joovastus tiivustab valikuks. Esimest korda pole olemas mingit moevärvi — moepaletil esinevad kõik värvid, ja neid segatakse ja varjundatakse — nagu kellelegi meeldib.

VIIN

Arukalt ja kindla maitsega aretab Austria oma moe erisuguseid väljendusvorme. Õieti näeme alles täna selgesti austerlase puhast, mõjutamatut stiili. Aastakümneid pakuti meile „viini moe“ all inglise ja prantsuse eeskujude segu. Tänapäeval on austria stiil ilmekas ja isikupärane. Eeskätt kujutud rõivad! Viin esitab nende kunstipäraste ja imeilusate esemete väljatöötuses üha uusi kudumistehnika võtteid ja mustreid. Kootud rõivaste lõige ühtib moe peamiste joontega. Väikesed bolerod ehivad kellukesetaolisi kleite.

Siinkohal olgu nimetatud: Pariisi tuntuimate kudumissalonnide omanikud on — viinlannad! Aga Viin esitab ka kostüüme ennelõunaks ja lõikelt ning joonelt üllaimaid mantleid. Austria on häid rätsepaid ning ta harrastab juba ammu mõõdu järgi tehtud tööd. Kindel, kaasasündinud vaist, esteetiline rõõm originaalsete kangaste ja ikka uute käsitöömeetodite üle tulevad Viini moepalele aina kasuks. Ikka veel on „Tirolienne“ Pariisis, Londonis ja Ameerikas suurmoeks! Ja sugugi mitte ainult sellepärast, et Austria moeloojad oskavad üllatada fantaasiarikaste ühendite, õrnade mustrite ja värvide vahelduslikkusega. Tiroliekostüümi stiil on tunginud ka spordimantlisse, mille nihutab sel kevadel huvi esiplaanile. Kord on ta jämedast, käsitsikoitud karjusekangast, parima meistri töö, lõikelt laitmatu ja istub suurepäraselt, ainult mõningad detailid vihjavad ta päritolule.

LONDON

Kroonimisaastal tahab London olla elegantseim linn Euroopas. Eks ole pühapäevahommik Hyde-pargis mõjuks taustaks „moenäitusele“? Kas võib veel sundimatumalt, nagu mööda minnes pidada moe uusima loomingu paraadi? Lahtisi autosid sõidab ringi uitamistempos, ja kaunid, naeratavad leedid kannavad suuri kevadekübaraid, elegantseid, heledaid komplekseid samasuguse uhkuse ja üleolekuga, nagu oma traditsioone. Ja tundub, otsekui tahaks inglise kevademood olla palju vähemal määral sportlik kui seda ootaksime. Sel aastal igatahes on inglise mood väga Pariisi mõju all. Põhjuseks on ehk see, et Pariisi kahel suuremal moemajal, Molyneux'1 ja Worth'il on Londonis filiaalid, ja need muidugi häälitsevad kooris kaasa. Järelikult pakub Londongi pärastlõunaks veetlevaid imprimeekleite, mida kantakse elegantsete ühevärviliste mantlite all. Suured, värvilt kinnaste ja lilledega sobivad kübarad. Öhtul peab aina

imetlema kõiki neid õrnu, meelitavaid pastelltoone, millega juba inglise maalikunstnikud on osanud nii mõjusalt meelitada kodumaa blonde, saledaid iludusi. Väikesed nooruslikud kostüümid paistavad olevat palju enam „elegantsed“ kui „sportlikud“.

ROOM

Room ei ole itaalia moe ainuesindaja. Juba kõlaltpki nii erinevaist linnadest, nagu Milano, Torino, Bologna ja Genua, voolab kokku Itaalia Moeameti modelle kui tahtelise loomingu ja enda maitsesuuna arengu tunnuseid. „Itaalia modell“ omab rahvuslikku tähendust. Kuna ta juba nüüd täidab kaks kolmandikku igast avalikust moenäitusest, näib ta itaalia moeloojale olevat tähtsal määral nii eeskujuks kui ka õhuta-jaks. Kodumaa kangaist ja materjalist toodavad kodumaa rätsepad, õmblejad, kudujad ja töölised loendamatu arvul kauneid rõvaliike itaalia naiste jaoks. Ikka maailmamoe piirides. Itaalia teab, mis eraldab tema naised teistest. Maa kliimale, naiste juuste- ja nahavärvile vastavalt valmistab Itaalia Moeamet õhulisi, läbipaistvalt õrnu kangaid nii kleitideks kui ka mantleiks. Ka kõige üllatuslikum näib olevat loomulik ja täis veetlust sinise taeva kaitsva kupli all. Itaallanna rõivastub alati väga hoolikalt. Tema juuksete ja hoolega friseeritud ja kingadele pühendab ta, nagu lõunamaalane kunagi, meelsasti suurimat tähelepanu. Kodumaa tööstus teab seda ja esitab itaallanna graatsilisele jalale üllaimast nahast, kujult ja lõikelt väärseid modelle. Ja itaalia mood võtab endale modelliks itaallanna! Ka Itaalia toodab väikesi, nooruslikke kostüüme. Öhtumoeks näidatakse inkrusteeritud pitsi, tülli kõigis pastellvarjundeis. Pehmed veluurid, lamee, krepp ja lakksiid muutuvad dekoratiivseiks mantliteks. Strasskinnised, tikitud käised ja vööd renessanss-stiilis tahavad omamoodi mõjutada üldpilti. Tippsaavutise moodustavad ehk kuulmata kallid nahad!

110

111

112

113

114

1. Nooruslikult mõjuv kleit villasest riidest, valge krae ja punktilisest siidist garnituuriga, mis lõpeb vööl seosega.
2. Meeldiv suvikleit peene-punktilisest materjalist valge vesti ja käitistega. Soos on ainult ees.
3. Suvikleit ühevärvisest siidist lihtsa tikandiga. Täienduseks kleidile on varrukate jakk. Lõige I kleidile ja lõige II jakile asuvad 88-sm rinnamöödule lõikelehel ja muster mustri-lehel.
4. Saledajooneline suvikleit triibulisest pikeest või linasest.

Sinise taeva all

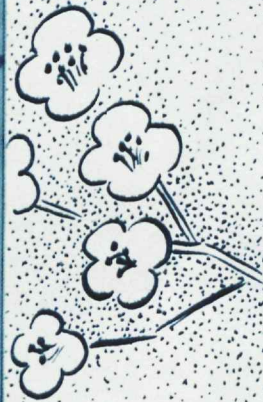
2

3

5

7

6

5. Suvikleit sinise-valge-triibulisest siidist või puuvillasest materjalist.
6. Moodne jumperkleit peenemustrilisest materjalist valgete tärgeldatud pikeerivääridega.
7. Nägus jumperkleit valge-punase-täpilisest siidist. Ees punased nõõbid.
8. Tumesinine kleit valge krae ja käitistega. Soos ainult külgedel. Punane seemisnahkne vöö on eest nõõriga seotud.

8

mes rõivastises.

115

116

117

118

119

120

110. Pealelõunamantel mustast siidist, laiade valgest siidpikeest kahekordsete revääridega.
111. Elegantne komplee, mis koosneb mustast siidmantlist ja seelikust ning valgest lühikeste varrukatega pluusist.
112. Suvikomplee pastellsinisest siidist või linasest. Bolerojakike ja taskud on kaunistatud voltidega. Pluusil ees tõmbelukk.
113. Heleroosa spordikleit linasest või pesusiidist. Valged garnituurid sedasama liiki materjalist. Kinnis seljal.
114. Kevadekleit mesikollasest villasest riidest, tepitud kleidi värvi jämeda siid- või pärlniidiga. Kaelas punane sall.
115. Rätsepakostüüm armastatud meestelõikes. Materjaliks võib olla ühe- või segavärviline villane materjal.
116. Kompleemantel, mis sobib hästi tüsedamatele daamidele. Materjaliks villane või mattsiid, äärestatud läikiva siidiga.
117. Moodne kostüüm lihtsa ühe nööbiga kuue ja nägusa seelikuga. Seeliku lõige VI lõikelehel.
118. Heledast materjalist nooruslik ühe nööbiga suletav kostüüm, suurte efektsete taskutega. Pluus tume.
119. Moodsa seljalõikega kostüümjakk. Ees voltidega taskud.
120. Nägus kostüüm tumesinisest villasest materjalist.
- 121—121-a. Suvikomplee peeneruudulisest või triibulisest materjalist.
122. Moodne suvikleit punktilisest siidist.
- 123—126. Valik nägusaid kleite triibulisest materjalist. Kõigile kleitidele sobib täienduseks valmistada ka kleidi materjalist kerge jakk meeldivas pikkuses.
127. Meeldiv kleit tumepruunist valgete täppidega siidist. Mood sobib eriti tüsedamatele kujudele.
128. Moodne kleit tumepruunist valgete täppidega siidist. Mood sobib hästi tüsedamatele kujudele.
129. Kaherealine rätsepakostüüm kollakaspruunist villasest riidest.
130. Suvipluus trükimustriga siidist.
131. Triibuline pluus. Sobib kanda ühevärvilise kostüümi juurde.
132. Valge pesupluus meeldivas lõikes. Lõige VII lõikelehel. 96-sm rinnam.
133. Taskutega kostüüm tumerohelisest villasest riidest.
134. Meeldiv suvikleit väikese bolerojakikesega.
135. Pealelõunarõivastis, mis koosneb tumedast seelikust ja kirjust siidkasakist.
- 136—137. Tikitud kleit tütarlapsele ja pluus poisile. Muster mustrilehel.
138. Mängupüksid 1—3-a. lapsele. Lõige VIII lõikelehel.
- 139—140. Madrusekleit ja -ülikond väiksematele lastele.
141. Mantel ja müts 1—3-a. poisile. Lõige IX lõikelehel.
142. Lihtsa tikandiga suvikleit tütarlapsele.
143. Magamisülikond ½—1-a. lapsele. Lõige X lõikelehel.
144. Nägus pidžaama 14—16.-a. tütarlapsele. Lõige XI lõikelehel.
145. Nägus kleit tütarlapsele.
146. Raglanlõikeline suviülikond poisile.
147. Nööriidega kaunistatud kleit tütarlapsele.

Teie teete korralikku käsitööd.
Tarvitage siis ka head lõnga.

Sefiirlõng tuvi märgiga on maailmakuulus värvide kauniduse ja lõnga katmise tiheduse poolest.

121

121-a

122

123

124

125

126

127

128

129

130 131 132

133

134

135

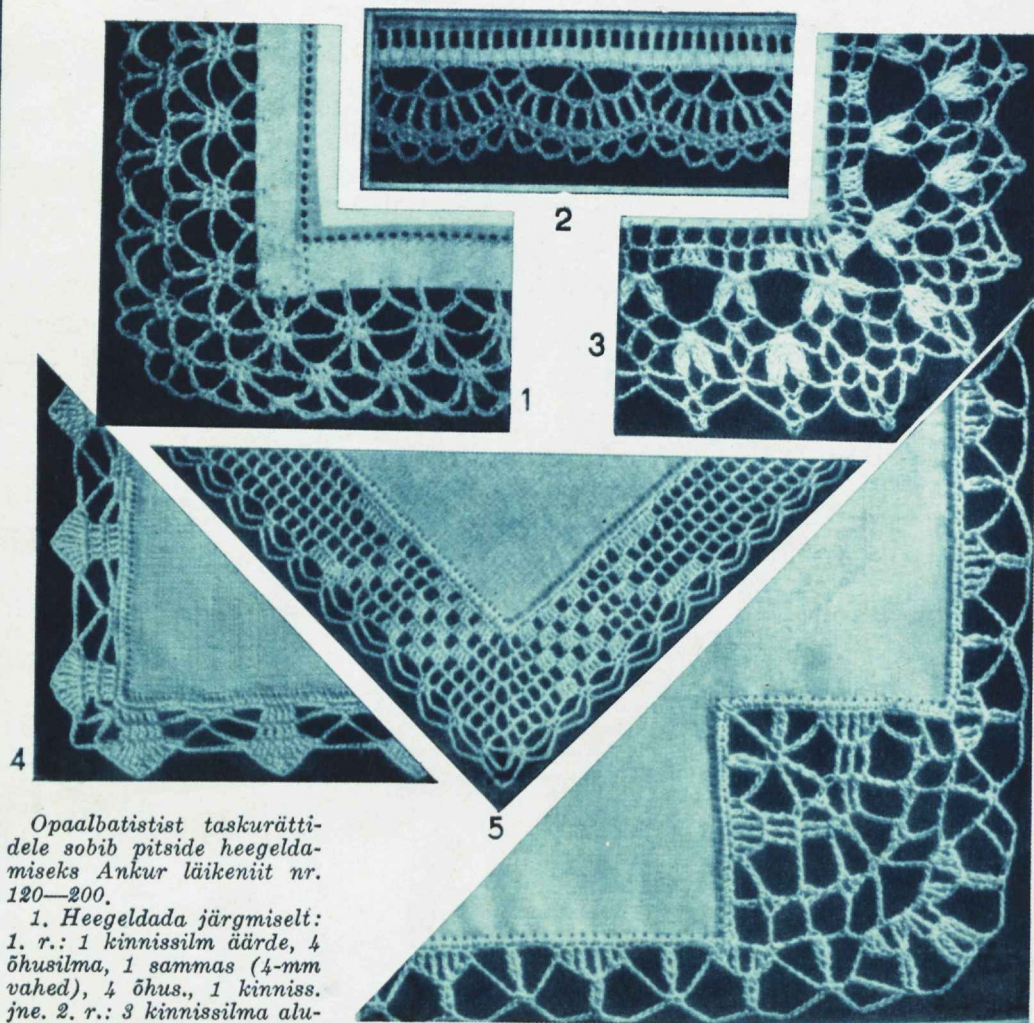

Ristpistetikandiga pluus

L. Rein.

Pluus on raglanlõikeline ja materjaliks valge crêpe de chine. Tikandid on valmistatud mulinee niitidega. Lõige lõike- ja muster muustrilehel.

Nägusaid äärepitse taskurättidele

Opaalbatistist taskurättidele sobib pitside heegeldamiseks Ankur lääkeniit nr. 120—200.

1. Heegeldada järgmiselt: 1. r.: 1 kinnissilm äärde, 4 õhusilma, 1 samm (4-mm vahed), 4 õhus., 1 kinnissilme. 2. r.: 3 kinnissilma alumise samba kohale, 6 õhus. vahelduvalt. 3. r.: 3 kinnissilma alumiste kinnissilmade kohale, 8 õhus. 4. r.: 1 samm alumise rea keskm. kinnissilma $\times$ 3 õhus., 3 kinnissilma alumise rea õhus. kaare keskele, 3 õhus. $\times$ korduvalt. 5. r.: nagu 3. rida. 6. r.: nagu 4. rida, ainult vahel on 4 õhusilma 3 asemel.

2. Kitsas äärepits. Taskurätt on äärestatud 4 mm laiuse piluga. 1. r.: 1 kinnissilma, 1 õhus. vahelduvalt. 2. r.: 1 kinnissilma, 4 õhus., 1 kinnissilma, 5 õhus., 2 kahekordset sammast, millede vahel 5 õhusilma, 5 õhusilma, 1 kinnissilma. 3. r.: 2 õhus. ja 1 kahekordne sammast vahelduvalt. 4. r.: kinnissilmad. 5. r.: 1 kinnissilma ja 4 õhus. vahelduvalt.

3. Lai äärepits. 1. r.: 1 sammast ja 2 õhus. vahelduvalt. 2. r.: 4 sammast, 2 õhus., 1 sammast, 2 õhus., 1 sammast, 2 õhus. 3. r.: 2 nelja õhusilma lahutatud sammast kinnitatud alum. rea lehekestevahelisse kaarde, 3 õhus., 1 kinnissilma alumise kaare keskele, 3 õhus. 5. r.: 2 lehekest, lahutatud 3 õhus., 3 õhus., 1 kinnissilma, 3 õhus. 6. r.: 1 kinnissilma, 5 õhus., 2 ühte silma kinnitatud sammast, mille vahel pikoo (3 õhus., 1 kinnissilma, kinnitatud esim. õhus.).

4. Kitsas pits. See nägus äärepits on pildistatud loomulikus suuruses. Antud ülesvõtte järgi on seda pitsi kerge heegeldada.

5. Taskuräti nurk ja äärepits. Heegeldada nagu näha pildil, kus on antud loomulik suurus. Esiteks lõigata 3 sm suurune nurk välja, äärestada taskurätik ümberringi kinnissilmadega. Siis heegeldada nurk ja lõpuks äärepits.

6. Lihtne nägus äärepits taskurätile. Seda on kerge heegeldada juuresoleva pildi järgi.

Varrastel kootud supeltrikoo

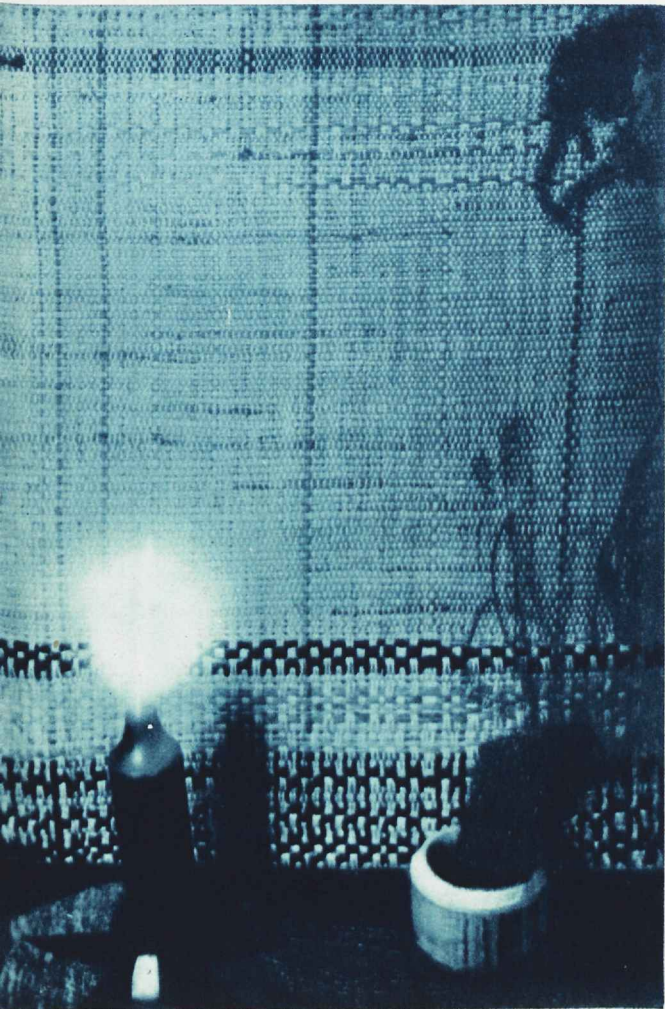
Lihtsakoeline ja -lõikeline hästi-istuv supeltrikoo on kootud peenemast villasest lõngast. Koeks 1 silm parempidi, 1 silm pahempidi vahelduvalt. Kududa lõikelehel antud lõike järgi, mis on 88-sm rinnamõõdule. Seljal võib paelu ka lihtsalt ilma rõngata seada.

Ungari pluus

A. Ervart.

Raglanlõikeline pluus on valmistatud valgest südist. Tikkida pärlniitidega. Kaelusel, vöökohal ja varrukail on ilukrooked. Lõige lõike- ja muster muustrilehel.

Bastist ruloo

Vanda Johanson.

Käärida täpselt niisamuti nagu linasest kootud ruloo juures antud. Koeks tarvitada basti loomulikus ja mõnes teises värvis, näit.: rohelist, roosat, sinist jne. Bast laseb end hästi värvida (samuti kui lõng), on väga vastupidav ja ei kortsu. Basti saab lilleüridest. Hind: 100 g — 50 senti. 105×200 sm suurusele ruloole kulub koeks 650 g basti. Kududa alt üles:

4 lõnga rippselt	} ripsne pind roheline bast.
2 „ labaselt	
2 „ rippselt	
3 „ labaselt	
2 „ labaselt	} loomulik värv.
12 „ labaselt	
4 „ rippselt	— roheline.

Kardina alumine äär on siis 10 sm lai. 182 sm kududa labaselt loomulikku värvi bastiga.

Ülemine äär, mis on 88 sm lai, kootakse järgmiselt:

2 lõnga rippselt	} loomulik värv.
4 „ labaselt	
1 „ rippselt	
4 „ labaselt	
2 „ rippselt	
5 „ labaselt	
2 „ rippselt	} roheline värv.
2 „ labaselt	
4 „ labaselt	— roheline värv.
8 „ labaselt	— loomulik „

All ja ülal laia palistuse jaoks (nü et kepid sisse läheksid) umbes 12 sm labaselt lõngaga kududa. Seadlus mustri-lehel.

Trikooribadest kootud vaip

Vanda Johanson.

Vaiba suurus on 210×300 sm.

Kui vaibal ära jätta normalised lastekujutised, siis sobib vaip hästi ka mujal. Materjaliks on trikooribad (mida saab trikoopesu-töökojast), vana trikoopesu ja heledad sukad. Materjal lõigutakse 2—3 sm laiusteks ribadeks, õmmeldakse kokku ja värvitakse sammalrohelisteks, oranžiks, kohvpruuniks ja kaheks ultramariin-siniseks tooniks. Materjali kulub antud vaibale 7—8 kg.

Lõimeks takune lõng nr. 6, mida käärida 840 lõnga. Suga 40/1.

Käärida järgmiselt: 72 lõnga loomulikku värvi, 48 l. musta, 108 l. loomulikku värvi, 36 l. punast, 108 l. loomulikku v., 72 l.

Kootud ruloo

Vanda Johanson.

Et kaitsta värvilisi esemeid kõrvetava lõunapäikese eest, mis pleegitab nad näotuks, selleks kasutame akna ees vastavat rulood. Samuti kaitseb ruloo meid ka õhtul uudishimuliste pilkude eest. Seni on meil kodude sisustamisel aga ruloo jäetud täiesti tagaplaanile, teda tuntakse ainult mingisugusest pesuriidest valmistatuna ja rišeljootikandiga. Palju nägusamad ja vastupidavamad on aga kootud rulood.

Lõimest kootud ruloo on suur 105×200 sm. Sellise ruloo suurus peab olema täpne, et ta mahuks hästi klaasi ligidale ja jätaks lilled toa poole, siis ei kõrveta lilli keskpäeva päike, ega näpista talvel külm.

Käärida 2100 lõnga pleekimata lõime nr. 24. Suga 100/2.

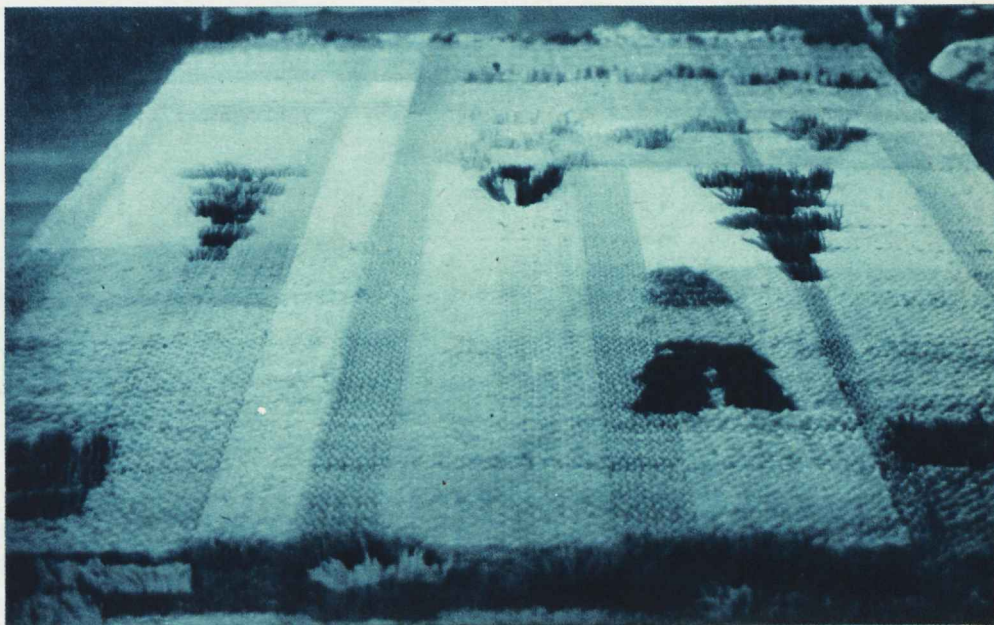
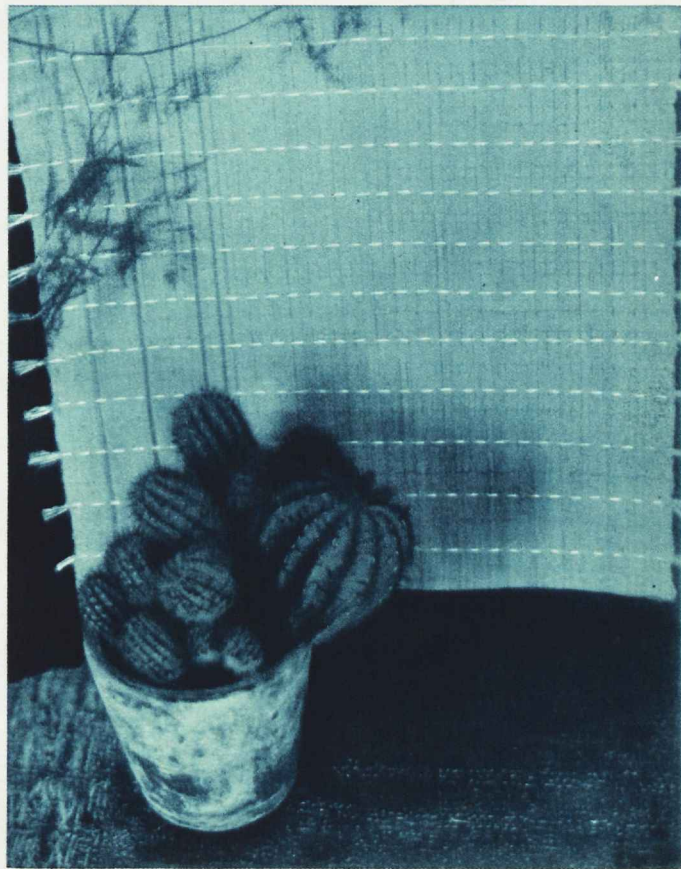
100 lõnga pleekimata valget lõime,
6 „ kollast lõime,
120 „ pleekimata valget lõime,
6 „ kollast lõime,
140 „ pleekim. valget l.,
4 „ kollast lõime,

20 l. pleekimata valget lõime, 4 l. kollast, 10 l. pleekimata valget l., 2 l. kollast. 1688 lõnga käärida ja niietada korrapäratult, s. o. valget, roosakat ja beeži lõime segatult.

Koeks linane lõng nr. 16 või 24 ja jäme sukalõng.

Kududa: 8 lõnga labaselt, 2 l. rippselt, 8 l. labaselt, 2 l. rippselt, 8 l. labaselt, 2 l. rippselt kahekordse sukalõngaga, nü et otstes umbes 2 sm üle äärte oleks.

Ühe ruloo koeks linast lõnga nr. 16 kulub 9 vihti, sukalõnga ½ vihti. Lõime nr. 24 — 8 vihti (kui käärida 270 sm, siis saame 200 sm rüet). Nü saame vähese materjali kulutamisega nägusa ja vastupidava eseme. Seadlus mustri-lehel.

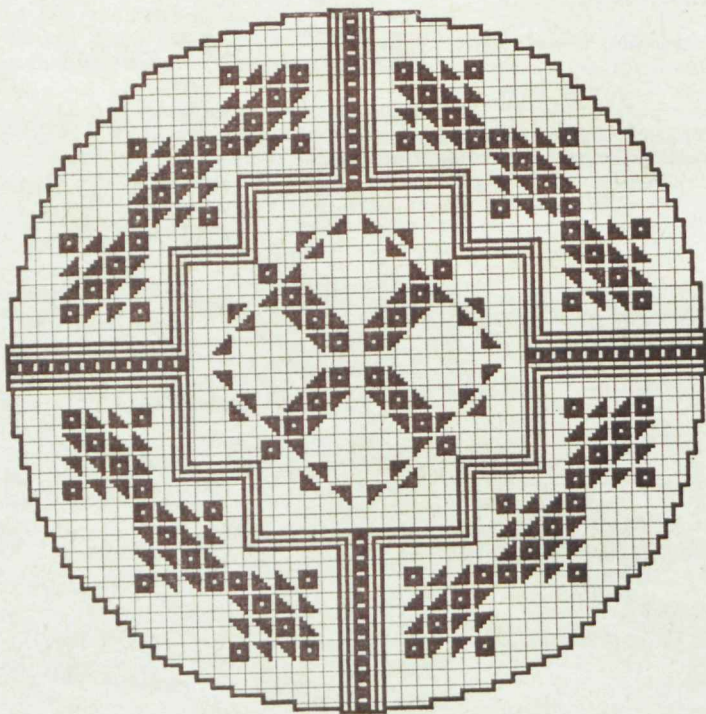
punast, 84 l. loomulikku v., 48 l. musta, 72 l. loomulikku v., 192 l. punast.

Kududa kahe- ja kolmekordselt. Näiteks: 2 lõnga oranži + 1 roheline, 1 lõng helesinist + 2 l. tumesinist, 2 l. kollast + 1 l. oranži jne. Pind mõjub siis huvitavalt ja mitmekesiselt. Normalised tutukesed ja lastekujutised on pandud vaibalõngast. Tütarlapsel on seelik punane, põll valge, pluus kollane, rätik punane, jalad pruunid. Poisil on püksid pruunid, pluus valge, pea kollane. Puud on rohelised ja teised tutukesed pruunid. Narmaskaunististele kulub vaibalõnga umbes ¼ kg. Seadlus ja skeem mustri-lehel.

TIKITUD SOHVAPADI
(Rahvakunsti motiividel.)

Padja suurus on 60×60 sm. Tikkida kas peene villasega (gobelään lõng või norra lõng poolitatult) villasele või siidiga siidriidele. Riide värviks võtta mahe mesikollane, millele sisse õmmeldud diagonaalselt padja keskohta kaks oranži ruutu (20×20 sm), padja äärest 10 sm kaugusel. Tikkimislõngade värvid: oranž, telliskivipunane, must, roheline, helepruun. Valminud padja ühte nurka teha tikkimislõngadest kirju, või ainult oranž tutt. Muster mustrihel.
E. Nagel.

FILEELAUDLINA

See ümmargune fileelina sobib söögilauale. Lina läbimõõt on 180×180 ruutu, nii et lina suurus oleneb võrgu augusuurusest. Põimida labases ja pitspõimes kas ühe- või kahesuguse materjaliga. Muster mustrihel.

Ks. Mark.

Kootud esemed lastele

valmistatakse **luige** märgiga käsitöölõngast.

Nõudke sellepärast villast lõnga märgiga luik.

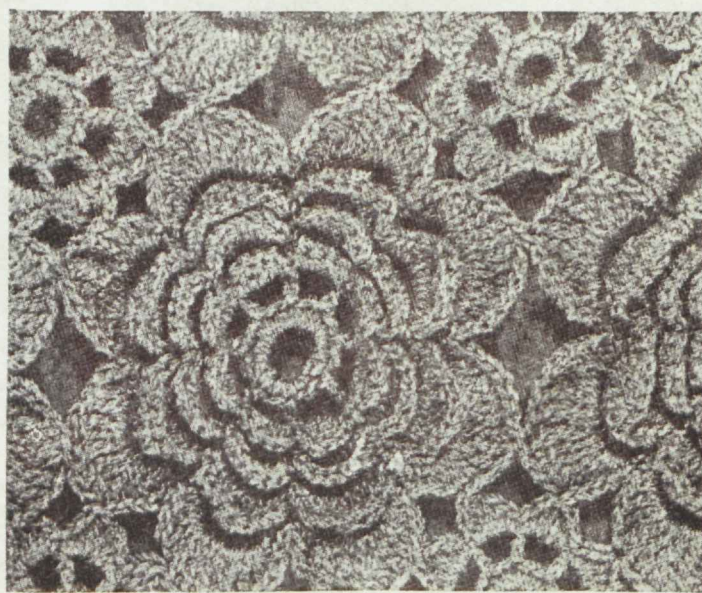

HEEGELDATUD PITSPLUUS

Pluus on heegeldatud roostepunasest villasest gobelään lõngast või kunstiõidist üksikute õite viisi ja pärast kokku õmmeldud.

Suur õis. 1. ring: 10 õhksilma kinnitada ringiks. 2. r.: ring kinnissilmadega üle heegeldada. 3. r.: 6 õhksilma, 1 sammas, 3 õhksilma, 1 sammas jne., kuni 8 sambaga ring täis. 4. r.: 2 kinnissilma, 1 sammas, 2 kinnissilma jne., nii et iga samba vahe moodustab ühe lehe. 5. r.: Kinnitada eelmise ringi silm samba kohalt läbi, 8 õhksilma, 1 sammas eelmise samba külge kinnitada, 5 õhksilma, 1 sammas, 5 õhksilma, 1 sammas jne. 6. r.: 2 kinnissilma, 2 sammast, 2 kinnissilma jne. iga samba vahele. 7. r.: 10 õhksilma, 1 sammas kinnitada eelmise samba külge, 7 õhksilma, 1 sammas, 7 õhks., 1 sammas jne. 8. r.: 2 kinniss., 4 sammast, 2 kinniss. jne. 9. r.: 12 õhks., 1 sammas eelmise samba kohale, 9 õhks., 1 sammas, 9 õhks., 1 sammas jne. 10. r.: 1 kinnissilm, 3 sammast, 3 kahekordset sammast, 3 sammast, 1 kinnissilm jne.

Väikesed õied. 1. r.: alata samuti kui suured 10 õhksilmaga ringis, kinnissilmadega üle heegeldada, 6 õhksilma, 1 sammas, 6 õhks., 1 sammas jne. 2. r.: 1 kinniss., 5 kahek. s., 1 kinniss. jne.

Loomulikus suuruses tööproov pitspluusile
Üksikud õied on kinnitatud üksteise külge õmblemise teel.

Moodsaid kleite, pesu ja sukki

s
o
o
v
i
t
a
b

JOH. ROOSIPUU

KAUBAMAJA

Tartus, Suurturg 14.

25 priipääsetähte

Eesti Põllumeeste Seltsi Tartu näitusele jagame oma aastatellijaille välja mõni kuu enne näitust.

Talitus.

Kõigile kirjadele, millele soovitakse kirjalikku vastust, palume juurde lisada 10-s. postmark. Ilma margita kirjad jäävad tähele panemata.

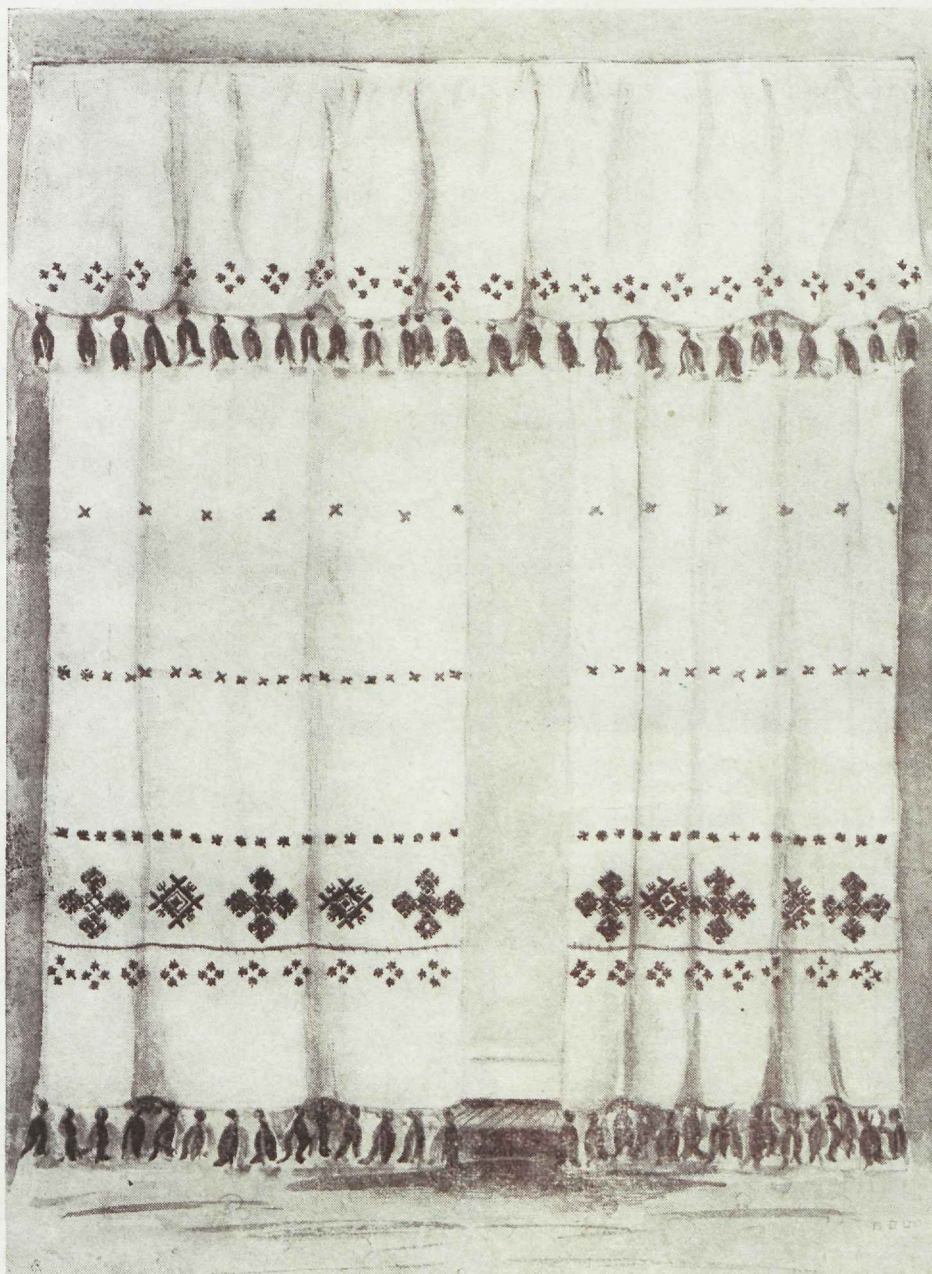
„Mareti“ toimetus.

TIKITUD EESRIIDED

Antud kujul eesriided sobivad hästi rõdule ja ka köögile, kui ära jätta ülemine osa ja tutid. Tikkida võib rist- või setupistes kolme värviga, nagu märgitud mustrirehel. Eesriiete materjaliks võib olla linane või puuvillane materjal ja tikkimiseks materjalile vastavas jämeduses pärlniit.

Muster mustrirehel.

E. Nagel.

136

137

138

139 140

141

142

143

144

145

146

147

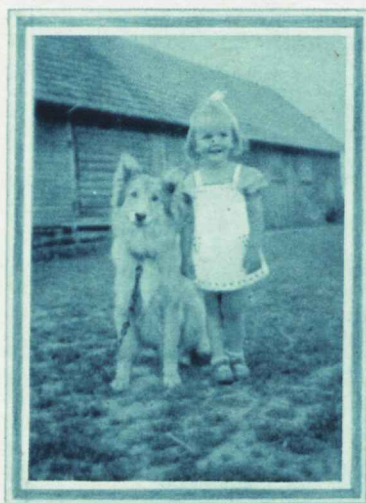
ANTS, linnaametnik F. Saarseni poeg Tartust.

LY RAUDKIVI
V.-Jaagupist.

HELI TAMM, Vasalemma jaamaülesmä
tütar.

MARET-TIIU Petserist.

VÖRU MUDILASI.

All paremale: Maia Rattur, Heddy Taal,
Hele Kurg.

2. rida: Maret Taal, Ebba Sudu, Lia Rahi.

3. rida: Tay Veske, Asta Suursaar, Aiki
Saar.

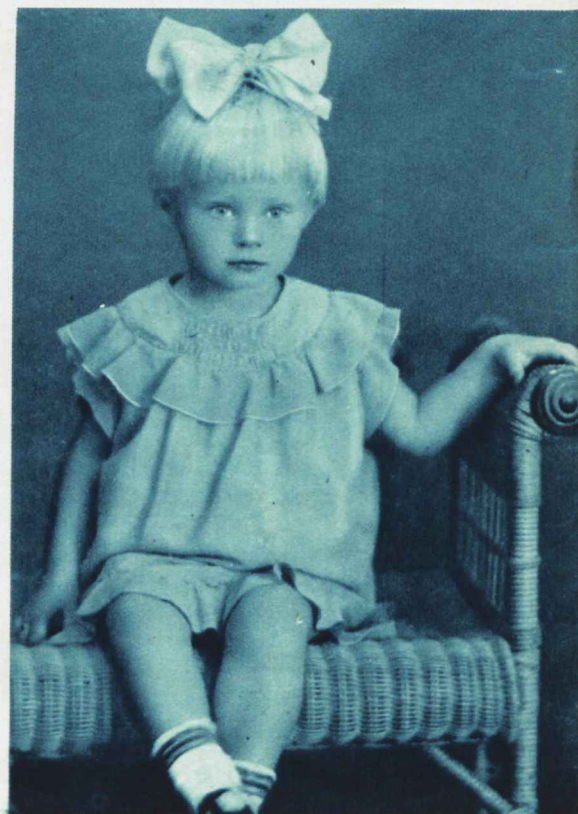
HEINZ VESTER Nõmmelt.

AILI, kirjanik A. Gailiti tütar.

ELLA, põllumees R. Uus-
talu tütar Jõhvist.

HILLE MIHKELSON Mõisakülast.

Kevadepäike paljastab...

Kevad läheneb ja päevad on ilusad ning päikesepaistest. Päike sädeleb sisse me aknaist ja teeb meid rõõmsaks ning energiliseks. Kuid ühtlasi võib ta teha meele tusaseks, tuues eredasti nähtavale kõik need tõsiasjad, mida me ei märganud pikal pimedal talveajal. Teiste sõnadega — näeme kõike, mis on talve kestel kulunud ja katkenud. Mitmedki puudused torkavad silma palju selgemini. Eriti neis peredes, kus on rohkem liikmeid ja lapsi, kuuluvad kiiresti mööbliesemed, vaibad, eesriided ning seinadki.

Mõni lööb ehk käega, et mis ma neist nüüd praegu hakkan arutama, jätan parem sügiseks, eks siis näe, kui palju jätkub summasid nende kohendamiseks ja vahest ehk uutege muretsemiseks.

Kuid eks ole sügisel oma kulud ja ülesanded, nagu hoidiste ja keediste valmistamine, laste koolisaatmine jne. See pärast on kevad just paras aeg remontide ja parandustööde läbiviimiseks, olgu siis maal või linnas.

Parandustöid on soovitatav alata mingi kindla kava järgi!

Kõige esmalt heidame pilgu seintele, ja kui leiame, et nad on juba õige närused ja laigulised, tõmbame nad üle mingi päris odava ühetoonilise, võimalikult heleda tapetiga. Laed püsivad enamasti kauem puhtad, nii et neid ei tarvitse lubjata nii sageli.

Seejärel vaatame üksikult üle kõik mööbliesemed. Kui viimased vajavad korraldamist, palume koju mõne puusepa, kes „tõmbab üle“ kõik me mööblite puuosad. Teadagi ei muutu nad sellega veel nagu uueks, kuid nad näivad siiski puhtamad. Sedasama võime väga hästi teha ka ise värvikauplustest seks otstarbeks muretsetud patentainetega.

Me sohva ja tugitoolide pealiride vajaks uuega asendamist, see läheks aga liiga kalliks. Kuid et tavaliselt on mööbliride kulunud rohkem mööbli sisemisel pinnal, siis võime siin kokku hoida seega, et laseme katta ainult sohvade ja toolide sisemine pind hoopis teist värvi, kuid ühevärvilise kangaga. On kaks võimalust: kas tume välimus ja heledam sisepind või vastupidi; mõlemad näivad huvitavad. Kui muretseme siis sohvale samuti uue tumeda või kirka padja, võime olla kindlad, et ei tunta enam äragi me vanu mööblitükke.

Aknakardinad on muidugi tublisti pleekinud, mispärast paneme nad värvipatta ja seame nad siis uuesti enam-vähem vormi. Vahelduseks võib osta ka mingisugune heledam üheväriline kardina ja kasutada seda stoorina väga päikeserikka akna ees. Vana stoori katkenud volangi võib asendada uuega, kattes liitmiskoha sobiva tikanduspistega. Samuti võib nii jätkata lühikeseks jäänud eesriideid.

Ka lambivari ei rahulda meid enam ja uut pole võimalik osta. Paljusid kordi on saadud läbi nii, et valmistatakse ise sobivakujuline pärgamentvari mingisuguses pruunikaskollakas toonis. Mõnest vanast vaasist võib väheste kuludega saada oivalise laulambi.

Vaipadeni jõudes peab ütleva, pole sugugi vajaline, et toas oleks üksainus suur vaip. Tundub mitmeti palju kodusem, kui on siin-seal mitu vähemat vaipa. Vaipu ja linakesi võime valmistada ka ise pikil talveõhtuil. See nõuab küll indu ja kannatust, kuid seda suurem on rõõm, kui võime ehtida kodu oma käte vahel valminud esemetega.

Meil on üldiselt halb komme seada liiga palju pilte seintele. Ei maksa üleliia peita ilusat seinapinda. Raske on küll valida suurest piltidekogust parimad ja parimini sobivad asju, kuid neid võib siis juba hoida muist põõningul ja aegajalt vahetada. Uued pildid annavad toale jälle uue ilme.

Lõppeks ei ole halb vahelduseks paigutada teisiti ka mööbel. Igivana arvamus, et laud peab ilmtingimata seisma sohva ees tugitoolide keskel, on igav ja ebamugavgi. Ei, asetame sohva üksinda seinäärde ja sohvალაუ ühes toolidega seame kuhugi omaette mugavaks rühmaks. Sohva lähedusse võime paigutada väikese lauakese. Kui ruum on avar, võib teha sedagi, et sohva seatakse risti, otsaga vastu seinat ja sohva taha kas töölaud või raamaturiid.

Emal tarvitab seda,
isa tarvitab seda!
Kõik, kõik tarvitavad

NIVEA
hambapastat!

Nivea teeb ju hambad hiilgavalt valgeks, hoides nad, kui ka suuulanahad, puhtad ja terved. Nivea-hambapasta omab aromaatselt maitset ja värskendava mõju. Ta ei kahjusta kallist hambavaipa. Katsetage kord Niveaga kolm päeva ja, üllatudes edust, liitute miljonite teistega, kes kunagi ei tarvita mõnda teist hambapastat.

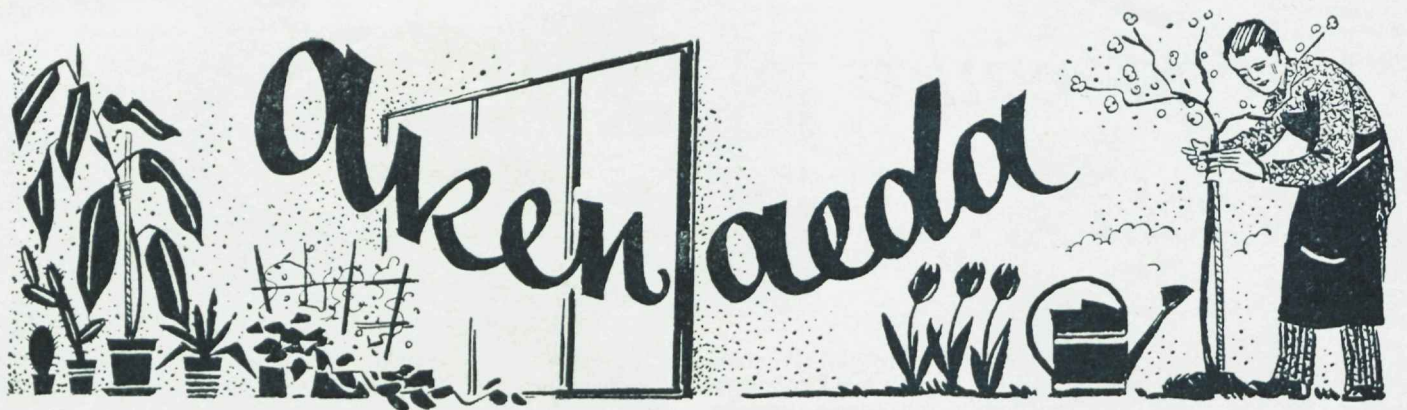
WERNER MEHKS. TALLINN

„Sisseseadmise“ hõlbustamiseks võib talitada järgmiselt. Esiteks mõõdame toa suuruse ja uste-akende kohad. Joonistame siis paberile toa põhiplaani, maastaabis 1 m = 5 sm. Järgnevalt võtame mööblite põhimõõdud ja joonistame nad veidi tumedamale paberile. Siis lõikame need mööbliesemed välja ja et nad ei seguneks, kirjutame igale paberiruudule nime peale. Nüüd võib mäng alata. Asetades neid „mööbleid“ põrandapinnale, saame sageli uusi ja üllatuslikke ideesid, ja meeldiva kombinatsiooni võime kohe teostada.

Kui siis suuremad mööbliesemed on paigal, seame korda kardinaid ja armatuurid. Kõige viimaks asetame kohtadele pildid ja muud kaunistusesemed. Vaipade asukoht selgub iseenesest, kui kõik muu on kohal.

Ja kui siis teie uus tuba hõõgub rõõmu ja kodusust suve heledas päikesepaistes, olete teie õnnelik, et ei jätnud sügiseks seda „remonti“.

Kaunistage koduümbrust

Koduümbrus kevadel ja suvel lilledeta on nagu perekond emaarmastuseta. Lilled oma vormirikkuse ja õite värviküllusega muudavad ka kõige viletsama elamu armsaks ning koduseks. Nad tähendavad elamule ja neis elutsevaile inimesile umbes seda, mida maalile raam.

Alljärgnevas kirjutises ei taheta puudutada põhjalikult koduümbruse kaunistamist, piirduakse vaid väiksemate taimede ja lillede kirjeldamisega, mille kasvatamine ei nõua niipalju aega ja hoolt kui pöösaste ja puude kasvuaeg selleni, mil nad hakkavad ümbrusele ilu andma.

Lilled, mida saame kasutada elamu ümbruse kaunistamiseks, jagunevad kahte rühma: üheaastased ehk suvililled ja mitmeaastased ehk püsililled. Suvililli paljundatakse peamiselt seemnest, püsililli aga jagamise teel. Muidugi võib ka püsililli paljundada seemnest, kuid see viis nõuab vähemalt kaks aastat aega, enne kui lill võib kaunistusmaterjaliks.

Ka suvililled jagunevad kahte

rühma. Ühed nõuavad ettekasvatamist, teisi aga võib kohe külvata peenrale.

Üheaastaste lillede nõuded mullastiku ja kasvutingimuste kohta on üsna väikesed. Hoopis suuremad nõuded on aga püsililledel. Maa, kuhu nad istutatakse, peab olema kuni 60 sm sügavusest ümber kaevatud ja väetatud kõdunenud laudasõnnikuga. Väetamist tuleb korrata kindlasti 3 aasta tagant. Muidugi tuleb ka üheaastaste lillede asukohta väetada kas laudasõnnikuga või mineraalväetisega.

Arvame, et siinkohal ei tarvitse kirjeldada, kuidas ja kuhu teha lillepeenrad, kuna see on olnud elamu ümbrusest ja muudest tingimustest. Küll aga tuleb mainida, et üheaastaste lillepeenarde laius on alati kitsam kui mitmeaastaste oma, kõikides umbes 60—100 sm vahel.

Kohalekülvatavaid suvililli tuleb peenrale külvata segamini, nii et aias oleks varasuvest kuni hilissügiseni õitsvaid lilli. Kui aga külvata iga suvilille liik eri peenrale, siis jääb mõni peenar juba kesksuvel õiteta. Suvililli võib külvata maikuus.

Kuidas püüsid me kaktused ületalve

Kaktuseõprade arv on suur, kuid armastavate ja hoolitsevate sõprade arv kahjuks väike. Kuna me okkalised paksnahad on enamasti nii robustse välimusega, arvavad omanikud, et teevad neile suurimat meelehead seega, et jätavad nad rahule. Kaktused on igatahes mitmeti vähenõudlikud olendid, kuid nad kannatavad enam kui ükski teine taimeliik selle all, et neid kõiki lihtsalt ühesugusteks kaktusteks peetakse ja nii-öelda ühe liistu peale tõmmatakse. Kui enam hoolitsetaks eri liikide eest, ei sureks talve lõppedes kaktusi enam nii massiliselt. Miks hukkub praegu nii palju kaktusi? Õieti tuleks küsida, kuidas on võimalik, et nad üldse üle elavad talve. Enamik neist on visad ja vähenõudlikud, kuid muidu suudaksid nad taluda nii pikki kannatusi, nagu tolmu, janu, külmetavaid jalgu (tuuletõmbus aknalaua) ja raskendatud hingamist kuiva õhu tagajärjel. Just puhkeajal, mis teatavate sortide juures kestab talvekuul, tuleks pida enam silmas! Algame tuntuimate liikidega: opuntiad, echinopsid, echinocereused ja mamillariad tahavad, kui on lakanud kasvama ja võrsi ajamast, seista jahedas ja saada ainult vähe vett. Tolmu ei eemaldata sel ajal mitte piserdajaga, vaid löötsaga puhumise teel või ettevaatliku pintseldamise

täid. Villitai kuulub kaktuse kurjemate vaenlaste hulka. Täi tuleb otsekohe hävitada terava puutiku ja piirituse-segase veega ülepinntseldamisega. Mis puutub võrsiajavate ja õitsvate kaktuste kastmisse, siis hoidutagu sellega liialdamast. Muidu tekib hõlpsasti haigusi, eriti juuremädaniku tagajärjel. Sel puhul tekib kaktusele mädakohti. Nüüd aitab ainult kiire operatsioon. Haigestunud koht tuleb lõigata välja terava noaga ja haav katta peenekshõõrutud puusõetolmuga. Haiglased kaktused kosuvad kõige kiiremini kasvuhooone ühtlaselt niiskes õhus. Kui on tegu veel väärtusliku eksemplariga, viidagu ta siis parem mõneks ajaks kasvuhooonesse kogenud aedniku hoole alla.

Roosid

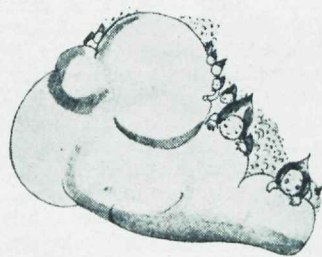
Kevadel ei maksa nii väga rutata rooside talvekattest vabastamisega. Alles magasid nad sügavat talveund ja peavad nad nüüd siis otseteed kevadepäikesele silma vaatama? See äkiline külm ja sooja vaheldumine ei mõju neile hästi. Leiged kevadetuuled peavad esialgu leidma teed nende juurde läbi talvise katta. Loomulikult ei tohi roosidel sealjuures nii soe hakata, et nad võrsuma lõövad. Kui roosid pole sügisel kaetud liiga paksult ja kergesti mädaneva ainega, nagu lehed või õled, siis pole neil viga midagi. Mädaneva katta all lähevad roosidki kiiresti mädanema. Mädanemise vastu on roosid tundlikumad kui külma vastu. Säärasel puhul tuleb nad vabastada suuremast osast talvisest kattest, kuid esialgu siiski veel kergesti katta. Kõige parem on talvekate eemaldada roosidelt sooja päevaajal, õhtu külmetusohu eel nad aga ikka kinni katta.

Vabarnad

Noppida omast aiast mahlakaid vabarnaid otse pöös küljest, see on eriline nauding! Praegu võib neid veel istutada. Eelmise aasta vabarnavitsad on pistikuks. Kuid igapäev tuleb hästi istutada ja igapäev peab olema ülemise juure kohal mitu tugevat pungat. Need on nimelt vajalised noorele taimel edukaks edenemiseks. Vabarnad vajavad meelsamini veidi savist, toitvat pinda, mis ei tohi kunagi olla liiga kuiv. Mullapinna toidusisaldavust parandame laudasõnniku, kompostmulla ja kustusõnnikuga. Vabarnavitsad lõigatakse 25—30 sm pikkuseks, istutades jäetakse vahet pistikute vahele umbes 50 sm. Istutamisel kastetakse tublisti. Esimesel aastal nad ei kannu veel vilja, vaid ajavad ainult tugevaid võrsi.

VIHMATILK

JUTT VÄIKESTELE TÜDRUKUTELE JA POISTELE

Jäme vihmatilgake oli pistnud oma ninakese liiga uudishimulikult üle pilveserva ja enne kui ta arugi sai, milles asi seisab, kukkus ta alla. Ehmunnult piiksatas ta korraks üsna tasa ja abitult, sirutas siis ümmargused, märjad käsivarred üles pilve poole, mis murelikult talle järele vaatas, ja nägi veel miljoneid vihmatilgakesi üle pilveserva kummarduvat: nad kõik tahtsid näha, mis temaga juhtus.

Siis ei näinud ega kuulnud ta enam midagi.

Ta tundis veel, et lendab õige, õige kiiresti allapoole, keereldes ise kogu aja enese ümber, nii et pea käis ringi ja kõrvad kohisesid. Tuul kandis teda natuke maad edasi ja siis, ja siis andis talle keegi tugeva müksu selga. Kõik maailm kiikus ja kõikus tema silmade ees, kuni nägi ta, et istub liivakastis, kus üks väike poiss ja väike tüdruk ehitasid maja.

„Platsti,“ ütles tilgake. Vihmatilgad ütlevad ikka sedaviisi, kui nad kuhugi istuvad.

„Vihmapiisk, vihmapiisk!“ hüüdis väike tüdruk ja vahtis päris imestunult taeva poole. „Vihmapiisk!“ hüüdis ka poiss. Siis tuli ema aeda, võttis lapsed

käekõrvale ja ütles: „Tulge nüüd ruttu tuppa, varsti hakkab sadama!“

Väikese vihmatilga süda põksus veel õige tugevasti selle pika, kiire reisi järel. Ta mõtles: „Ma puhkan enne välja ja siis pean aru,“ ning surus enda sügavamale liiva. Nüüd ei paistnud ta väljagi, seepärast julges ta avada silmad ja vaadata ringi, kus ta õieti viibis. Oi, see oli suur ilus aed, mille keskel asus ilus maja. Suured puud ümbritsesid rohuplatsi. Kõik oli talle nii võõras ja tundmatu. Tal hakkas äkki kange hirm ja ta hüüdis oma tasase häälekesega, mida ainult pilv omas südames võis kuulda: „Kulla, pai pilveemake, kus sa oled? Tule, vii mind ära koju!“

Ta nägi siis, kuis pilv laskus ikka madalamale maa kohale. Juba nägi ta ka oma vennakesi ja õekesi, kuuldes neid hüüdvat: „Tuleme sulle järele, toome su koju!“ Ja korraga hüppasidki kõik üle pilveserva, tulles sahinal alla maa poole. Ja iga tilk ütles: „Platsti!“ Tilgad ütlevad ikka niimoodi, kui nad kuhugi istuvad.

Pilvest sadas ikka rohkem tilgakesi. Kõik, kõik nad tulid otsima väikest vennakest. Nad laulsid:

„Plitsti, platsti, siu, sau,
märg, märg aed ja õu!“

Aiatee laulis kaasa:

„Siuh, sauh, plitsti, platsti,
siin on loik ju varsti!“

Veetoru maja juures trummeldas aga takti.

See tegi vihmatilgakesed väga valla tuks ja nad laulsid oma laulu nii valjusti kui aga suutsid. Aias oli päris põrgulärm.

Aga see nali ei kestnud kaua. Viimaks olid kõik tilgad pilvelt alla hüpanud ja lamasid nüüd rohukõrte vahel pikali maas — väsinuna pikast reisist ja lõbusast tantsust liivasel teel. Paar tükki, kes olid langenud puulehele, ei suutnud endid seal enam kinni hoida ja kukkusid ka alla.

Siis ütles vihmatilgake, kes kõige enne alla kukkus: „Te ju tahtsite viia mind tagasi pilveemakese rüppe. Ma tahan koju, mul on hirm ja paha siin maa peal.“ Ta hakkas haledasti nutma.

Siis istusid ka teised tilgakesed päris rumalate nägudega. Nüüd olid nad kõik all maa peal, ent kuis pidid nad pääsema üles, tagasi koju?

Suures mures hakkasid kõik vihmatilgakesed nutma, terve aed sädeles nende pisarast.

Seda märkas päike, kes asus parajasti õhtusele jalutuskäigule. „Tohoh,“ ütles ta, „mis siis siin lahti on? Miks te mul kõik nii kangesti nutate? Mina peaksin ju võima pisaraid kuivatada.“

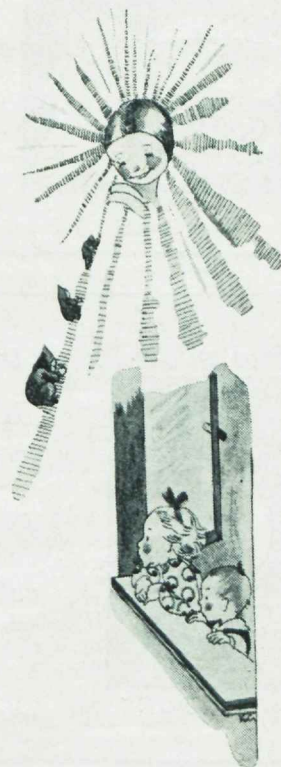
Kõige suurem vihmatilg nuuksus veel paar korda ja jutustas siis päikesele sellest suurest õnnetusest, et nad ei oska enam tagasi minna ema juurde. Siis puhkes päike naerma ja ütles: „Noh, küll me saame sellest üle. Pange nüüd hästi tähele, pilvelatsekused. Tõuske üles, võtke üksteisel ilusasti käest kinni ja ronige siis üsna ettevaatlikult üles seda kiirteredelit mööda, mille ma teile saadan. Kui näete tuuletaati, siis öelge talle minu poolt palju tervitusi ja paluge, et ta viib teid ruttu, enne kui läheb pimedaks, ema juurde tagasi sooja pilvepesasse.“

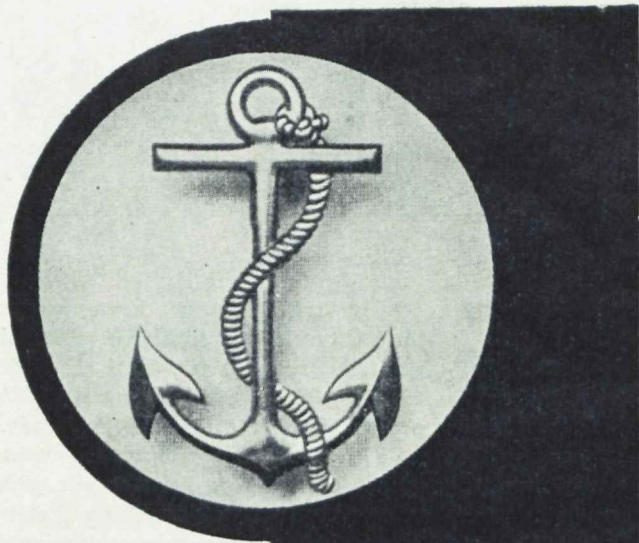
Küll vihmatilgad hõiskasid neid sõnu kuuldes. Soojade päikesekiirte paistel oli neil nii hea ja kerge olla, et ronimine läks päris kiiresti.

„Oi, ema, vaata, aed aurab!“ hüüdis väike tüdruk toaknast välja vaadates. Siis ütles ka väike poiss: „Ema, aed aurab!“

„Jah,“ ütles ema, „see tuleb sellest, et päike paistab vihma peale.“

Nad ei võinud ju näha oma inimsilmaga, et seal miljonid vihmatilgakesed asusid teele koju ema juurde.

ANKUR

TIKKIMISLÕNG

ON PARIM

Karusnahkade korrashoiust

Mõni hea asja omanik ei oska hoida head asja, lastes asja minna näotuks ja hukka. Vaevalt et kõik need meeles peavad, kes talveks said ihaldatud naha või kasukasmantli, et kui nahk peab kaitsma meid külma eest, tuleb meil omalt-poolt kaitsta nahka hävi eest.

Enamasti sügisel tarvitusele võetud nahkeset kantakse vahetpidamata kuni kevadeni, mil see puhastatakse ja koide eest peitu pannakse. Tihti unustatakse, et talvisel ajal poeb kaunis rohkesti tolmu karusnaha karvadesse. Kui seda ei kogune eriliselt just väljas, siis seda enam toaõhus, mantli rippudes varnas. Seepärast tuleks ilmingimata meeles pidada, et karusnahku on vaja ka talvel vähemalt kord kuus põhjalikult tuulutada, kloppida ja harjata. Karvapoolt klopitakse kergesti painduva kepikesega ja harjatakse või kammitakse siis esiteks vastukarva ja siis pärikarva. Kui selliselt ei toimita, koguneb kergesti krae alla või kuhugi rahulisse paika tolmu, mis rikub naha ilusa läike, või jääb sinna pesitsema mõni koitõuk, mis sööb karva lahti. Siis on hilja kiruda kaupmeest ja kehva nahka.

Karusnahk kaitseb meid külma eest, kuid ta ise vajab kaitset kuuma eest. Kui rõivanagi asub radiaatori lähedal või ahju taga, siis on küll mõnus tõmmata selga soe palitu, kuid palitunahale ei mõju see hästi. Soojus kuivatab nahka, tehes ta kõvaks ning hapraks. Seepärast hoida karusnahku jahedas.

Kui nahk väljas vihma käes märjaks saanud, ei maksa viia seda kiire korras sooja kuivama. Teda peab laskma pikkamisi kuivada tavalises toasoojuses. On karv kuiv, kammitakse ta siledaks. Kui nahk on saanud nii märjaks, et tõmbub kõvaks, võib teha ta jälle painduvaks, määrides pahemale, nahapoolele glütseriini. Karvapoolt ei tohi võida glütseriiniga, kuna see teeb karva kleepjaks.

Valge nahk on väga ilus, kuid muutub peagi kollaseks ja määrdub. Nahkuril on puhastamiseks omad vahendid, kuid ise võib seda esialgu puhastada puhta lapiga. Lapp kastetakse bensiini ja hõõrutakse siis sellega kartulijahuga ülepuistatud nahka. Tuleb hõõruda seni, kui nahk on puhas. Lõpuks klopitakse ja kammitakse. Mõned puhastavad valgeid nahku ka kuumendatud kartulijahuga või nisukliidiga ilma bensiinita.

Iga eesti perenaine —
olgu rikas, olgu vaene —

nõudku

F. Tischleri riidevärve,
siis ta hoiab oma närve.

Müük üle maa.
Estonia pst. 27, Tallinn

Nööp õmmeldakse nii ette, et ta püsib

Nööbist, mis ees ei ole, pole mingit tulu, seda mõistab igauks. Järelikult tuleb nööp õmmelda ette nii, et ta ka ees püsib.

Rätsep ei õmble nööpe, mis tõesti ees peavad püsima, mingisuguse rulliniidiga. Seks otstarbeks on kõige vastupidavam tokkides ostetav linane niit. Nõelaks võetakse lühike, tugev, ümmarguse silmaga nõel. Nööp õmmeldakse neljakordse niidiga, mis säästab aega ja võimaldab nööbi kinnitada tugevasti.

Võtame siis kaks meetripikkust tükki linast niiti, ajame nad korraga nõelasilma ja tõmbame nõela keskkoha. Järgnevalt võtame tükikese vaha ja vahatame niidi kogu pikkuses. Seejärel paneb rätsep niidile sõlme taha, mis ühendab kõik neli lõngaotsa, pistab sõlme hammaste vahele ja keerutab niidid nööriks, veeretades nõela sõrmede vahel. Lõpuks tõmbab ta selle nööri pöidla ja esimese sõrme vahel sirgu.

Esimene piste tehakse paremalt poolt läbi riide. Alles teine piste läheb läbi nööbi augu. Sõlm jääb nööbi alla õmb-luspistete varju, kust ta ei saa ära kuluda ega niiti lõdvale lasta. Õmmeldakse kõigest neli pistet, kaks läbi kummagi augupaari. Kui need pisted on õmmeldud, keerutatakse niit kõvasti nende ümber nööbi ja riide vahele. Seejärel tõmmatakse niit pahemale poole ja õmmeldakse nööbist eemale kolm ülekäepistet, millega niit jääb kõvasti kinni. Kõige viimaks lõigatakse ta katki.

Niisugune on siis patenditud nööbiõmblemisviis, aga kui riie on eriti pehme või väga paks, vajatakse veel mõningaid kaitsevahendeid nööbi äratulemise vastu. Meeste rõivail jääb enamasti kõvik sinna kohta, kuhu õmmeldakse nööbid. Et nööp riiet katki ei rebiks, paigutatakse nööbi kohale voodri- ja pealisriide vahele tükike või ribake kõvikut. Paksema riide puhul tuleb nööp õmmelda hästi lõdvalt tiku või varda abil. Tikk õmmeldakse esialgu kinni ühes nööbiga, pärast tõmmatakse ta nööbi alt ära; pikad õmblusniidid keerutatakse tihedasti ümber nööbi „kaelaks“ või „varreks“. Püksinööbid õmmeldakse riidesse kinni.

Ilmus müügile

A/S „ODOR“

„D“ vitamiini sisaldav

Lido-kreem

ja Lido seep kindlustavad nooruslikult õrna naha saavutamise.

A/S „Odor“

Nuudlid munade
ja seentega

Katsetage meie köögiga

Selleri-
muna-salat

NUUHLID MUNADE JA SEENTEGA

Soolvees keedetud nuudlid lasta nõrguda ja asetada võigamääritud küpsetusvormi. Keskele asetada marineeritud või värskeid seeni ja peale pehmeltkeedetud munalõike. Üle valada $\frac{1}{2}$ l keedetud valge võikastmega, mis vürtsitatud roheliste maitserohtudega. Kaste peab katma täiesti muna-õigud ja seened. Peale asetada võitükikesi ja küpsetada ahjus. Süüa õhtuks või lõunaks.

SOOJAD MUNAVÕILEIVAD

Sai lõigatakse 3—5 sm paksusteks viiludeks, keskelt õonestatakse veidi. Pruunistatakse kuumas võis. Siis võetakse pannilt ja seatakse tulekindlale vaagnale. Õõnsustesse riputatakse valget pipart ja soola, siis lüüakse ettevaatlikult igale leivale muna ja soolatakse ning pipardatakse seda kergesti ka pealtpoolt. Vaagen pannakse ahju, kuni munavalge on peaaegu hüübinud. Võileibadele seatakse enne laualeandmist õhukesed peekoniribad, mis pannil läbi küpsetatud.

PRAETUD KALARULLID

A i n e d: Keskmises suuruses kalu, soola, sidrunimahla, seeni, võid, 2 muna, 1 prantssai, rohelist vürtstaimi või tomatipüreed, jahu ja riivsaia paneerimiseks ja võid või rasva praadimiseks.

Puhastatud kalad lõigata pikuti pooleks ja luist puhastada. Üle riputada soola ja sidrunimahla ja $\frac{1}{2}$ tundi seista lasta. Seened hakkida peeneks, võiga üle praadida ja segada leotatud ning väljapigistatud saia, 1 muna ja vürtsidega. Täidis määratakse kalaviiludele ja rullitakse kokku ja torgatakse terava puutikuga läbi. Veeretatakse esiteks jahus, siis klopitud munas ja lõpuks riivsaia ja praetakse. Antakse lauale kartulitega.

KALAPUDING

1 kg kala, 100 g võid, 3 prantssaia, veidi piima, 1 sibul, 2 muna, soola, 3 spl. hapukoort.

Keedetud kala puhastada nahast ja luist ja läbi hakkmasina ajada. Vahule hõõrutud või, piimas leotatud väljapigistatud sai, muna, soola, peenendatud sibul segatakse kalale juurde. Maitsestatakse soola ja pipraga. Lõppeks lisada hapukoor ja vahustatud munavalge ja täita võigamääritud vormi. Asetada vorm veenõusse ja lasta keeda $\frac{1}{2}$ —1 tund. Süüa valge koorekastmega.

SELLERI-MUNA-SALAT

Põhikihiks vaagnal on kartuliviilud, mis üle valatud majoneesiga ja üle riputatud roheliste maitseainetega. Munad keedetakse kõvaks, lõigatakse pooleks ja võetakse kollane välja. Täidis munadele valmistatakse keedetud hakitud selleritest, hakitud singist ja majoneesist, mis valmistatud munakollastest, lisades hõõrudes juurde vähehaaval iga munakollase kohta 1 spl. sulavõid, veidi soola, paprikat, sinepit ja sidrunimahla. Täidetud munad asetada kartulisalatile ja peale hõõruda läbi sõela keenud munakollast. Sobib külmale lauale.

UNGARI KALAGULAŠ

1—1,5 kg puhastatud kala lõigatakse suuremateks tükkideks ja riputatakse üle sidrunimahla ja väheses soolaga. Suitsupekikuubid praadida ühes hakitud sibulaga ja kalatükkidega mõned minutid. Siis võetakse kalatükid välja, lisatakse 1 spl. jahu, 2 spl. koort, vett, soola, paprikat, vürtsi, sinepit ja 2—3 spl. tomatipüreed ja keedetakse paras paks kaste. Sellesse kastmesse pannakse kalatükid, keedetakse paar minutit ja antakse lauale kartulipudrugaga.

PEEN MESIKOOK

$\frac{1}{2}$ kg kunstmett või mett, 375 g suhkrut, 1 kg jahu, 15 g kaneeli, 5 g nelke, 5 g kardamomi, 5 g muskaati, 10 g potast, 10 g põdrasarvesoola, 2 muna, 70 g magusaid ja 10 g mõru-daid mandleid, 125 g apelsini- ja 125 g sidrunisukaati, 1 spl. kakaod.

Mesi ja suhkur tublisti üles keeta ja kohe hõõruda hulka jahu, millesse segatud maitseained. Siis segada pikkamisi juurde munad ja väheses vees lahustatud kergitamisvahendid. Kui taigen hästi läbi hõõrutud, rullida ta otsekohe võitud plaadile sõrmpaksuseks kihiks ja küpsetada karedas kuumuses 20—30 minutit. Kui valmis, lõigata kohe ribadeks ja katta suhkru- või šokolaadivõõbaga.

APELSINISUPP

$\frac{1}{2}$ l vett, maitse järgi suhkrut, 2 spl. kartulijahu, 2 apelsini mahl, 1 apelsin viiludena, 1 spl. suhkrut. Vesi ja suhkur aetakse keema ja lastakse kartulijahu sisse. Kallatakse nõusse jahtuma, pärast jahtumist lisatakse kahe apelsini mahl ja mõnda aega suhkrut all seisnud apelsiniviilud. Kui supp pole küllaldaselt hapu, — see oleneb apelsinisordist — võib panna juurde paar lusikatäit jõhvika- või pohlamahla või ka veidike sidrunimahla.

ŠOKOLAADIKALA

$\frac{1}{2}$ l koort, $\frac{1}{2}$ tahvlit šokolaadi, 1 kohvitass tuhksuhkrut, 7—8 lehte želatiini, $\frac{1}{2}$ kangi vanilli, 2 kl vett.

Vesi aetakse keema, lisatakse vanill, riivitud šokolaad ja leotatud želatiin. Kui šokolaad ja želatiin sulanud, lastakse jahtuda. Koor ja suhkur vahustatakse ja hõõrutakse šokolaadi hulka. Kui hakkab hüübima, võetakse vanillikang välja ja segu kallatakse kalakujulisse vormi ning pannakse külma kohta. Kui tarretis valmis, lüüakse vormist välja ning ilustatakse mandlitega. Antakse lauale vahukoorega.

Kudumislõng tähe märgiga
on kvaliteetkaubana
tuntud kogu maailmas.

Nõudke ainult märgiga *täht*.

LEHTTAIGEN

A i n e d: 1 kl. vett, 400 g jahu, 1 muna, 300 g võid, ½ tl. soola, ¼ tl. küpsetuspulbrit.

Jahu asetada saialaualale kuhja. Segada veidihaaval juurde munakollane ja vesi, kus sulatatud sool ning pulber. ⅓ osa võist tükeldada ja juurde lisada. Sõtkuda taigat kuni käte küljest lahti lööb. Asetada külma kohta. Taigalaud riputada üle jahuga ja rullida taigen 1 sm paksuselt nelinurkse kujuga. ½ osa taignale asetada külma veega pestud ja laiaks-vajutatud järelejäänud või. Teine pool taignast üle tõsta, rullida pikerguseks ja panna kolmekordselt kokku. Lasta seista jahedas kohas, kuni on muutunud kõvaks. Järgnevalt rullida jälle õrnalt laiali, et või taignast välja ei tuleks, 1 sm paksuseks ja panna kolmekordselt kokku, enne rullija enese poolt, siis vastaspoolt. Nii korrata rullimist 4—5 korda, siis rullida laiali ja valmistada sellest kooke või pirukaid. Võidmiseks tarvitada munavalget. Lehttaigna ääri mitte võida, see takistab ärte kerkimist. Lehttaigna küpsetamisel plaati mitte võida võiga, vaid niisutada külma veega. Lehttaigna küpsetamine vajab kuuma ahju.

LIHTNE MURETAIGEN

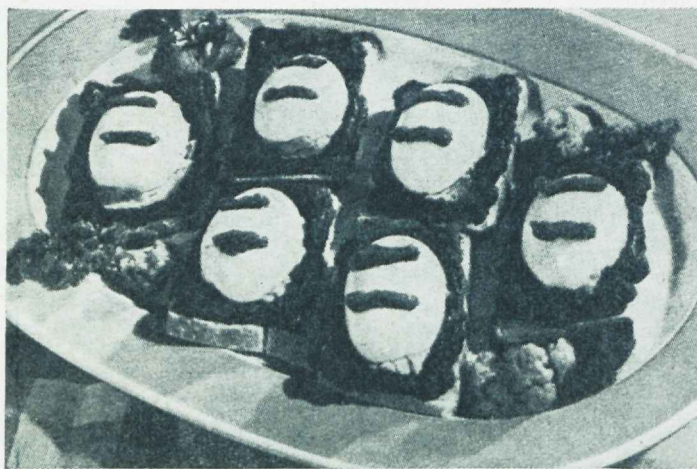
A i n e d: 100 g võid, ¼ kl. külma vett, 200 g jahu, ¼ tl. soola, ½ tl. suhkrut.

Jahu asetada taigalauale, sool ja suhkur sulatada vees ja valada tilkhaaval jahule juurde. Segada segi, lüüa käega laiali ja panna väikesed võitükikesed peale. Võtta siis ääred kokku ja lüüa kiiresti hõõrudes kihiliseks. Rullida ja tarvitada koogialuseks jne.

VÕI-MURETAIGEN

A i n e d: 200 g võid, 2 spl. hapukoort, 2 muna, 300 g jahu, ¼ tl. soola, ½ tl. riivitud sidrunikoort.

Või vahustada soola, suhkruga ja sidrunikoorega, millele lisandada siis vähehaaval juurde lahtiklopitud munad ja koor. Vahustada veel vähe aega ja segada siis jahu juurde, mille järel lasta seista ½ tundi külmas kohas. Rullida ja tarvitada kookide ja pirukate valmistamiseks.

TOITVAD VÕILEIVAD

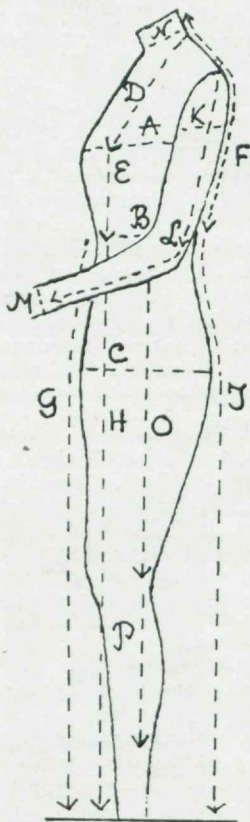
Nelinurksed leivaviilud on määratud võiga ja kaetud muna, hakitud vasikapräe ja praekalleriga.

SUKAADI VALMISTAMINE

I v i i s. Leotada apelsinikoori 3—4 päeva, vahetades iga päev vett. Järgnevalt keeta paras siirup ja asetada kuivaks nõrgunud koored siirupisse, mille järel keeta 10—15 min. Purki asetada ühes siirupiga ja siduda kinni. Siirupit peab olema sel määral, et ulatuks üle koorte, muidu kuivavad koored ära.

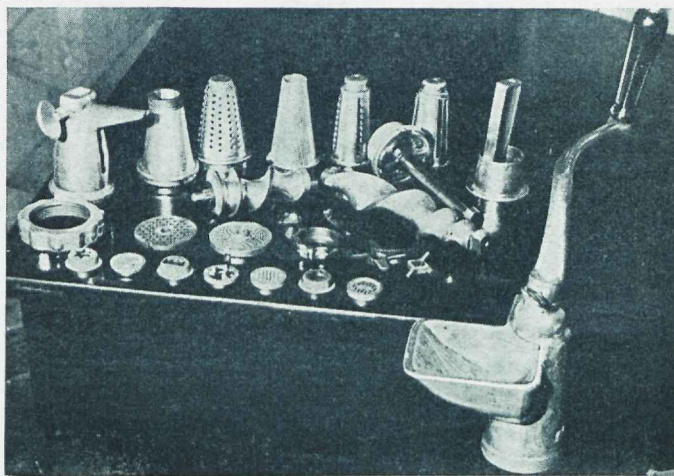
II v i i s. Koori leotada 2—3 päeva, vahetades iga päev vett. Siis keeta paras siirup ja valada kuumalt üle nõrgunud ja purkilaotud koorte. Järgmisel päeval siirup kuumutada ja uuesti peale valada. Nii korrata 3 päeva. Neljandal päeval keeta koori ühes siirupiga 5 min. ja asetada purki. Purki pärgamendiga kinni katta.

Mõõtmise võtmine

- A. Rinnaümbermõõt — võetakse vabalt ümber selja ja rinna kõige kõrgema koha.
  - B. Vööümbermõõt — võetakse ümber keha.
  - C. Puusaümbermõõt — võetakse vabalt ümber puusa kõige laiema koha.
  - D. Rinnakõrgus — võetakse viimaselt kaelalülilt üle õla kuni rinna kõige kõrgema kohani.
  - E. Vööpikkus (pluusipikkus) — võetakse samuti viimaselt kaelalülilt üle õla rinna kõrgema kohani ja sealt vöökohani (see mõõt on vajalik ka siis, kui rõivastuse on vöökohalt läbilõiketa ja võõta). Õige vöökoha leidmiseks seotakse nõör või pael ümber vöökoha ja mõõdetakse vööpikkus kaelalülilt paelani. Samuti seljapikkus.
  - F. Seljapikkus — võetakse viimaselt kaelalülilt kuni vöökohani.
  - G. Seelikupikkus — võetakse eest vöökohalt alla soovitud pikkuseni.
  - H. ja I. Üldpikkus (kleidipikkus, mantlipikkus jne.) — võetakse viimaselt kaelalülilt üle õla ja rinna kõrgema koha vööpikkuseni ja sealt sirgelt alla soovitud pikkuseni. Samuti seljalt viimaselt kaelalülilt vöökohani ja edasi soovitud pikkuseni.
  - K. Varrukalaius — võetakse kaenlaaluse kohalt ümber käsivarre vabalt (paras varruka laius).
  - L. Varrukapikkus — võetakse õlanukist kõverdunud küünarnukini ja sealt edasi käerandmeni.
  - M. Randmeümbermõõt — võetakse vabalt ümber randme.
  - N. Kaelaümbermõõt — võetakse vabalt ümber kaela.
  - O. Põlvekohapikkus — võetakse vöökohalt (küljelt) alla põlveni.
  - P. Püksipikkus — võetakse samuti vöökohalt (küljelt) soovitud pikkuseni. Pükstele vajaline kehapikkus võetakse istuval inimesel küljelt vöökohast kuni toolini.
- KLEIDILÕIGE** (mantel, hommikumantel, lasterõivad üle 12-a. lastele): vöö- ja puusaümbermõõt, rinnakõrgus, vööpikkus, üldpikkus, seljapikkus, varrukalaius, varrukapikkus, randmeümbermõõt. Hind 75 senti + 10 s. postikulu.
- PLUUSILÕIGE** (jakk): rinna- ja vööümbermõõt, rinnakõrgus, vööpikkus, pluusipikkus, seljapikkus, varrukalaius, varrukapikkus, randmeümbermõõt. Kui pluus pikem, siis vastav ümbermõõt pluusipikkuse kohalt. Hind 50 senti + 10 s. postikulu.
- SEELIKULÕIGE**: vöö- ja puusaümbermõõt, seelikupikkus. Hind 40 senti + 10 s. postikulu.
- PIDŽAAMALÕIGE**: rinna-, vöö- ja puusaümbermõõt, rinnakõrgus, vööpikkus, seljapikkus, kehapikkus, põlvekohapikkus, püksipikkus. Kui varrukatega, siis ka varrukalaius ja -pikkus. Hind 75 senti + 10 s. postikulu.
- LÕIGE SPORDIPÜKSTELE** (lühikesed rannapüksid, püksiseelik jne.): vöö- ja puusaümbermõõt, kehapikkus, põlvekohapikkus, üldpikkus. Hind 50 s. + 10 s. postikulu.
- LASTERÕIVAD** lastele kuni 12 a. vanuseni (mantlid, kleidid): mõõdud samad, mis täiskasvanuilgi. (Lapse vanus juurde lisada). Hind 50 senti + 10 s. postikulu.
- VÄIKESED LÕIKED**: imikupesud, kraed, käised jne. Hind 30 s. + 10 s. postikulu.
- NAISTEPESU**. Hind 75 senti + 10 s. postikulu.

Uudis perenaistele

Universaalmasin „Solia“

Meeldiva uudisena perenaistele on Paul Palmeri masinavabrik Ludwigsburgis müügile lasknud tõesti universaalse masina „Solia“, mis tahab täita kõiki köögis mõeldavaid töid. See omapärane masin hakib, jahvatab, lõikab, pressib, riivib ja isegi valmistab makarone ja supinuudleid. Vastavate osade väljavahetamisel moondub „Solia“ vilunud perenaise osavate käte all tavalisest hakkmasinast lühikese aja vältel marjapressiks, vorstitoppijaks, nuudlimasinaks, kohvi-veksiks või mõneks muuks kasulikuks masinaks.

„Solia“ on müügil kahes suuruses, nii vähemate kui ka suuremate majapidamiste jaoks, näiteks söögimajad, restoranid, pagariärid jne. Uudsusena paistab silma väga praktiline kinnituseadeldis, mille abil masin kruvitakse laua külge kinni nii tugevasti, et ta töötamise juures logisema ei hakka. Väändavõll on ehitatud kuullaagritele. Kõik üksikosad on müügil ka eraldi, nii et igal perenaisel on võimalus kombineerida endale masin enda erivajaduste järgi.

Saksa Perenaiste Üleriikliku Liidu Katsekoja poolt on „Solia“ proovitud ja täie tunnustuse leidnud.

Palmeri esindaja Eestis on firma Aleksander Estam Tartus, Herne tän. 38, telef. 17-71.

TABLETID

Jogal REUMA

vastu. Saadaval apteekides

Valmistaja: Liivalaia apteek, W. Kuik, Tallinn.

Teie küsite - MEIE VASTAME

E. S. — Nõmmelt.

Sukaadi valmistamise õpetuse leiade toitude osast.

Lugeja Valgast.

Filee-aknaesriide mustri avaldame järgmises numbris.

Lugeja Võrumaalt.

Mantlilõiget võimalik avaldada ei olnud. Monogrammi leiade mustrilehelt.

M. S.

Teie soovile vastavaid lõikeid võimalik avaldada ei olnud, sest mustrileht oli juba koostatud. Avaldame järgmises numbris.

„Mareti“ lugeja Tallinnast.

Ühe kootud supeltrikoo leiade käesolevast numbrist. Meeste supeltrikoo lõiget võimalik avaldada polnud. Katsume avaldada edaspidi.

J. G.

1) Leeripeo korraldamine oleneb sellest, palju tahate kulutada ja millisel ajal on võõrad kutsutud. Kui olete päeval leeris ja olete külalised kutsunud juba lõunaks, siis peate valmistama sooja lõunasöögi ja pärast võite pakkuda kohvi. Kui külalised on kutsutud kella 5, siis aitab ainult kohvist, kuhu võite juurde pakkuda mitmesuguseid kodu valmistatud küpsiseid, kukleid jne. Õhtuks kutsutud võõrastele aga tuleks katta külmlaud ja pärast pakkuda kohvi või teed. Kella 5 kohvilaud tuleks kõige odavam.

2) Võite leerikleidi valmistada ka klaasbatistist, kui Teile meeldib.

3) Seelikpüks peab olema healõikeline ja välja nägema seelikuna. Linnasõitudel võite loomulikult riietuda viimasesse ja liikuda selles.

4) Noorem tõuseb püsti vanema daami teretamisel ja jääb seisma, kui viimane seisab, ka juteldes.

5) Kui kinnas kuulub kleidi juurde, siis jäetakse ta kätte.

M. H. — Pärnust.

Käesolevast numbrist leiade ühe poisikese mantli ja mütsi lõike, mida võite vajaliku suuruseni suurendada.

M a g g i.

1) Pulmapäevaks noorpaarile sobib kinkida kõiksuguseid esemeid, nii praktilisi kui ka väärtasju ja lilli. Lilled kas saadetakse enim või viiakse pulmapeole minnes kaasa.

2) Noormehele harilikult daam lilli ei kingi.

3) Praegu vooditagused pesuriidest, tikandiga vaibad just moes ei ole, kui Teile aga meeldib, võite valmistada. Sellise vaiba tikandimuster ei pruugi olla sama, mis voodipesul, sest harilikult pole kogu voodipesu kaunistatud ühesuguse mustriga. Monogrammi avaldame maikuu numbris.

4) Patju voodis võib olla üks suur või kaks vähemat. Magamiseks on muidugi mugavam, kui igal on oma padi.

5) Moodsamad on praegu vaibad, kitsaid põrandalinikuid saali asetatakse vähem. Teistele Teie küsimustele võimalik ajakirja veergudel vastata pole. Igatahes soovime otsekohe pöörduda vastava erialaga arsti poole, sest pikapeale võib haigus muutuda kardetavaks.

H. K. — Mõnistest.

1) Päevaks söögilauale sobivad igasuguse kaunistisega linad nii ümmarguses kui ka nelinurkses kujus.

2) Ummistunud nahapooride ja ninal laienenud vere-soonte ravist leiade juhiseid „Maret“ nr. 3 küsimuste osast. Kõige otstarbekohasem oleks Tartus pöörduda Ülikooli nahapolikliiniku poole, kus vastuvõtt iga päev kella 11—13. Esialgne nõuanne tasuta.

Lugeja Viljandist.

„Lõuna-Eesti Eksportapamajadelt“ saab ümbertöötamata hõberebase nahku kr. 250.— kuni kr. 300.— tükk ning mõningaid vigadega nahku odavamalt.

Perenaine Nõmmelt.

1) Väikesi fileelinakesi on meil varemalt ilmunud mitmeid. Võimaluse piires avaldame ka edaspidi.

2) Mure- ja lehttaigna retseptid leiade toitude osast.

3) Praegu meil jaapani mustreid ei ole.

Liigliha kaotatakse põrgukiviga peitsides või süsihapulumeega külmutades, milleks tuleb pöörduda nahahaiguste arsti poole.

Punasetäpelist nahka käsivartel võib esineda mitmesuguste nahahaiguste puhul, naha juussoonte laienemise puhul jne. Kuna ravi on iga haiguse korral erisugune, siis on väga tarvilik arstlik järelevaatus.

Üks kord nädalas võib hambaid pesta 3%-lise vesinik-ülihapediga, loputades suud ja harjates hambaid pehme harjaga.

Alma A.

1) Kui kinnas kuulub kleidi juurde, ei võeta teda kunagi teretamisel ära, teisel juhul talitada oma soovi kohaselt.

2) Daam kodus külalisi vastu võttes härrade ja noorte neidude puhul läheb ise ees, endast vanemaid daame aga laseb ees minna.

3) Auväärsem meeskülaline asetatakse majaproua kõrvale paremale poole istuma, ning auväärsem naiskülaline majahärra kõrvale paremale poole. Pidulauas härra teenib endast paremal pool istuvat daami.

Lugeja Mõnistest.

Ilukäterätid ei ole praegu moes. Pühkimisrätte kaunistatakse monogrammidega ja pilu- või lihtpalistisega.

ELEGANTSEID SUKKE

K. M. VENN.
LEPP
TARTU. KAUBAHOOV

„MARET“ ilmub kord kuus ühes mustri- ja lõikelehega. — Tellimishinnad: Sisemaale aastas kr. 3.50, 6 kuud kr. 1.80, 3 kuud kr. 0.90. Välismaale aastas kr. 5.50, 6 kuud kr. 3.—, 3 kuud kr. 1.50. — Kuulutuste hinnad: 1 mm üle lehekülje laiuse 80 senti. Kaantel I kaane seesmine külg kr. 120.—, viimase kaane seesmine külg kr. 100.—, viimase kaane välimine külg kr. 150.—. 1/1 lehekülge sisuosas kr. 200.—, 1/2 lehekülge kr. 100.— jne. Kuulutajaile võimaldatakse koha valik ainult võimaluste piires. Vasesügav- ja mitmevärvitrüki lehekülgedel kuulutus ei avaldata. — Väljaandjad: V. Kask ja R. Puusepp. Vastutav toimetaja: R. Puusepp. Käsitöö, moe ja majapidamise osak. toimetaja: Linda Puusepp. Keeleline korrektor: Eti Sirg. — Toimetuse ja talituse: Tartus, Ülikooli 25, telef. 15-20, pk. 22. Posti jooksev arve nr. 2201. Sissemakse ja tellimisi võetakse vastu igas postiasutises.

E. K.-Ü. „Postimehe“ trükk, Tartus, 20. aprillil 1937. a.

Kokkuhoidlik perenaine.

Kui kantud sukkadel on sääred täiesti terved, siis laske nendele kududa uued tallad, nii saab sukki veel kodus kanda. Hiljem võib neist valmistada väikesi esemeid lastele, või koguda, lõikuda ja kududa vaibaks. Ühe trikooribadest vaiba leiab käesolevast numbrist.

Üks küsija ja E. K.

Käesolevas numbris avaldatud eestimotiivilisi eesriideid võib valmistada ilma ülemise osa ja tuttideta kõõgi jaoks, tikkides nad meeldivais värves. Samadel motiividel võite valmistada ka koti tolmulappidele ja pesulauavaiba.

Lugeja A. A.

Pikevooditeki võite laiendada vahe- ja äärepitsidega või ka kahele poole ömmeldud volangidega, nii kuidas Teile enam meeldib.

H. L. — Tallinn.

Ovaalset linakest pole vastavalt Teie soovile käesolevas numbris võimalik avaldada. „Maretis“ nr. 3 s. a. ilmunud 160×245 sm suurusele vaibale kulub umbes 6 kg lõnga á kr. 7.50. 1/2 sm lõngajämedusega vaibadžuudi m maksab kr. 3.25, kusjuures teda kulub 2,5 m.

Lugeja L. T.

Punase nina ravi asjus tuleb tingimata pöörduda nahahaiguste arsti poole, kuna kodusel teel on siin vähe võimalik midagi ära teha. Kui on tegemist lihtsalt veresoonte laienemisega, võiks katsetada vahelduvate sooja- ja külma-veevannega, s. o. õhtuti kasta nina kord sooja vette, hoida seal umbes 1 minut ja kasta siis kohe mõneks sekundiks külma vette, siis jälle sooja jne., nii umbes 10 korda. Selliselt võiks toimida umbes kuu aega, et näha, kas sellest on abi. Säärase toimingu järel tõmbuvad sageli veresooned kokku, mistõttu nina punetus kaob. Punast nina on võimalik ravida veel ka süsihapulume abil. Kõige enne tuleks aga lasta ära määrata, mis põhjusel nina punetab. Sageli avaldub esialgu mõni nahahaigus kestvas punetuses. Punane nina võib oleeda ka seedeäireist.

Dr. A. P.

J. I. — Vasknarvast.

Kõige otstarbekohasem on, kui kõrvarõngaste jaoks lastakse augud kõrvaletadesse teha arstil. Kodusel viisil on aga mainitud auke tehtud järgmiselt: võetakse õmblusnõel, mis kuumutatakse pintsettide abil tules punaseks ja pannakse siis piiritusse, kuhu pannakse ka umbes 20 sm pikkune valge siidniit. Järgnevalt pestakse kõrvad ja käed seebi ja sooja veega hoolsasti puhtaks, mille järel puhastatakse veel ka piiritusega. Kõrvaletadele võib mõlemale poole määrada ka jooti neile kohtadele, kuhu kavatsatakse torgata. Pannakse siis siidniit nõela taha ja torgates nõel läbi kõrvaletast tõmmatakse niit läbi. Niidiotsad seotakse parajas kauguses kokku, et niidisõõr ei avaldaks survet kõrvaletale ja jäetakse nii seisma. Umbes 10—14 päeva pärast lõigatakse niidisõõr katki ja tõmmatakse niit välja. Selleks ajaks on augu seinad kinni kasvanud ja auk jääb püsima. Kui säärane protseduur teostatakse hästi puhtalt, siis esineb harva põletikku ja punetust.

Dr. A. P.

Lugeja Lätist.

Verejooksude puhul ninast tuleb Teil lasta-ninahaiguste eriarsti juures nina läbi vaadata. Sageli võib sel puhul olla tõsisem haigus, sageli aga ka kergem nina limanaha vigastus või põletik. Kuna kodusel teel ei saa avastada põhjust, siis pole võimalik asuda ka ravimisele.

Lea 27.

Näovinnide arstimiseks peab küsima arstilt nõu, kuna näovinnide põhjus peitub sageli organismi seesmistes häiretes. Võib-olla, et Teil on ka seedeäired. Et kõrvaldada näovinne, selleks tuleb avastada enne nende põhjus, mille kohaselt suunata siis ravi.

Mis puutub sagedasse punastamisse, siis pöörduda selles asjas närviarsti poole. Tihti on sel puhul tegemist nn. „punastamiskartusega“ (erütrofoobia). Isikud, kes selle all kannatavad, kardavad, et nad võivad punastada igasugustes olukordades, mistõttu nad punastavadki kergesti.

Dr. A. P.

Oma tööstuse saadustest soovitame:

rikkalikus ja maitsekas valikus käsitsikootud

MÖÖBLIRIIDEID

HEAD KODUMAA
VILLAST RIIET

ERITELLIMISTELE IGASUGUSEID MOODSAID MÖÖBLIRIIDE KUPONGE.
ASJATUNDLIK JA MAITSEKAS NÕUANNE, MÖÖBLIRIIDE VALIKUL.

Mööbliriide kavandid prl. Anniita Ooste'lt (Obst)

KÕRGES KVALITEEDIS

VAIBA- JA KÄSITÖÖLÕNGA IGAS VÄRVIS

JUTERIET lõngadele vastava ruudustikuga.

Kraasimise, korrutamise ning riide värvimise, vanutuse ja pressimise tööd tehakse kiirelt ja korralikult võistlemata headuses. OSTETAKSE MAALAMBA VILLU

Villa- ja värvimistööstus «Ekstra»

TARTUS,
Narva tn. 49, telef. 10-07

A. TRÄSS

TALLINNAS,
Suur Tartu maantee nr. 8

MEIE LÕNGADE MÜÜGIKOHAD:

Võrus, Kreutzwaldi tän. 50, A. Pihlak
Viljandis, Lossi tän. 16, M. Labi
Pärnus, Kalevi tän. 41, H. Reimann
Paides L. Rästas, telefon 107

Petseris S. Martsen
Tallinnas, Lühikejalg 6, K. Saarse
Rakveres, Tallinna t. 20, S. Haukka
Rakveres, Lai tän. 13, L. Leinfeldt

Narvas, Joala tän. 26, E. Stern
Valgas, Kesk tän. 11, Firma „Amro“
Türi A. Rumvolt.
Põltsamaal, Jõgeva tän. 10, A. Supp

Valge Rist

ON LEVINENUM ÕMBLUSNIIT

Mercator

ON PARIM ÕMBLUSSIIDI ASEDAJA

**Healt puudrilt
nõuame,**

et see oleks peen nagu tolm, et see kataks näonahka ühtlase korrana, et see omaks diskreetselt lõhna ja et see ei jäta nahale rasvast korda. See peab olema nahale kahjutu ja peab sobima näo jumega.

Uusimate tehniliste vahendite tarvitusele võtmisega õnnestus A./S. Ephagi keemikutel kauaaegsete katsete järel valmistada puudrit, mis oma heade omaduste poolest võib julgesti võistelda kallite välismaa puudritega ja peaks rahuldama ka kõige nõudlikuma daami soove.

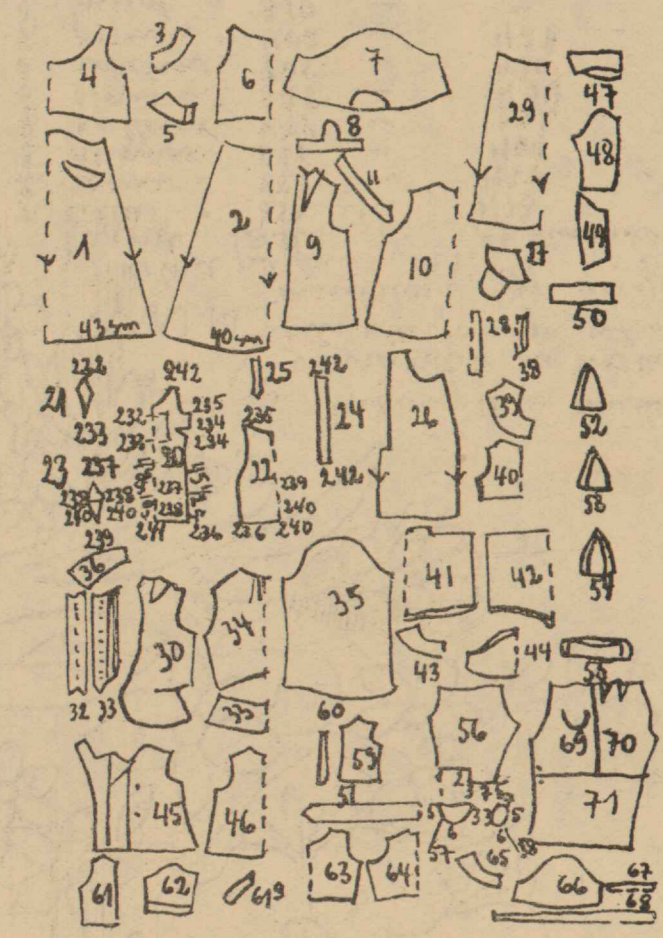
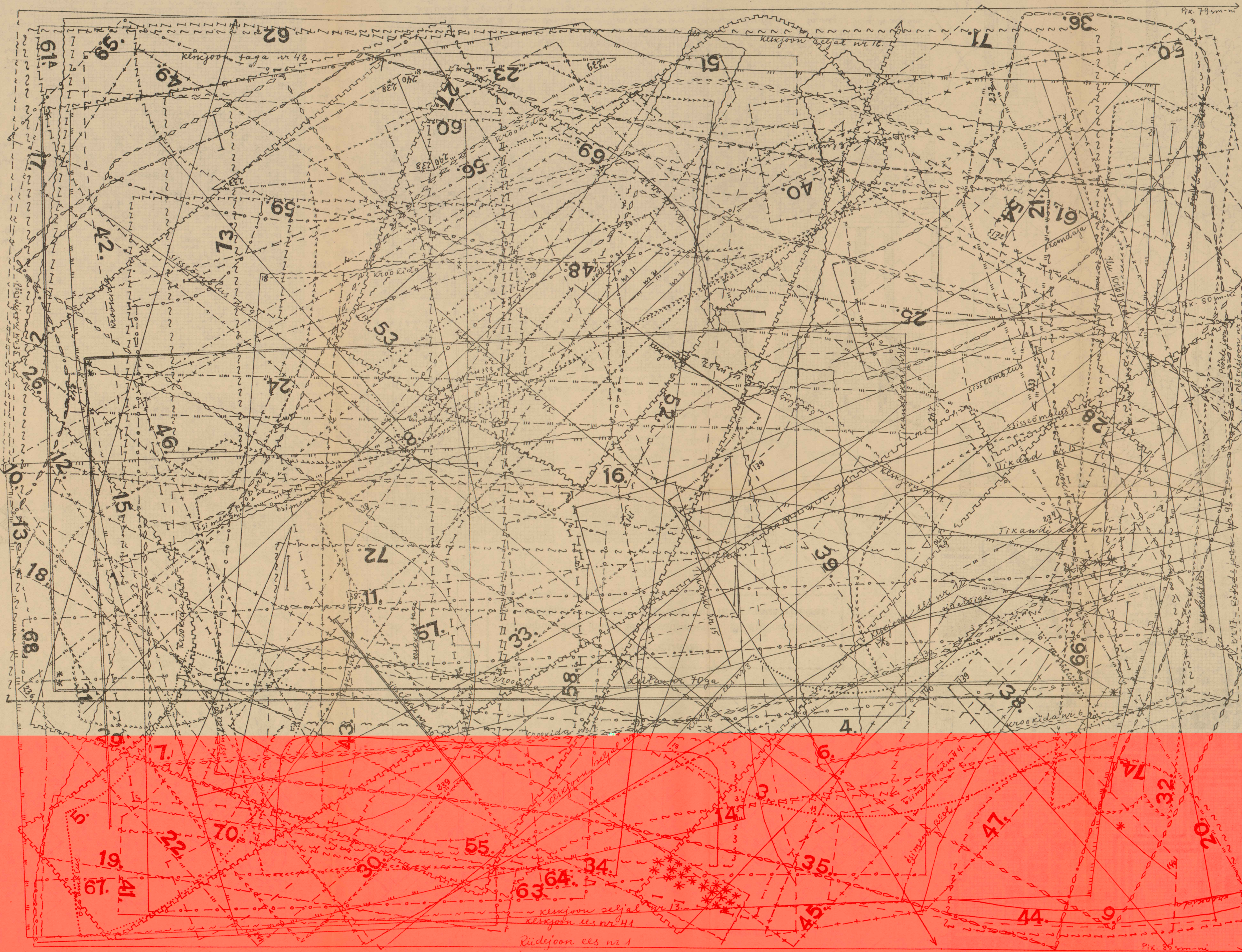
Lähemal ajal jõuab müügile meie uus puuder Pa-Mu. Jälgige meie kuulutusi!

Jälgige seda!

A./S. EPHAG.

Tikandeid swikleitidele.

Maret

Naiste ja kodude kuukiri.
APRILLIKUU LÕIKE- JA
MUSTRILEHT 1937. A.

- Lõige I. Moefoto nr. 3. Kleit rinnaumb. 88 sm.**
1. seeliku esilaid
  2. seeliku tagalaid
  3. esipoolse passe (2x lõigata)
  4. esipool
  5. seljapoolse passe (2x lõigata)
  6. selg
  7. varrukas (4x lõigata)
  8. mansett

- Lõige II. Moefoto nr. 3. Varrukateta jakk kleidi juurde.**
9. estükk
  10. selg
  11. kaelaagu äär

- Lõige III. Pluus ungari tikandiga rinnaumb. moodsuga 88 sm.**
12. estükk
  13. selg
  14. varrukas

- Lõige IV. Tikitud pluus rinnaumb. 104 sm.**
15. estükk
  16. selg
  17. varrukas
  18. kaelus
  19. mansett

- Lõige V. Supeltrikoo, rinnaumb. 92 sm.**
20. esipoolse pool
  21. rinnalaendaja
  22. selg
  23. vahetükk
  24. õlapael
  25. ringpael

- Lõige VI. Seelik, puusamõõt 120, nr. 117.**
26. esilaid
  27. külgükk ja tasku
  28. voldi osa
  29. tagalaid

- Lõige VII. Pluus, rinnaumb. 96 sm, nr. 132.**
30. esitükk
  31. vest (lõigata suurem)
  32. nõopaugu äär
  33. soos seljapool
  34. selg
  35. varrukas
  36. krae

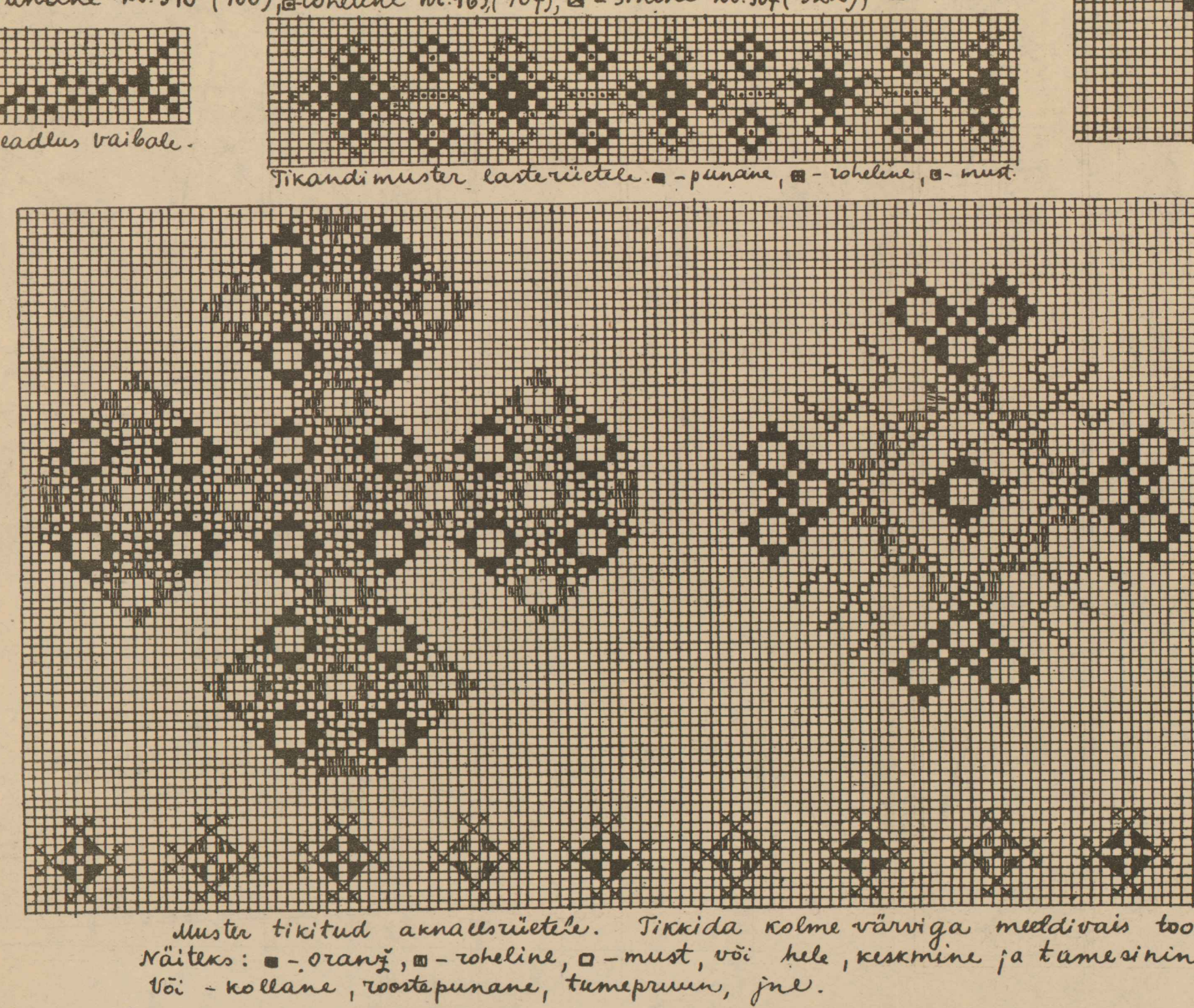
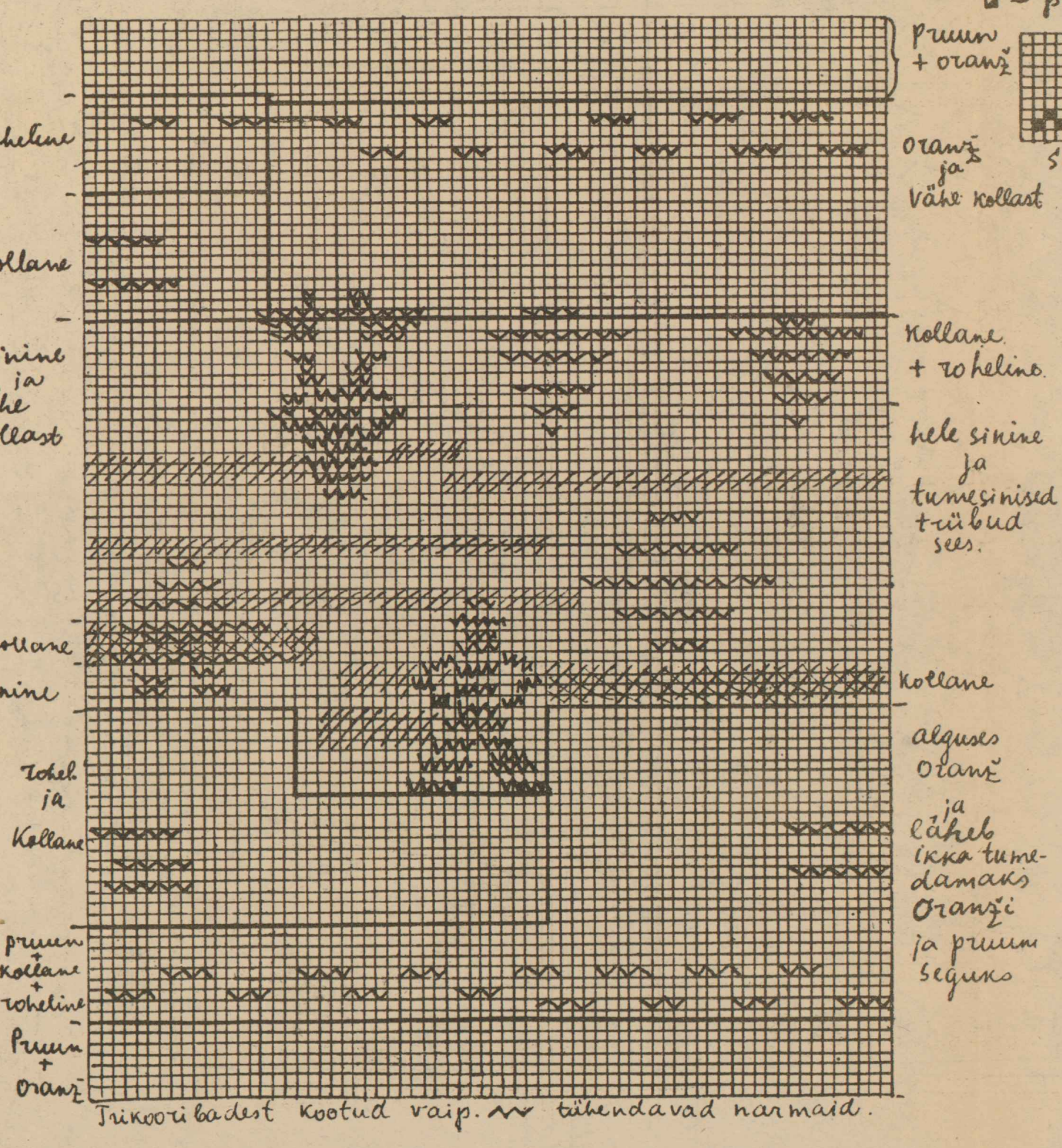
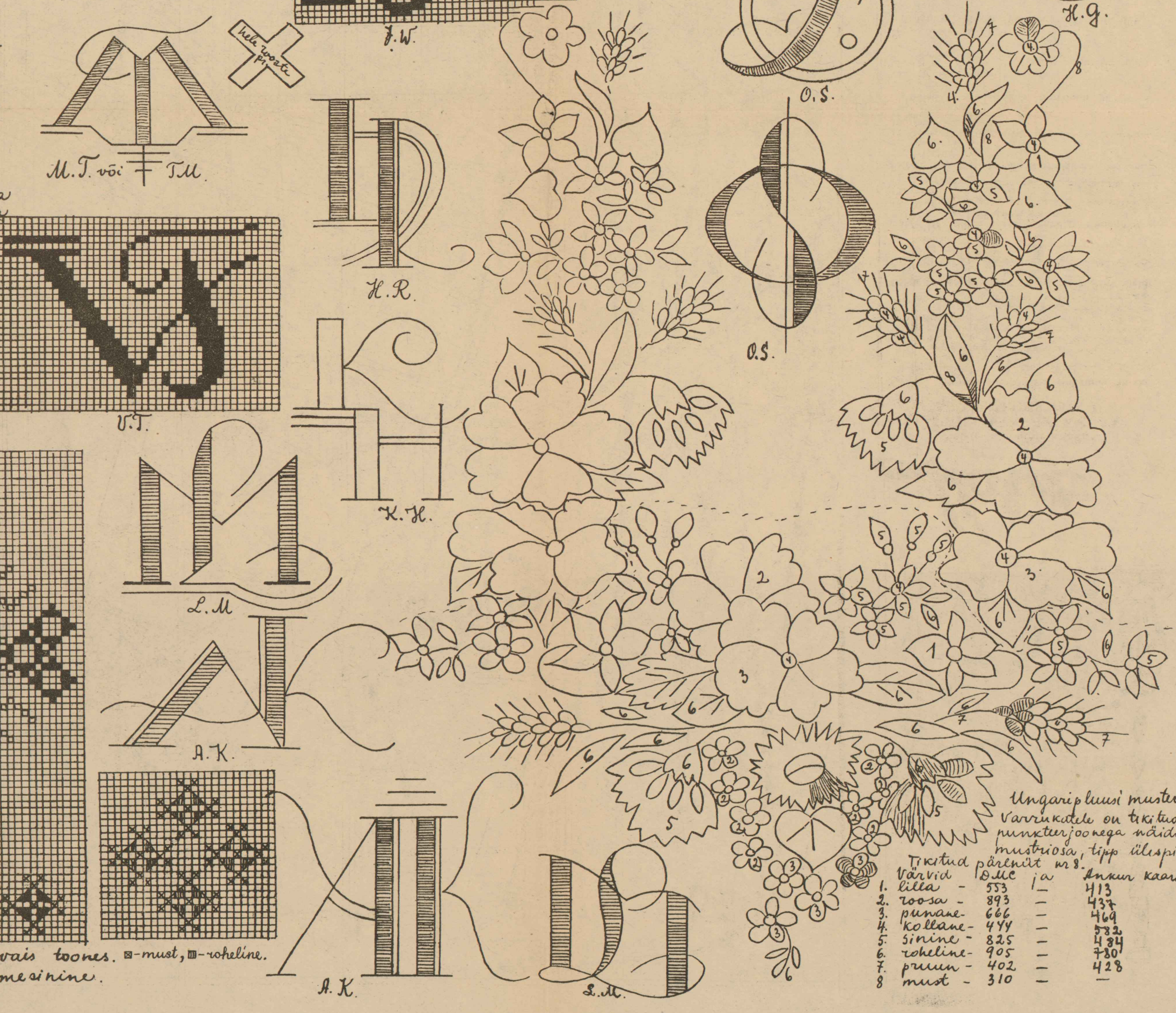
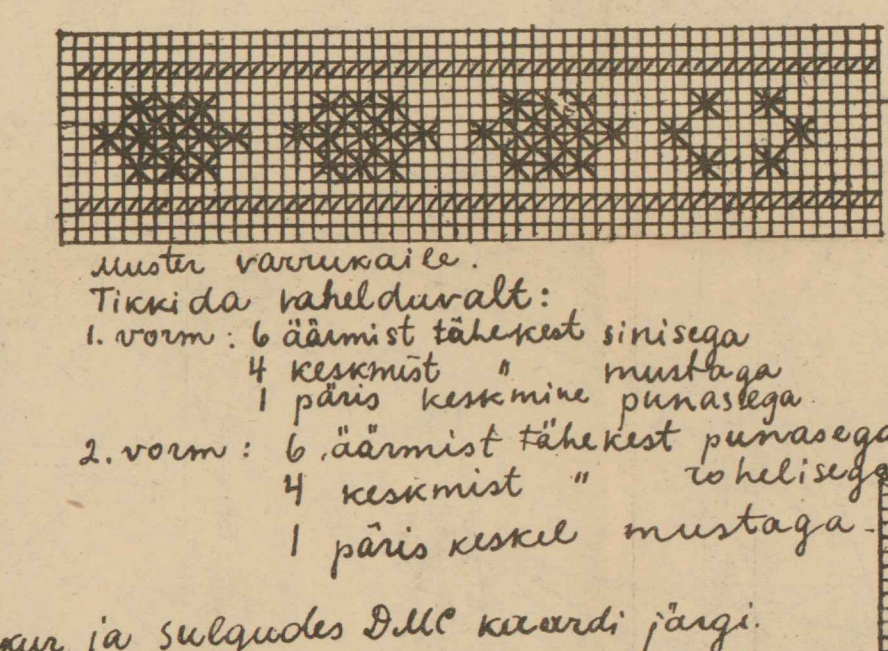
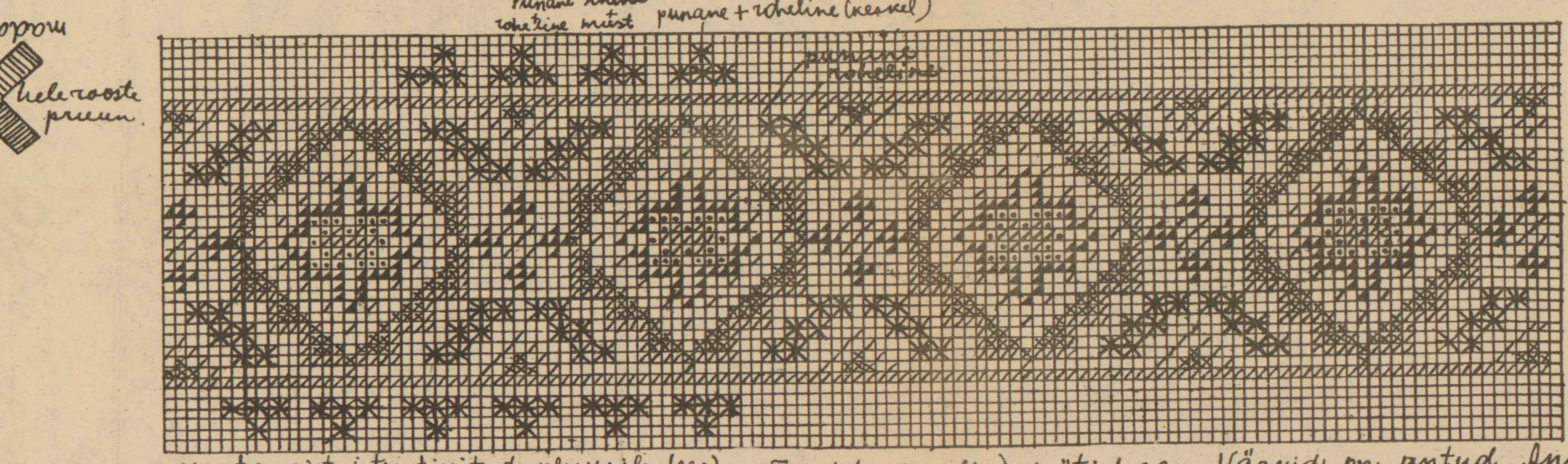
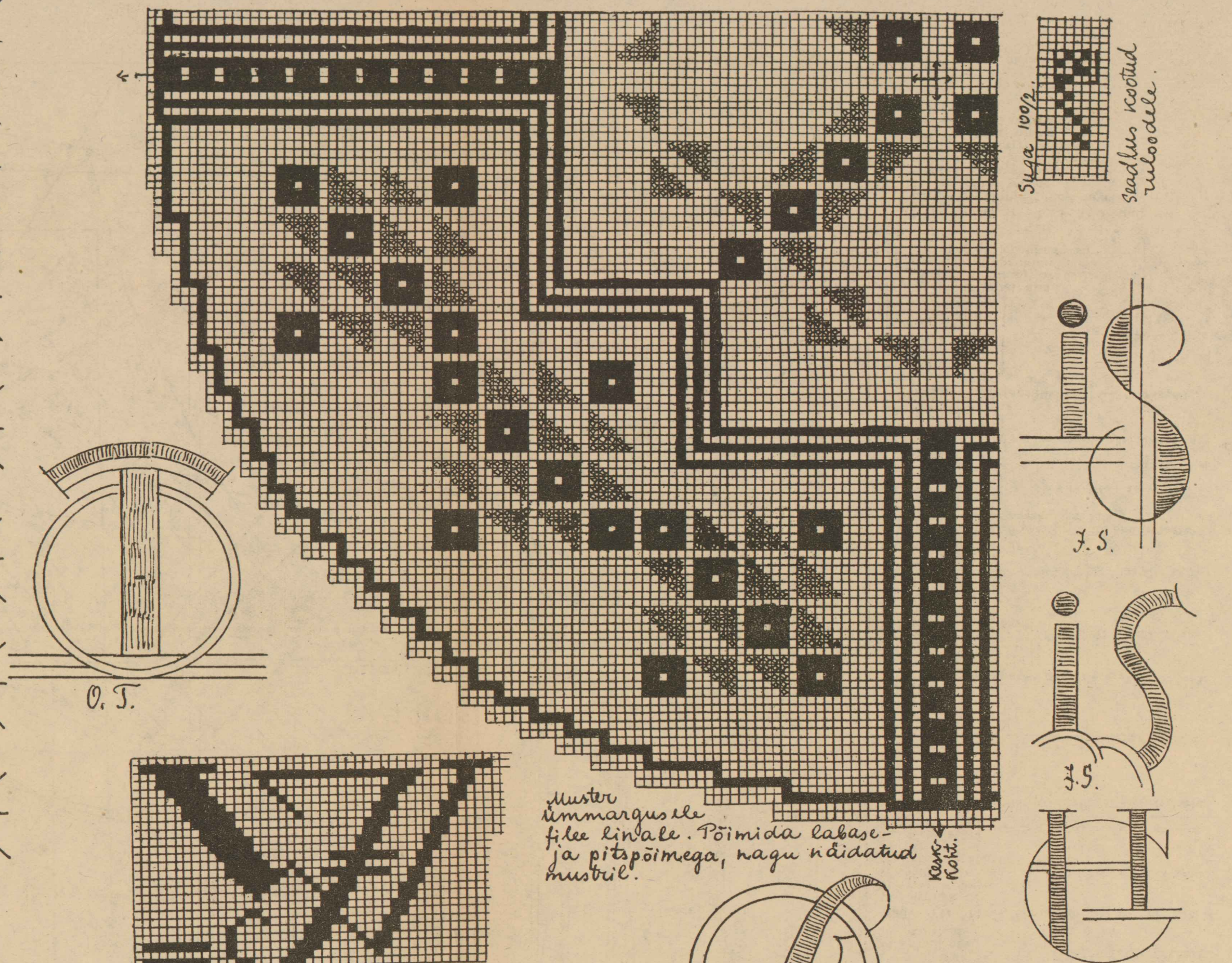
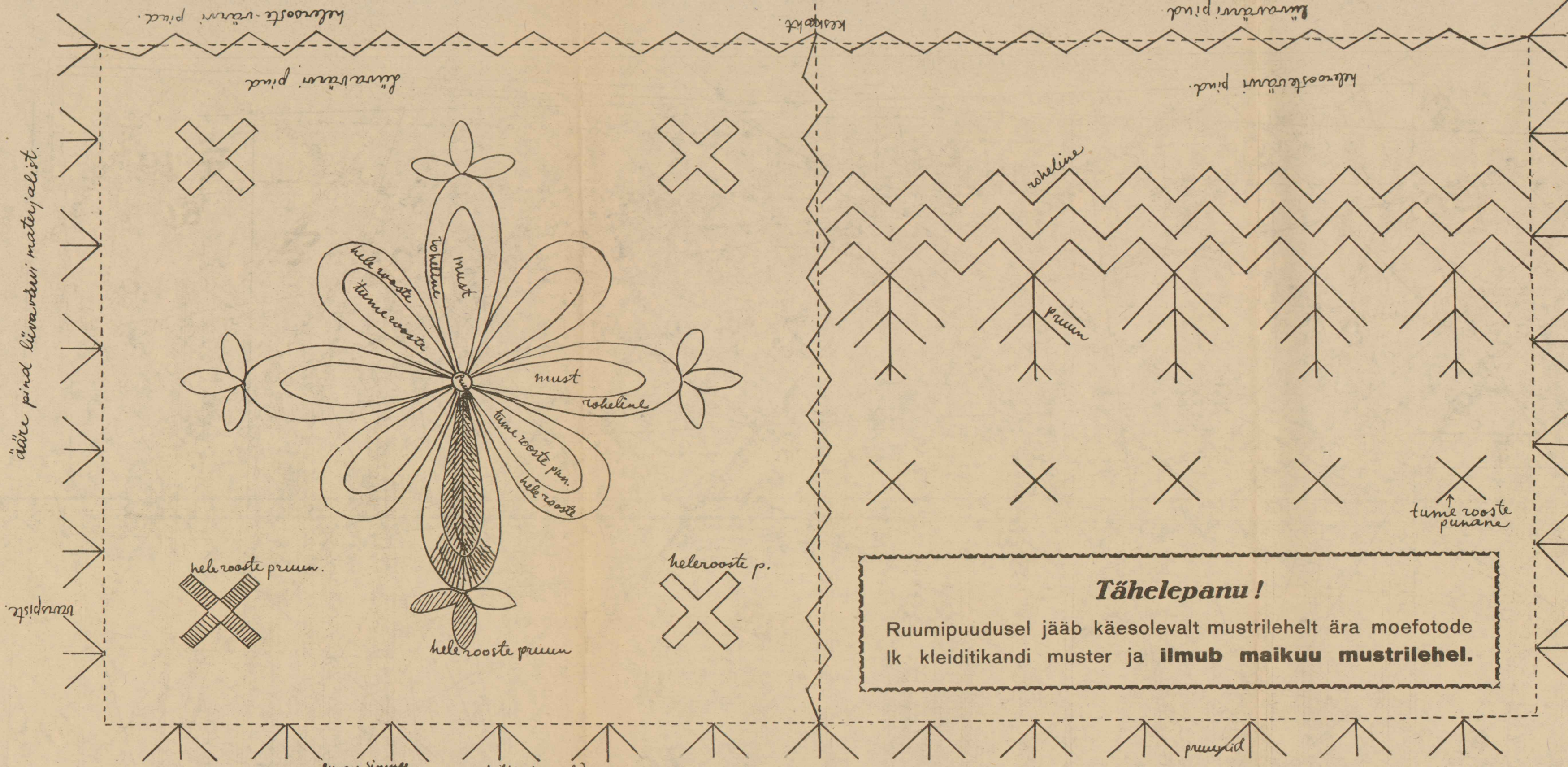
- Lõige VIII. Lapse mängu-üllkond 1-3-aastasele, nr. 138.**
38. vest
  39. esitükk
  40. selg
  41. püksi esipool
  42. püksi tagapool
  43. krae
  44. varrukas

- Lõige IX. Lapse mantel ja müts 1-3-a., nr. 141.**
45. esitükk
  46. selg
  47. krae
  - 48, 49. varruka osad
  50. mansett
  51. vöö
  52. II pea osa
  53. II pea osa (2x lõigata)
  54. III pea osa
  55. ülespööratud äär

- Magamise- (ka siplamise-) üllkond 1-aastasele lapsele, nr. 143.**
56. püksi osa
  57. jala päälne
  58. tald
  59. esitükk
  60. äär, ees
  61. selg
  - 61-a. krae
  62. varrukas

- Tütarlapse magamisüllkond 14-16-aastasele, nr. 144.**
63. esitükk
  64. selg
  65. krae
  66. varrukas
  67. mansett
  68. nõopide äär
  - 69, 70. püksi osad liita
  71. püksi osa liita nr. 69 ja 70-ga
  72. esipoolse nõopaukude äär
  73. seljapoolse nõopaukude äär
  74. tasku

- Mustrilehel asuvad:**
1. Ristpistes tikitud pluusi muster
  2. Ungari pluusi muster
  3. Kootud valtsi akseem
  4. Tikitud solhvapadja muster
  5. Tikitud aknaceerilete muster
  6. Filce laudina muster
  7. Lasterilete tikandi muster
  8. Monogramme

Unaripluusi muster. Värvusele on tikitud mustrijoonega näidatud mustriosa, tipp ülespidi. äärmist nr 8.

Tikitud värvid	Dille	Ämmar kaardi f.
1. kollane	553	413
2. pruun	396	464
3. oranž	666	472
4. kollane	444	484
5. sinine	325	484
6. roheline	905	780
7. pruun	402	428
8. must	310	-